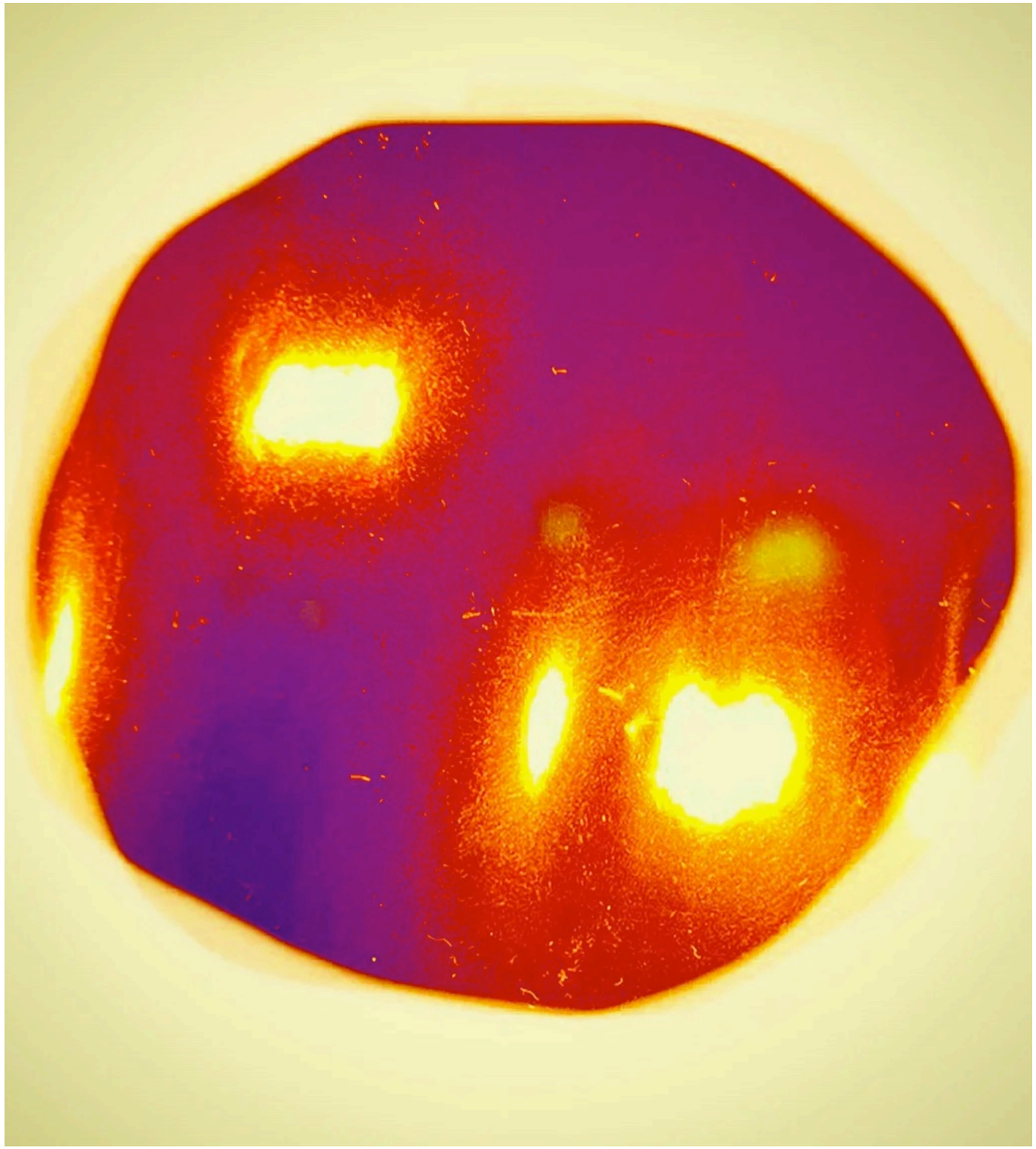
Antonio Aguirre Pacheco

DOSSIER

37 años de pintura

RESUMEN DE EXPOSICIONES

Dossier: Curriculum

Any / *Año / Year* **Formació /** ***Formación / Education***

1984-1989 Llicenciat en Belles Arts. Univ. de Barcelona.
1990-1992 Estudis de doctorat.
1989-2024 Professor de l'especialitat de Dibuix d'Educació secundaria.
2000-2019 Degà de COLBACAT. Col·legi de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professors de Dibuix de Catalunya. Actual Vocal de la Junta de Govern.

Exposicions individuals / *Exposicions individuals / Individual Exhibitions*

2011. Galeria O+O, València.

2002. Sala D'Exposicions. Ajuntament de Creixell. Creixell, Tarragona.

2001. Galeria ART RICART, Terrassa, Barcelona.

1997-98. Centre Cultural de Caixa de Terrassa. Actual La Fact. Terrassa, (Barcelona).

1997. Galeria Dadà-Art, Granollers. (Barcelona).

1996. ”Cafè Canaules", Ripoll. (Girona).
"Amics de les Arts", Terrassa. (Barcelona).

1994. ”Café Canaules", Ripoll. (Girona).
"La Sala", La Caixa", Andorra la Vella. (Principat d'Andorra).

1994. Amics de les Arts. Terrassa. (Barcelona).

1993. Sala Poetes Bar, Tarragona.

1989. Galeria Vicent Bernat, Barcelona.
Cafeteria CERC, Centre d'Estudis i Recursos Culturals de la Casa de la Caritat, Barcelona, (avui CCCB).

1988. Bauman Servei Jove, Terrassa, (Barcelona).

Dossier: Curriculum

Exposicions col·lectives */ Exposiciones colectivas / Collective Exhibitions*

Des del 1978 he participat en diverses exposicions col lectives. Destaquen les següents exposicions:

2026. Col·lectiva, **iKonica Art Gallery.** Del 30 de setembre al 10 d'octubre.

2026. **SPANISH ART IN TIMES SQUARE - 2026. Galeria O+O I Santana Art Gallery.** Exposició en gran pantalla de Times Square, New York.

2026. Col·lectiva 2026. Exposició de socis d'Amics de les Arts. Terrassa. Barcelona.

2026. Exposició a la Galeria BCMartGallery, Barcelona.

2026. Exposició a la Galeria Patricia Cancelo Art Gallery, Barcelona.

2025. Exposició col·lectiva de socis d'Amics de les Arts de Terrassa. Amics de les Arts. Terrassa.

2025. Exposició col·lectiva de col·legiats de COLBACAT a Amics de les Arts de Terrassa. Col·lectiva'25. La diversitat artística de: *Guiomar Amell, Antonio Aguirre, Ramon Ballesté, Esperança García, Raimon Guarro, Glòria Martí, Lídia Sevilla, Rosa M. Villalba*

2023. "COLBACAT. EXPOSICIÓ COL·LECTIVA 2023". Sala d'Amics de les Arts, Terrassa. Barcelona.

2016. "COLBACAT A LLOTJA", Exposició col·lectiva a l'escola d'Arts i Disseny Llotja. Barcelona.

2016. Artistes de COLBACAT. Sala d'Amics de les Arts, Terrassa. Barcelona.

2009. Mercaart. CC. Pedralbes Centre. Barcelona.

2004. Galeria ZERO, Barcelona.
Galeria ART RICAD, Terrassa, Barcelona.

2000. "Perifèrics 2". "Art en línia". Terrassa, (BCN).

1999. Artesans Art Gallery. Miami. USA.

2000. "Perifèrics 2". "Art en línia". Terrassa, (BCN).

1998. Sala Muncunill "Mig '98". Terrassa (BCN).

1996 i 1997. Galeria " Estudi d'Art", Barcelona.

1992. Criteri d'Art, Sala Muncunill, Terrassa. (BCN).

1992 i 1994. Col.lectiva premi Ciutat de Alcalá, Madrid. Colegio Fundació Col·legi del Rei, Alcalá de Henares.

1991. Col.lectiva Eròtica, Casa Bauman.
Col.lectiva II premi Ricard Camí, Centre Cultural Caixa de Terrassa. Terrassa, (BCN).

1989. 6a. Mostra d'art d'Andorra, Andorra la Vella. (Principat d'Andorra).

1987. Centenari Escola d'Arts Aplicades de Terrassa. Terrassa, Barcelona.

1981. Col.lectiva '81 Amics de les Arts, Terrassa-Manresa, Barcelona.

1978. Les Arts a Terrassa, Terrassa (BCN).

Dossier: Curriculum

Fires d'art i altres Mercats / *Ferias de arte y otros mercados / Art fairs and other Markets*

2011. 19ª. Feria Internacional ESTAMPA, Madrid.

2024-2025. Exposición virtual y venta en Artsper, con Galeria ArtNou277 de Barcelona. https://www.artnou277.com/

Ressenyes / *Reseñas / Rewards*

Per accedir a les critiques als diaris, visiteu: / Para acceder a las críticas en prensa, visite: / To access press reviews, visit:
www.antonioaguirre.net

Dossier: Curriculum

LA GALERÍA O+O DE VALENCIA EN ESTAMPA 2011. STAND B-1

La galería valenciana, dirigida por Enriqueta Hueso, presenta fotografía, vídeo, escultura, instalación, grabado en 19 edición ESTAMPA 2011 que tendrá lugar del 20 al 23 de Octubre en el Pabellón 8 del Recinto Ferial Juan Carlos I (IFEMA).

Sergio Belinchón presenta su vídeo *Lab* (5 min) realizado en 2005 y varias fotografías del único hospital ruso construido fuera de Rusia, abandonado de Beelitz-Heilstätten (Berlín). Obras que muestran paisajes marcados por la huella humana, la relación del hombre con su entorno y el modo de ocupar el espacio. Su obra es una de las más importantes dentro de la historia de la fotografía española. Sergio Belinchón (Valencia, 1971) vive y trabaja en Berlín. Su obra se encuentra entre las más importantes colecciones, como Museo Nacional Reina Sofía, Ministerio de Educación, Ministerio de Asuntos Sociales, Fundación Coca-Cola, Ordóñez Falcón, Museo Artium, Musac, Caja Madrid, Fisher Los Angeles USA, Fonds Nationale d'Art Conteporaine France, CAAC, Patio Herreriano, entre otras...

Raúl Belinchón muestra varias fotografías pertenecientes a su serie *Kéyah*. En ella, nos habla del individuo sin mostrarlo físicamente; en este caso presentándonos "arquitecturas" naturales donde pone especial interés en el concepto de tierra, como alusión al ser humano y sus orígenes. Realizado en Arizona. Raúl Belinchón (1975, Valencia) sus obras expuestas en el Museo Nacional Do Conjunto Cultural Da Republica de Brasilia, Fundación Miró de Barcelona, Casa América de Madrid, MACO México, Art Forum Berlín, Paris Photo, ARCO, etc. Y con obra en las colecciones del Ivam, Museo Nacional Reina Sofía, Ordóñez Falcón, Colección DKV, Fundación Unicaja, Comunidad de Madrid, Centro de Fotografía de Tenerife, Ministerio de Cultura, Fundación Cajasol, Fundación Vila Casas, etc..

Miguel Ángel Invarato presenta con sus fotografías un itinerario fugaz de la vida, materializado en imágenes estáticas, poéticas y silenciosas. Un viaje de la oscuridad a la luz, donde se unen la vida y el tránsito de la muerte, obra que expresa poesía y huella del recuerdo. Las obras de Miguel Ángel Invarato (1956, Madrid) expuestas en Madrid, Moscú, Milán, Nápoles, Lisboa, Mendoza (Argentina), están en la Colección Calcografía Nacional-Real Academia Bellas Artes de San Fernando (Madrid), Biblioteca Nazionale di Napoli (Italia), Instituto Cervantes (Milano-Italia), Colección Torelli (Milano-Italia), Colección de Arte Contemporáneo Museo "Angel Andrade" (Diputación Provincial de Ciudad Real), Y de colecciones privadas de España, Italia, Portugal, Mónaco, Francia, Alemania, E.E.U.U, Argentina y Chile.

Consuelo Cardenal presenta su instalación *El paso del tiempo* y diseños de muebles customizados. Consuelo Cardenal, nace en San Sebastián y reside en Madrid. Artista multidisciplinar (Licenciada en Bellas Artes, Diplomada en Diseño de Interiores, Técnico Superior en Diseño Gráfico e Industrial y Graduada en Arte Dramático), que desde el 2006 trabaja principalmente el arte digital y el videoarte. Ha expuesto, en Estampa, MadridFoto, Art Madrid, Lineart (Gante, Bélgica), Kunstart (Bolzano, Italia), Expotrastiendas (Buenos Aires, Argentina), Feria de Arte Internacional Oasis (Osaka, Japón), Bienal De Madeira, Shanghai Art Fair, etc.

Enriqueta Hueso presenta metacrilato con impresión y estampación, en piezas de, instalación-escultura. Polifacética y artista multidisciplinar. Trabaja con una gran variedad de técnicas que dotan a sus piezas de una gran fuerza y espontaneidad. Enriqueta Hueso, licenciada en Bellas Artes y especialista en grabado con publicaciones y ediciones, sus obras en numerosas colecciones públicas y particulares de Estados Unidos , Europa y países asiáticos Universidad de Cheng Shiou de Taiwan, Shanghai, Pekin (China) en Seúl (Korea), Tokio (Japón), Madrid, Barcelona, Paris, Holanda, Argentina, Pennsylvania, Dinamarca, Suecia, Nueva York, Berlín, Frankfurt, Osnabrück (Alemania)...

Guillermo Fernández-Díez (Madrid, 1966) ofrece un conjunto de cabezas realizadas en resina. Esculturas que tienen su origen en el estudio de la cabeza de una persona creada a partir del subconsciente. Según nos acercamos su mirada penetrante comienza el diálogo con el espectador y lentamente describe al artista que hay detrás. La idea es clara una cabeza de hombre, donde nunca existió un modelo o programación previa.. Un intenso estudio que busca atrapar la singularidad del rostro, centrando una máxima atención en la cuenca de los ojos.

Concha de Soto presenta estampaciones en metacrilato donde está presente su estímulo principal a la hora de crear: el espacio. Una investigación sobre la percepción espacial y las sensaciones perspectivas que combina elementos formales y conceptuales. Representación y expresión de sentimientos a través de la transferencia y evocación de composiciones que generan espacios subjetivos. Doctorada en BB. AA. compagina su labor como artista con la enseñanza en la Universidad Politécnica de Valencia. Varias colecciones de la Comunidad Valenciana cuentan con su obra.

Almudena Alfaro con sus fotografías muestra un ejercicio apasionado de captación de luz, color y formas. Fugacidad y brevedad en un intento de transmitir el momento exacto vivido a la hora de realizar la instantánea. Fotografías de la fugacidad del momento, el instante exacto. Almudena Alfaro (1959, Madrid), licenciada en Lettres Modernes e Intérprete por l'Université Catholique de París. Su obra ha sido expuesta en varias galerías de Madrid y Valencia.

Yvo Lázaro las fotografías de Yvo Lázaro nos revelan su capacidad para reinventar la realidad a través de la imaginación. Mitología y simbolismo dialogan con lo real formando un universo que es espiado por el observador. Doctor en Bellas Artes e investigador cromático, sus instantáneas han sido expuestas en distintas galerías y ferias de arte de Madrid, Nueva York, Austria, Italia, Bélgica, Shanghai, entre otras.

Juan Carlos Julián nos presenta su trabajo en estampación en metacrilato. Obras que están ligadas a la Naturaleza de una forma íntima y personal, proyectando una visión interior que busca expresar la esencia del universo natural. Vistas abstractas que forman fragmentos de la expresión interior. Licenciado en Bellas Artes, Juan-Carlos Julián (1958, Valencia), Ha expuesto sus obras en ciudades de España, Portugal, Francia, Japón y China.

Miguel Torres mostrará un grupo de estampaciones sobre metacrilato pertenecientes a su serie Sombras. Imágenes con un aire inquietante que nos remiten al anonimato del individuo. Miguel Torres (Elche 1978) ha expuesto en varios centros de arte y galería de Madrid y Alicante. Su obra se encuentra en colecciones de Ayuntamientos de Elche y Crevillente.

Helena Zapke con sus estampaciones despliega figuras en forma de hélices, espirales, raíces, ramas... Pintora, ilustradora y grabadora atraída principalmente por temas de naturaleza. Licenciada en Bellas Artes, Helena Zapke (1968, San Sebastián) ha mostrado su obra en diferentes ferias, galerías y salas de exposiciones de Madrid, Barcelona, Valencia, Vigo, París, Cortona, Roma, Nueva York, etc.

Antonio Aguirre opta por piezas de arte digital para esta edición. Sus trabajos, ya sean realizados por técnicas tradicionales como la pintura o por nuevos medios como sus infografías, se basan en composiciones abstractas que juegan con las texturas, superposiciones y degradados. Antonio Aguirre (1963, Terrassa), licenciado en Bellas Artes por la Universidad de Barcelona, ha expuesto sus obras de manera colectiva e individual en Barcelona, Madrid, Valencia, Tarragona, Girona, Andorra, Miami, etc.

Óscar García García

FERIA ESTAMPA
Circunvalación M-40
salida Feria de Madrid
www.estampa.org

O+O
oriente & occidente
gestión cultural

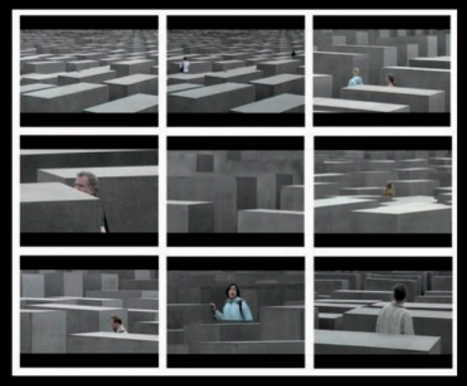
GALERIA O+O
C/ Francisco Martínez 34-36
46020 Valencia-Spain
Telf. 0034-639990392
0034-961336449
www.galeriaomaso.com
omasoart@gmail.com
enriqueta.hueso@gmail.com

estampa ⇄ arte múltiple

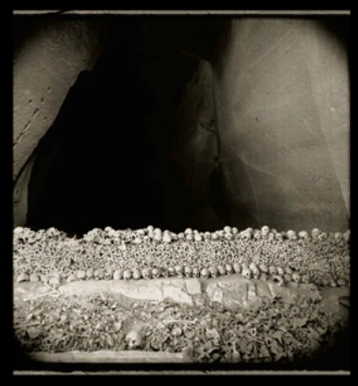
O+O
oriente & occidente
gestión cultural

19ª Feria Internacional Estampa
Del 20 al 23 de Octubre de 2011

**Sergio Belinchón, Miguel Ángel Invarato,
Consuelo Cardenal, Raúl Belinchón,
Juan Carlos Julián, Helena Zapke,
Enriqueta Hueso, Guillermo Fernández-Díez,
Concha de Soto, Almudena Alfaro,
Miquel Torres, Antonio Aguirre, Ivo Lázaro**

Lab (videoarte)
SERGIO BELINCHÓN

Tierra
MIGUEL ÁNGEL INVARATO

ARTISTES DE COLBACAT
EXPOSICIÓ COL·LECTIVA

del 9 al 28 de gener de 2016

Antonio Aguirre Pacheco
Montserrat Barros Amils
Nadia Faus Lorente
Conxa Martínez Reig
Mireia Pi Duran
Fernando Serrano Bautista
Maria José Vela Gonzàlez
Anna Vilarrubias Bisbal

Us convidem a compartir una estona amb nosaltres el dia de la inauguració: dia 9 a les 18,30 h

AMICS DE LES ARTS I JOVENTUTS MUSICALS. Carrer del Teatre, 2. Terrassa

http://www.amicsdelesarts-jjmm.cat

http://www.colbacat.cat

Dossier: Curriculum

COLBACAT

El director de l'Escola Superior de Disseny i Art Llotja,
Sr. Magí Franquesa i Albareda i **Núria López- Ribalta**, directora delegada,
seu Sant Andreu/Sagrera, es complauen a convidar-vos a la inauguració i
vernissatge de l'exposició

"COLBACAT a LLOTJA"

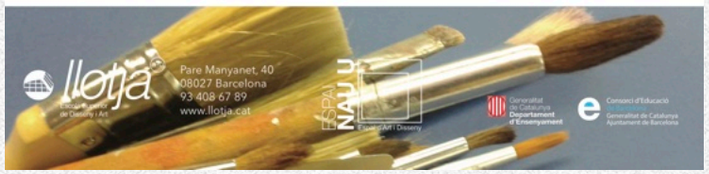
una mostra artística de membres del Col·legi de Doctors i Llicenciats en
Belles Arts i Professors de Dibuix de Catalunya.

**Inauguració i vernissatge el dijous 17 de novembre a les 19 hores,
a l'Espai NAU U de la seu Llotja Sant Andreu,
c. Pare Manyanet, 40 de Barcelona.**

Barcelona, novembre de 2016

COLBACAT

L'exposició romandrà oberta fins el 17 de desembre
en horari de dilluns a divendres de 10h a 14h i de 16h a 20h 30

Participants

Antonio Aguirre
Rosa M. Bessó Carreras
Roser Busquets
Albert Costa Martínez-Hidalgo
Alicia Gallego
Conxa Martínez Reig
Àngel Martínez Serrano
Manuel Monte Aneas
Maite Pereny
Alfonso Pérez Blanco
Lídia Sevilla Blanch
Maite Soldevilla

ESPAI NAU U
Espai d'Art i Disseny

**del 17 de novembre
al 17 de desembre
de 2016**

COLBACAT
col·legi de doctors i llicenciats en belles arts i professors de dibuix de Catalunya

llotja a+d
Escola Superior de Disseny i Art

Pare Manyanet, 40
08027 Barcelona
93 408 67 89
www.llotja.cat

Generalitat de Catalunya Departament d'Ensenyament
Consorci d'Educació de Barcelona
Generalitat de Catalunya
Ajuntament de Barcelona

MOSTRA ARTÍSTICA

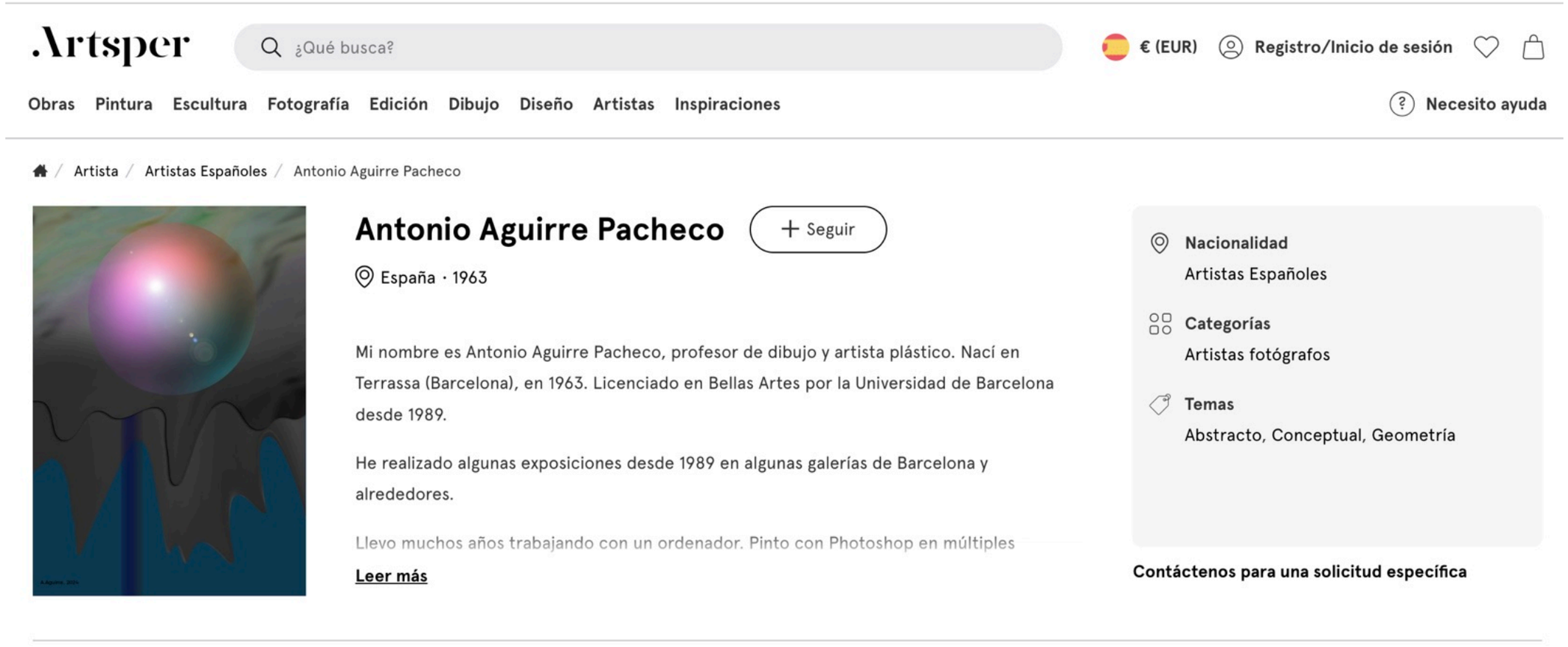
Col·legi de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professors de Dibuix de Catalunya

**COLBACAT
a LLOTJA**

Exposició col·lectiva 2023
COLBACAT
GLÒRIA MARTÍ
LAURA ROCA
MARIA BRUGUES
ANTONIO AGUIRRE
del 14 de gener al 9 de febrer de 2023
Sala Salvador Alavedra.
Inauguració: 14 de gener a les 18 h
C/. del Teatre 1, Terrassa. Horari: dimarts a diumenge, de 18 a 20h
Organitzen:
Amics de les Arts i
Joventuts Musicals
Grup d'Arts
Plàstiques i Visuals
http://colbacat.cat/
http://amicsdelesarts-jjmm.cat

2024-25 Exposicion virtual y venta en Artsper, con Galeria ArtNou277 de Barcelona.

https://www.artnou277.com/

https://www.artsper.com/es/artistas-contemporaneos/espana/127576/antonio-aguirre-pacheco

2025 Exposició col·lectiva de socis d'Amics de les Arts de Terrassa

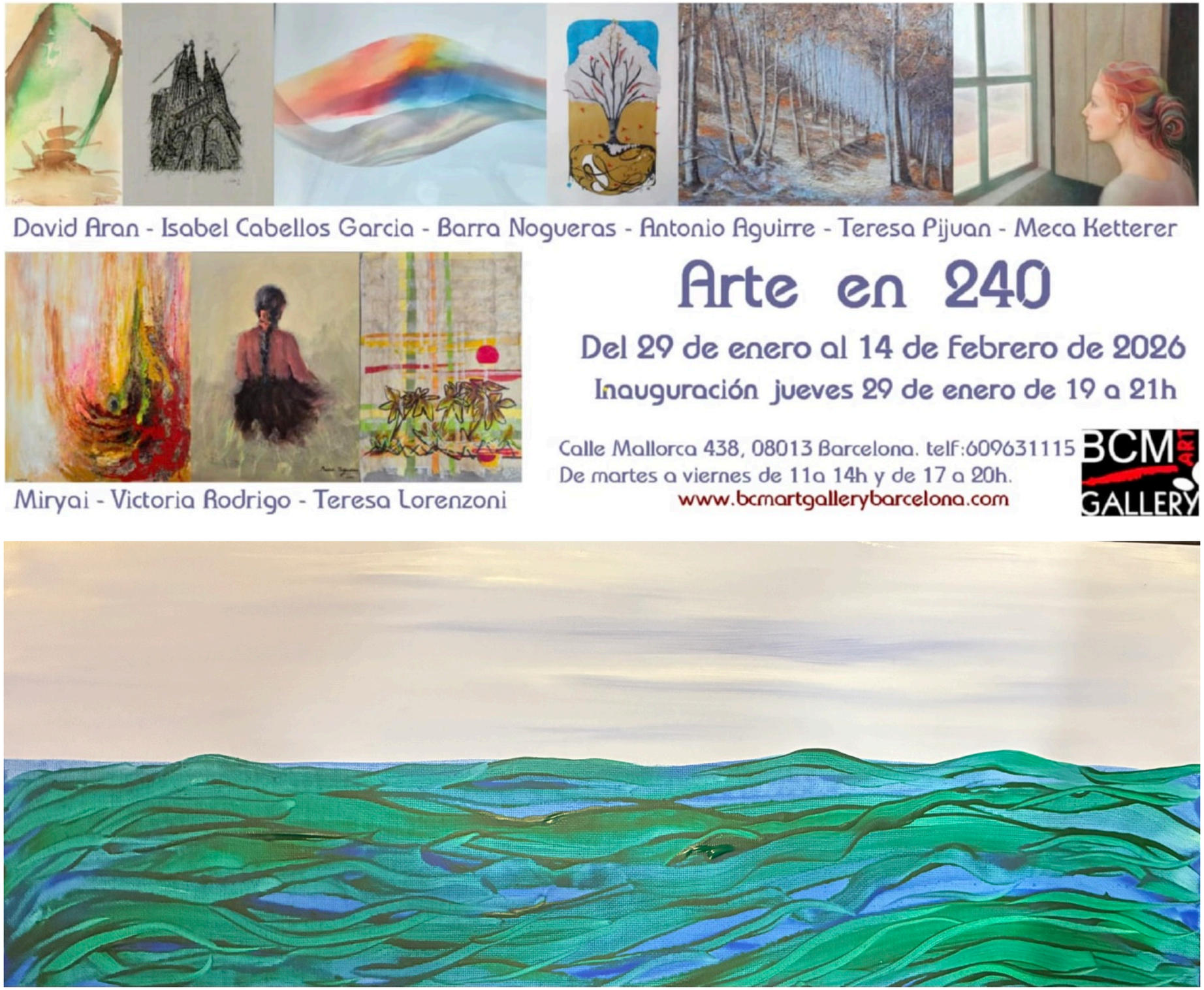

2025 Exposició col·lectiva de col·legiats de COLBACAT a Amics de les Arts de Terrassa.
Col·lectiva'25. La diversitat artística de: Guiomar Amell, Antonio Aguirre, Ramon Ballesté, Esperança García, Raimon Guarro, Glòria Martí, Lídia Sevilla, Rosa M. Villalba

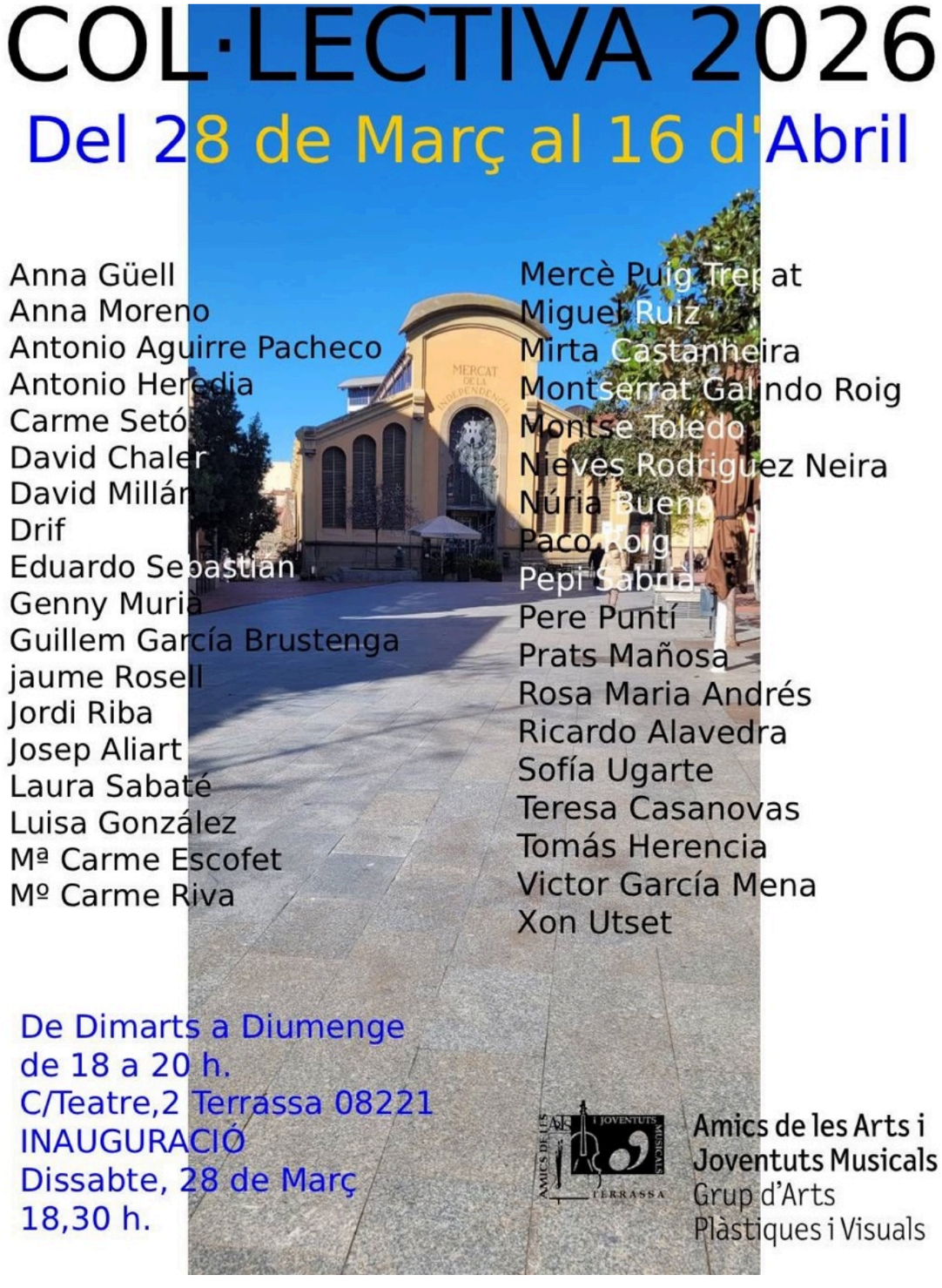

JOURNEY OF IMAGES
INTERNATIONAL ARTIST
VANITIRA
INCERTAGLORIA
ANTONIO AGUIRRE
Patricia Cancelo
ART GALLERY · BCN
23 OPENING 7 p.m
JANUARY
2026
until February 5 th.
INTERNATIONAL ARTIST
MIREIA NORBERTO
DIMITRIOS PATERAKIS
" Patricia Cancelo ART GALLERY.BCN C/ Enric Granados 82. Barcelona "
Tuesday to Friday from 4:00 PM to 8:00 PM. Morning visits by appointment

@patriciacanceloartgallery.bcn

David Aran - Isabel Cabellos Garcia - Barra Nogueras - Antonio Aguirre - Teresa Pijuan - Meca Ketterer
Miryai - Victoria Rodrigo - Teresa Lorenzoni
Arte en 240
Del 29 de enero al 14 de febrero de 2026
Inauguración jueves 29 de enero de 19 a 21h
Calle Mallorca 438, 08013 Barcelona. telf:609631115
De martes a viernes de 11a 14h y de 17 a 20h.
www.bcmartgallerybarcelona.com
BCM ART GALLERY

2026. Col·lectiva 2026. Exposició col·lectiva de socis d'Amics de les Arts de Terrassa.

2026. SPANISH ART IN TIMES SQUARE - 2026. Galeries O+O i Santana Art Gallery. Exposició en gran pantalla de Times Square, New York.

2026. Exposició col·lectiva a Ikonica Art Gallery, Milán.

Pintura, medios tradicionales

Obras de las décadas de los 80,90 i 2000

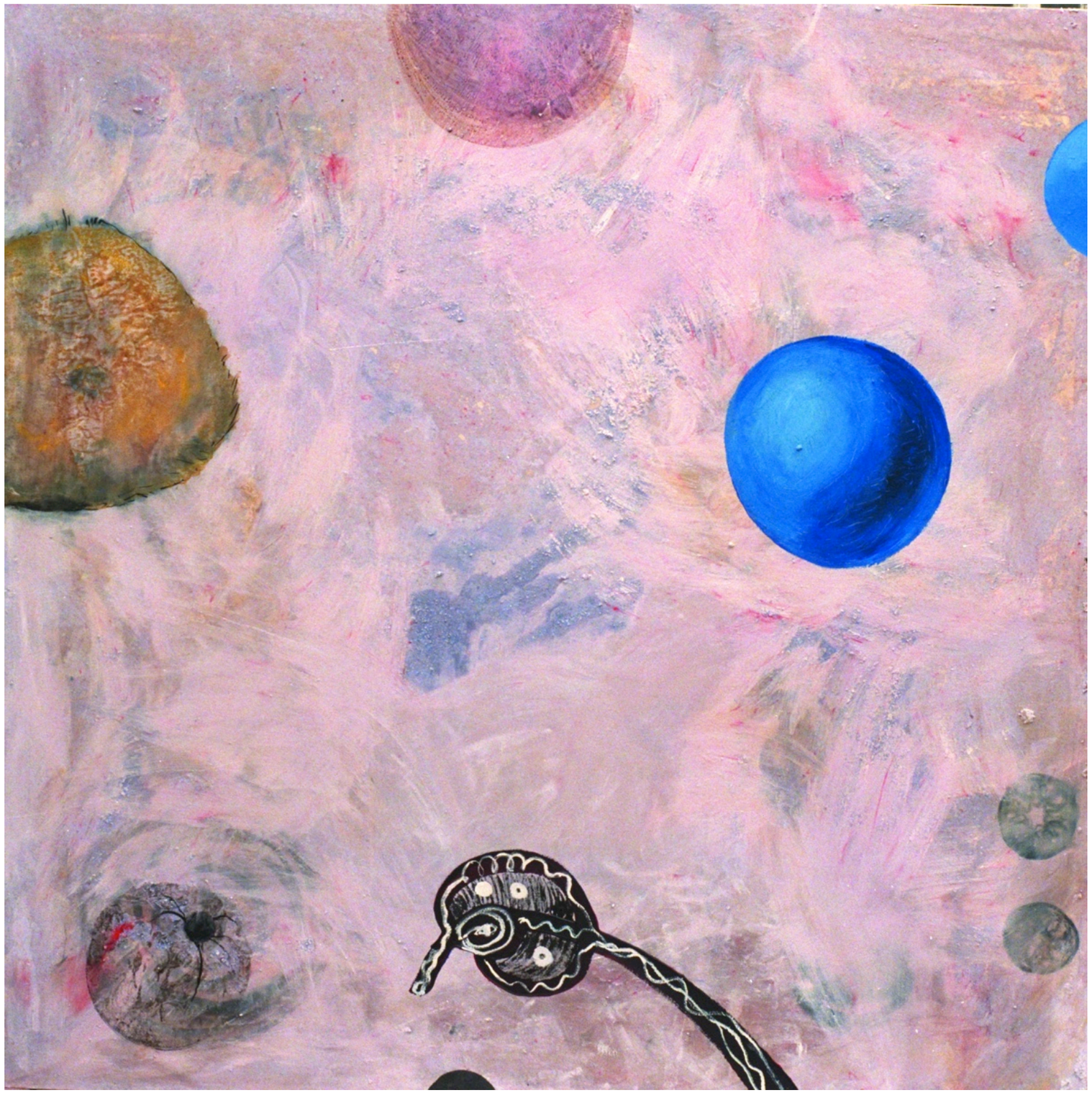
Pintura acrílica sobre tela, generalmente de algodón montada sobre bastidor.

Las obras suelen tener las dimensiones de 200x200 cm, 200x100 cm o 150x150 cm aproximadamente.

Obra de gran tamaño / large paintings

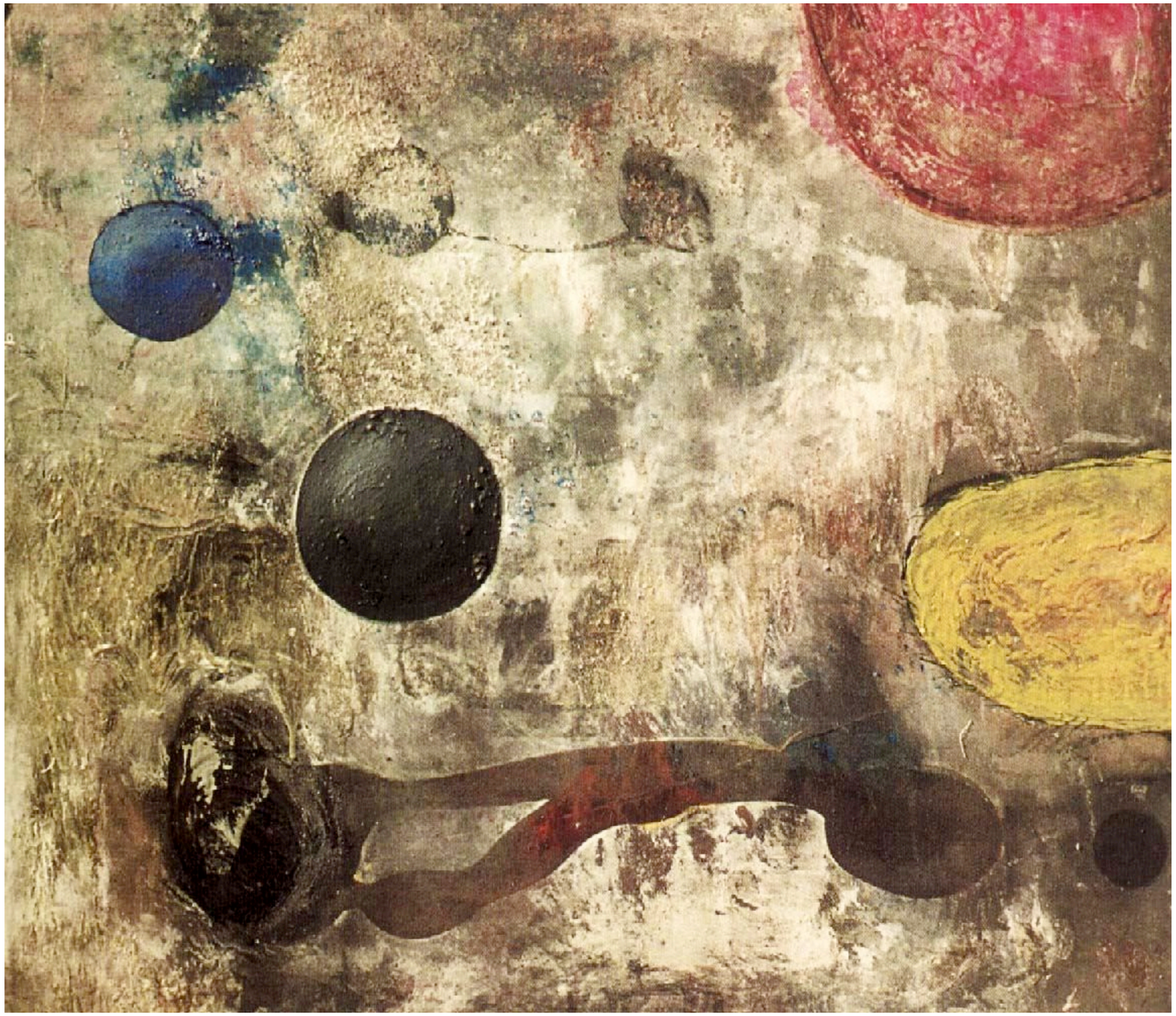
Pintura acrílica sobre tela. Obras de las décadas de los 80,90 i 2000 / Acrylic paint on canvas. Works from the 1980s, 1990s and 2000s

Gran paisaje blanco. Acrílico/tela. 200 x 200 cm. / Large white landscape. Acrylic/canvas. 200 x 200 cm.

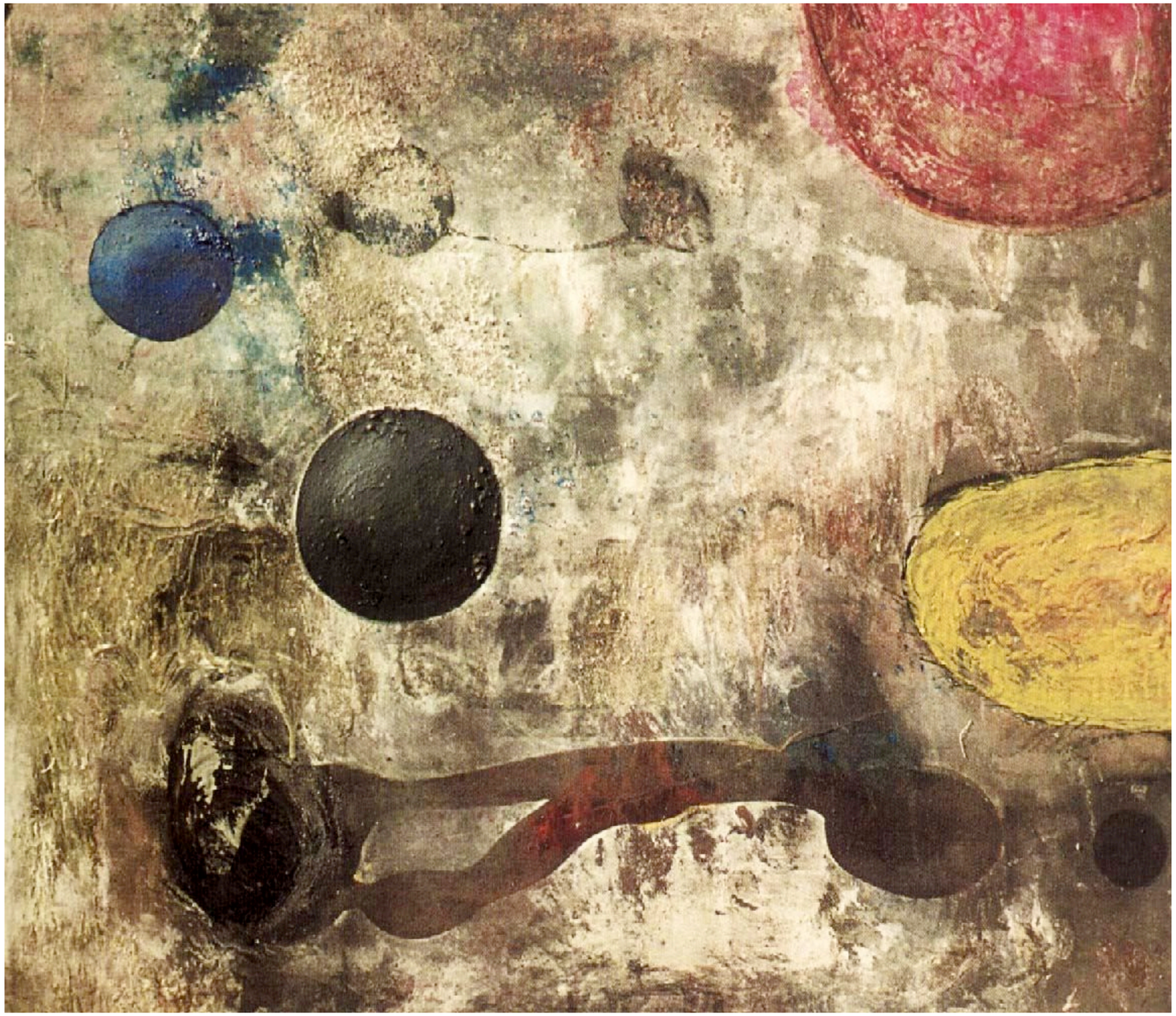
Gran paisaje negro. Acrílico/tela. 200 x 200 cm. / Large black landscape. Acrylic/canvas. 200 x 200 cm.

Materia. Acrílico/tela. 150 x 150 cm. / Subject. Acrylic / canvas. 150 x 150 cm.

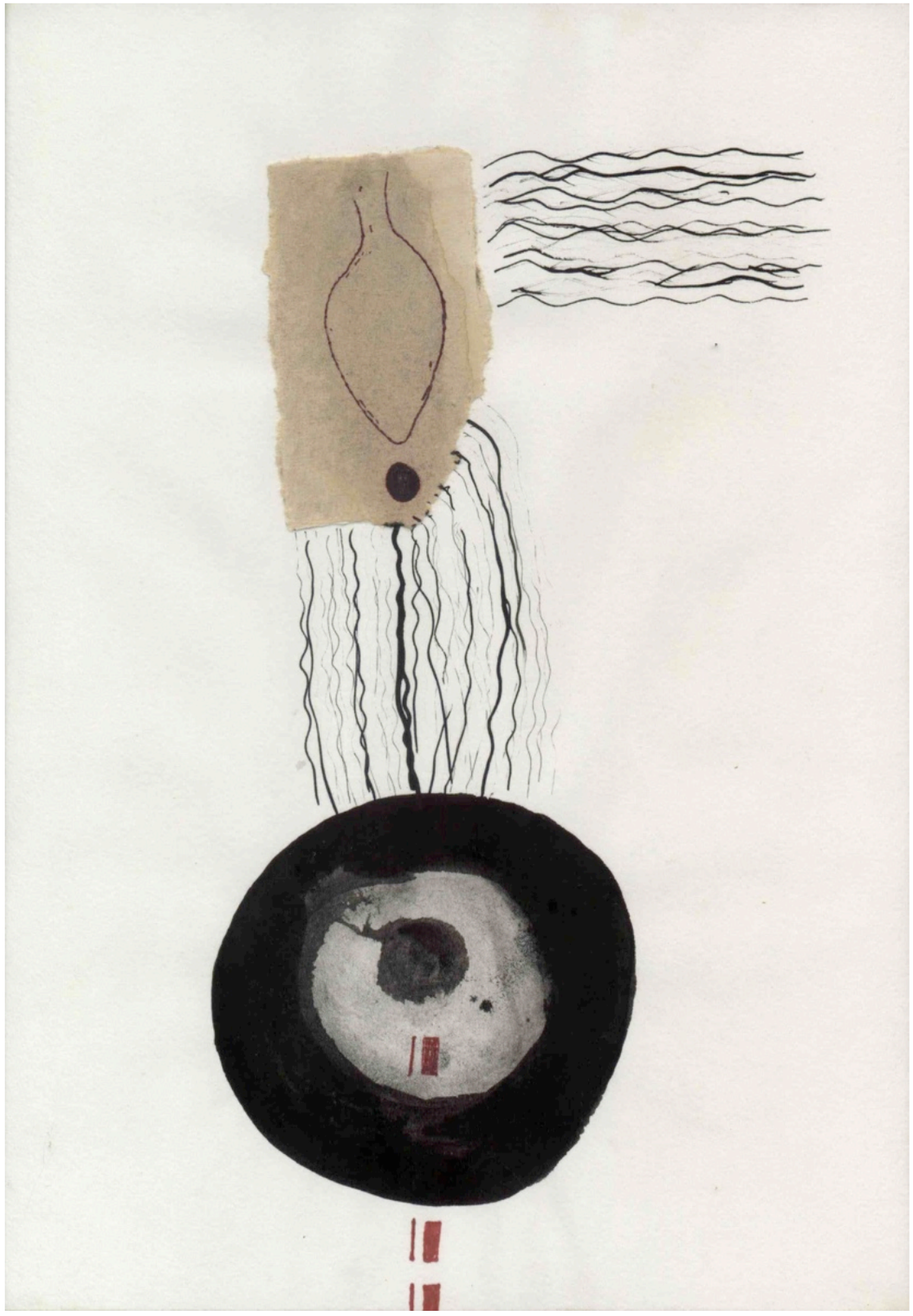
Menina negra. Acrílico/tela. 200 x 100 cm. / Black girl. Acrylic/canvas. 200 x 100 cm.

Materia. Acrílico / lienzo. 150 x 150 cm. / Materia. Acrylic/canvas. 150 x 150 cm.

Obra de pequeño formato / Small-sized paintings

Técnicas mixtas sobre papel. Obras de las décadas de los 80,90 i 2000 / Mixed media on paper. Works from the 1980s, 1990s and 2000s

Serie objetos. Anfora. Técnica mixta/papel. Pequeño formato. / Objects series. Amphora. Mixed media/paper. Small format.

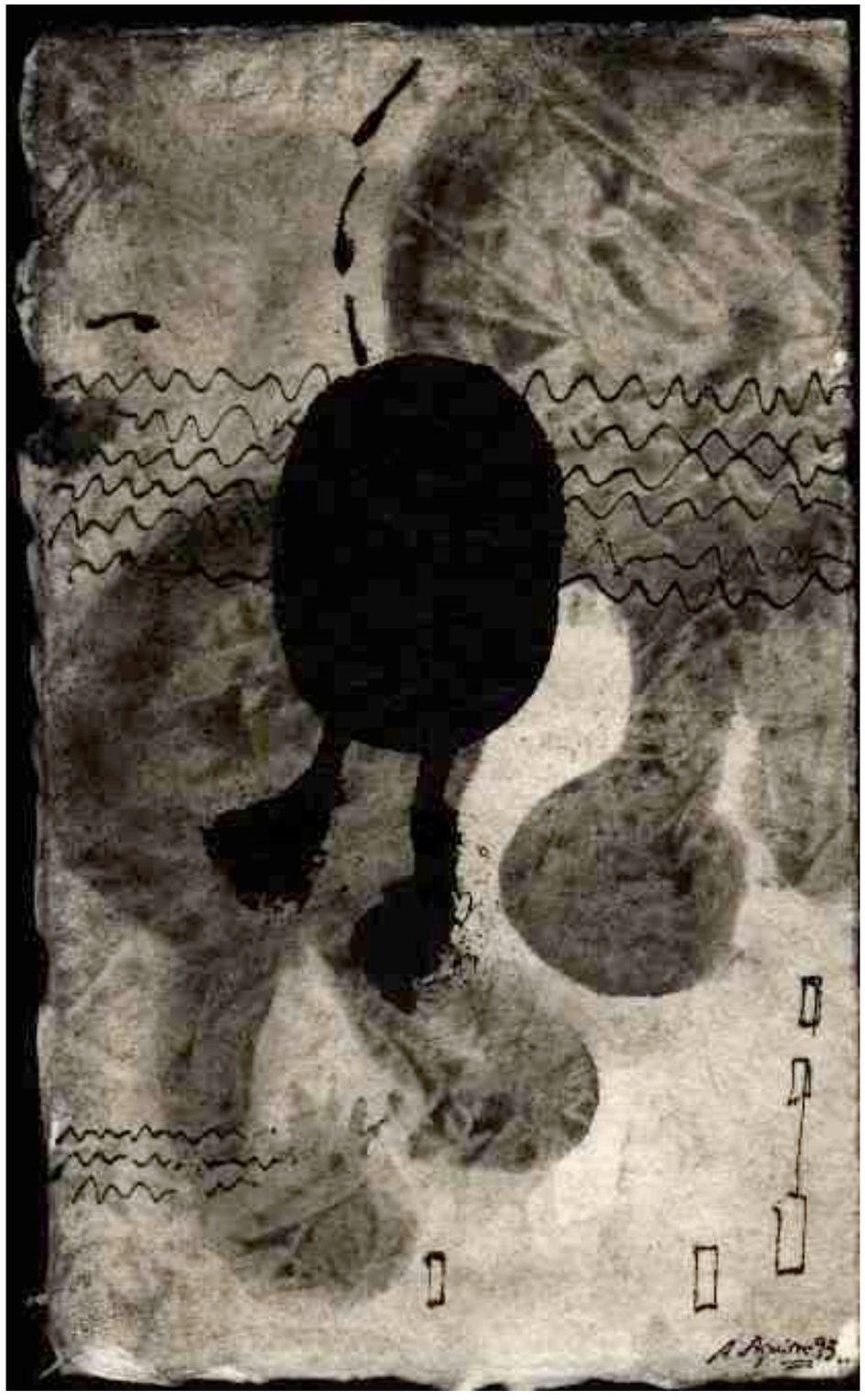

Serie espirales. Técnica mixta/papel. Pequeño formato. / Spirals series. Mixed media/paper. Small format.

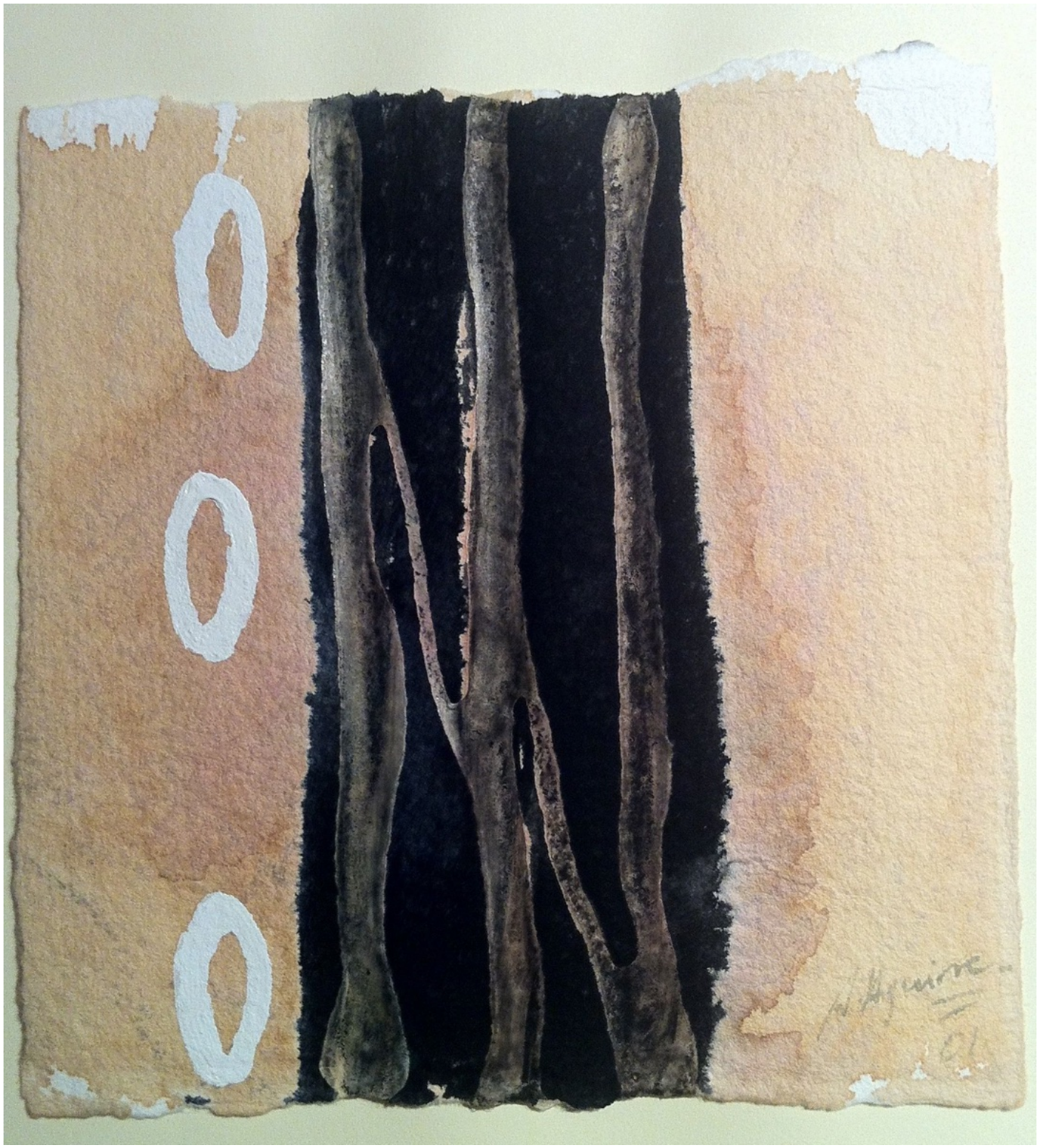

Serie Meninas. Tintaa xina/papel. Pequeño formato. / Meninas series. Chinese ink on paper. Small format.

Serie Personajes. Tinta china/papel. Pequeño formato. / Characters Series. India ink on paper. Small format.

Serie abstracciones geométricas. Tinta china/papel. Pequeño formato. / Geometric abstractions series. India ink/paper. Small

Serie abstracciones geométricas. Tinta china/papel. Pequeño formato. / Geometric abstractions series. India ink/paper. Small format.

Prensa / Press

Reseñas de las décadas de los 80, 90 y 2000 / Reviews from the 80s, 90s and 2000s

REVISTA ART

Antonio Aguirre

Vicent Bernat

Antonio Aguirre
Dibuix s/paper

Dins la ja reconeguda trajectòria de donar suport a nous creadors, la galeria Vicent Bernat presenta l'obra d'un jove pintor terrassenc, Antonio Aguirre, en la seva primera exposició individual a Barcelona fins a mitjans de febrer. Per donar una visió àmplia del seu treball, al costat dels olis sobre tela, de gran format, s'exposen també petits dibuixos sobre paper que, en certa manera, il.lustren la gestació de les teles. De fet, hi apareixen els mateixos elements: una copa, una taula, un sofà,... sempre molt esquemàtics i a penes suggerits, que ens poden fer pensar en un esbós o pre-quadre del que serà la tela, però que tenen identitat pròpia. Podríem dir que es tracta d'un mateix missatge, transmès amb dos llenguatges paral·lels i diferents tècnicament, però que contenen una bona càrrega de poesia i misteri, comuns tant a les teles com als dibuixos. ■

DIARIO DE TERRASSA

Aguirre

El terrassense Antoni Aguirre —1963— expuso, tiempo ha, en Baumann y ahora lo hace en Amics de les Arts. Un joven artista que lleva en sus venas el ímpetu y el sentido plástico que subraya en pequeñas y grandes obras, éstas últimas resolviéndolas ora con dominante valentía, ora con desiguales resultados.

Pero lo que importa, en esa fluidez de comunicativas sensaciones estéticas, es la estallante ilusión por un incisivo discurso informalista en donde despliega metódicas caligrafías gestuales buscando una vibratoria cohesión entre el color y la línea.

Estos acrílicos sobre tela y papel estarán expuestos hasta el 17 de febrero.

TRIBUNA OBERTA

Sábado 12-2-94. "DIARIO DE TERRASSA".

L'obra recent d'Antoni Aguirre

Antoni Aguirre el podríem encabir dins d'una generació de pintors del gest, caracteritzat pel monocromatisme pintat espaiadament, caient cap a una obertura horitzontal i cap a l'atracció que produeix la seva plasticitat davant l'ull. També podríem dir que el principi essencial de l'obra d'Aguirre és des de fa temps el signe, la taca.

Artistes contemporanis com Parker, Olitski, Kline, Jenkins, Bluhm, Poliakoff, etcètera, són i han estat pintors amb una tradició, unes arrels i una fidelitat màxima a una filosofia de pintar i mai no han estat pintors sotmesos a una moda o influència. Pot ésser l'art abstracte, acadèmic?

El «tachisme» emprat per ell ha aparegut amb freqüència com una variant de l'informalisme. L'informalisme va sobrevalorar-se fins a tal punt que el seu èxit el podem associar més a una inflació que no pas a una audiència; el «tachisme», per la seva banda, ha arribat a assolir un camp de vegades difícil d'entendre i d'explicar, m'atreviria a catalogar-lo com a cal·ligrafia occidental, un mitjà on Aguirre es troba, una i mil vegades, de la mateixa manera que ho faria un infant que està molt content amb tot el que experimenta i troba.

Imatge de l'exposició d'Antoni Aguirre a Amics de les Arts.

La seva pintura constitueix sense cap mena de dubte una de les més singulars experiències, i al mateix temps ofereix un dels exemples més autèntics de la trobada entre una vocació natural i una gran facultat d'invenció o, dit d'una altra manera, de treball continu. Indiscutiblement, és un creador intuïtiu i apassionat, una personalitat impulsiva i amb una clara tendència cap al dubte i, sobretot, no és un erudit ni un teòric rigorós d'esquemes abstractes, fins i tot quan pretén seguir el seu propi credo estètic o emprendre un programa de treball precís acaba per realitzar quelcom diferent i, sovint, amb resultats superiors al que les seves especulacions havien previst.

La consciència s'ocupa del que es coneix poc o deficientment, quan aïllem els objectes amb claredat en el camp de les nostres mirades són els que encara, ara per ara, ens resulten aliens. La seva pintura juga —en el sentit etimològic— amb nosaltres per donar-nos, per recordar-nos un tema de meditació, provocar-nos una topada que ens tregui del nostre frenesí d'inautenticitat (que el món és fals, ja ho sabem).

Sempre he pensat que la tècnica, en el sentit ampli de la paraula, tant la que és necessària per al bon funcionament d'una màquina com la que utilitzen els governants per a dirigir els pobles, no deixa de ser un esforç per ajudar-nos a superar la nostra alienació de manera tangible, amb problemes fonamentals d'existència.

L'entorn que vivim és tecnològic, ofegat pel confort material. Vivim constantment distrets i les més elementals arrels, els més íntims instints, els hem oblidat des de fa una pila d'anys. El nostre entorn és, en nombrosos aspectes, artificial i fals, arrosseguem sempre al darrera nostre absurdes supersticions i inútils ortopèdies que ens esclavitzen. Un estil, una manera de fer, s'aconsegueix per la saturació dels mitjans expressius, de les significacions, reemplaçats pels nous mitjans l'eficàcia dels quals es desconeix en el moment de la seva utilització. L'informalisme-«tachisme» que utilitza Aguirre fa que sigui un element estructurat que demana la complicitat de l'espectador, és un acte d'informació. Amb la seva obra sentim, i tothom sap que el sentiment és el veritable contingut de l'Art, la creació d'una obra sensible que constitueix la tasca de l'artista i són les qualitats d'aquesta obra el que constitueix el seu contingut.

L'Art és molt menys important que la vida. Però que pobra és la vida sense l'Art. Totes les coses les canalitzem pels sentiments, l'Art més difícil està destinat a ser compartit i, a més, porta sempre un missatge.

No és necessari comprendre plenament per a sentir plaer.

L'Art experimental d'Aguirre resulta inintel·ligible, almenys en el seu sentit de reproducció naturalista i narratiu. No li preocupa cap formalisme, ni d'idea ni de forma, continua essent una manifestació vital i espontània amb el ferm propòsit de suggerir. Per a tal fi utilitza tots els mitjans que coneix, i això eventualment implica que no sempre ha d'ésser llegible.

La seva pintura juga amb nosaltres per donar-nos un tema de meditació

Aguirre ens proposa un llenguatge pictòric basat en la il·lusió d'una cosa representada, no deixa de ser una obsessió per la vida i, al cap i a la fi, atès que som éssers vius, nosaltres mateixos constituïm la nostra més gran obsessió. Després, potser, vénen els animals, i només en tercer lloc el paisatge.

MIQUEL MALLAFRÉ
Professor d'Història de l'Art

Antoni Aguirre reconcilia la abstracción y el informalismo

Este pintor presenta cuatro series temáticas diferentes en su exposición en Amics de les Arts

Hasta mañana puede verse, en la sala de Amics de les Arts, una exposición con las últimas obras del pintor Antoni Aguirre, que tienen en común su base en un espacio abierto.

Santi Palos

CULTURA

Un aspecto de la exposición de Antoni Aguirre.

El terrassense Antoni Aguirre —con ésta, cinco exposiciones individuales en su haber— empezó pintando realismo académico. Su evolución le llevaría, poco más tarde, a una vía que reconciliaba la abstracción geométrica, por una parte, y, por otra, una tradición más informalista, gestual y expresionista.

Dualismo

Aguirre sigue intentando «contemplar las dos vertientes dentro de mis obras». Unas piezas, sobre papel o tela, en las que el óleo ha ido cediendo

permiten trabajar mucho más deprisa, concebir y modificar rápidamente», afirma el artista.

Básicamente, los cuadros de la muestra pertenecen a cuatro series temáticas. Están los dominados por la presen-

lución y la combinación de elementos como los rectángulos, los cuadrados y sintetizadas tazas sin asa y vueltas del revés». También los «personajes con patas», inspirados en la forma de dibujar figuras humanas de los niños peque-

tienen estos elementos para expresar cualidades diferentes —las variaciones de significado que puede haber— según cómo estén dibujados, el lugar que ocupan, y las combinaciones que se establezcan.»

vez que pinto, y la sección es la tela o el papel».

Tridimensionalidad

Las figuras yacentes en el fondo de sus cuadros, este artista las utiliza para «conseguir un poco de tridimensionalidad. No sólo a través de su forma, sino mediante el uso de tintas con pregnancias diferentes. El espacio yo lo concibo en tres dimensiones; el problema es que pinto en dos». También busca «la necesidad de traspasar un poco la tela, que haya cosas más cerca y más lejos. Trato los fondos por veladuras para conseguir transparencias».

Por el contrario, el color, para Aguirre, constituye una cuestión «simbólica». En un momento determinado «me viene la necesidad de pintar algo de un color determinado, porque lo veo así. Y el color también es un elemento constructivo, diferenciador en algunos casos e integrador en otros». Una de sus piezas, por ejemplo, está desarrollada básicamente con el verde y el marrón, que «integran los

Antoni Aguirre: visiones del macrocosmos y el microcosmos

Santi Palos

CULTURA

Los cuadros del terrassense Antoni Aguirre, cuya «Obra recent» puede verse en exposición hasta hoy, en la sala de Amics de les Arts, tienen vocación de espacio ilimitado. Elaborados casi todos con pintura acrílica, su autor asegura que carecen de un diseño cerrado. Más bien están pensadas como «ventanas recortadas en el espacio, en las que se puede observar lo que pasa detrás de ellas. La composición está en función de esto, y de los elementos que, accidentalmente, se encuentran en dicho plano, que también es el espacio mental imaginario».

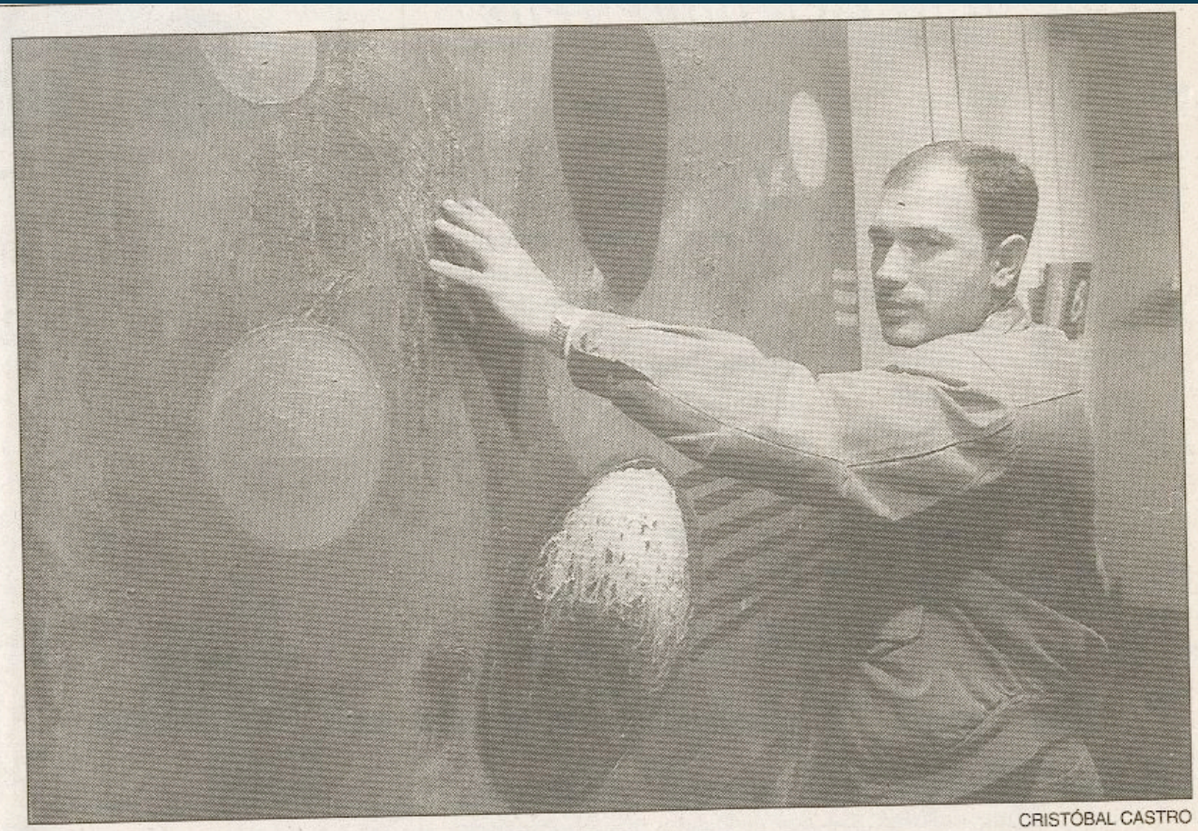
Las formas y temas plasmados —con predominio de las esferas— se relacionan con dos visiones, «la macrocósmica —aquello que puedes ver a través de un telescopio— y la microscopia —lo que permite percibir un microscopio—, cuya diferencia esencial es el cambio de escala. Estas visiones, este punto de vista, me lleva a reflexionar sobre el sentido complejo de la vida, pues son dos mundos en la intersección de los cuales se encuentra el ser humano».

Expresión

Todo está desarrollado desde un punto de vista simbólico. Aguirre no pinta la naturaleza observada, sino que hace una simbiosis entre la idea anterior «y mi universo propio de imágenes. A partir de ahí creo una idea de espacio, de composición, un tipo de pintura, me expreso, en definitiva. A nivel de estilo, cojo elementos de varias tendencias por las que he ido pasando —geométricos, volumétricos, abstractos, expresionistas—, con todos ellos intento expresar lo que pienso, que es lo esencial».

Aguirre es consciente de que este planteamiento implica «una especie de paradoja, al hacer convivir todas esas concepciones diferentes de la realidad, con lo que consigo no delimitar los contenidos. Con ello, también intento que el espectador no se quede frío, ni que interprete enseguida el cuadro y se marche, sino que provoque una especie de conversación, es decir, una observación larga y una serie de reflexiones.

Existen elementos que van a ir surgiendo si se dedica tiempo a observarlos. Y ése es su auténtico sentido, que el espectador se lo vaya explicando cada vez mejor, que él mismo complete el significado de cada obra». Porque, para este artista, una exposición, un cuadro, debe «crear un cierto misterio que provoque una actitud interrogativa en el espectador, para poder interaccionar con él y ampliar la percepción, la significación, enriquecer y dotar de sentido».

CRISTÓBAL CASTRO

Antoni Aguirre, junto a una de las obras incluidas en su exposición.

"DIARIO DE TERRASSA"

CRISTÓBAL CASTRO

Antonio Aguirre, entre algunos de los cuadros de su exposición.

Aguirre: «Mis obras reflejan mi visión de la vida»

Expone «Esferes i personatges» en el Centre Cultural

Obra reciente, pero también un apartado retrospectivo, incluye «Esferes i personatges/ configuracions recents», la exposición del pintor Antonio Aguirre que puede verse hasta el 11 de enero, en el Centre Cultural de la Caixa de Terrassa.

Santi Palos

CULTURA

«Esferes i personatges» permite un acercamiento a la trayectoria de Antonio Aguirre desde que, en 1988, con la carrera de bellas artes aún por terminar, realizó su primera exposición individual en Baumann Servei Jove. En esas obras primerizas podemos ver una serie de formas y personajes que han ido evolucionando y, de alguna manera, llegan hasta sus trabajos actuales.

Ahí están las mesas, las copas, los sillones, las cabezas en forma de semicírculo «que eran las formas más características de esa época, la más neoexpresionista que he tenido. También el movimiento me era muy importante entonces —las formas "adquirían vida" e iban "recorriendo" el cuadro. Después, la base neoexpresionista se mantiene, pero volviéndose más sintético, y cobra importancia la idea de equilibrio, así como la presencia de elementos geométricos, hojas y espirales».

Espacios y fondos

Pero el grueso de la exposición está formado por cuadros realizados durante 1996 y 1997. En ellos se mantienen algunos carácteres de trabajos de años anteriores —círculos planos, ojos—, y se introducen otros nuevos, especialmente la esfera, presente en la mayoría de piezas. Esta forma, «que tiene un significado simbólico importante, es un elemento capital dentro de las obras, además de funcionar como una gran área de espacio y de volumen en el cuadro. Tiene además un carácter místico, un cierta atracción que no puedo explicar pero me llama la atención». También aparecen elementos «simplemente dibujados, sin materia, como transparentes».

En todas las piezas, el objetivo de Aguirre consiste en la creación de «un lenguaje expresivo con tratamientos, o "estilos" diferentes en los objetos. Siempre guardan relación con el fondo, que es muy importante y lo que sostiene y relaciona todo lo demás».

Las referencias a la realidad, resultan totalmente inexistentes en los temas de los cuadros. Estos solo aluden «a mi mundo interior, a mis sensaciones, a mis valores sobre el arte. Hay unas referencias, excusas, anécdotas, que en el fondo no dejan de ser una plasmación de cómo yo veo la vida. En todo caso, la inspiración estaría en las bacterias, las células, las visiones microscópicas».

En cuanto al proceso de elaboración de sus obras, Aguirre afirma aplicar la pintura acrílica en ocasiones mediante una manguera —necesaria para conseguir las sucesivas capas— y con la vital colaboración de un gran desagüe. Sin emplear jamás un esquema fijo de trabajo, no obstante. «Nunca tengo un pre proyecto. Me enfrento ante la tela en blanco, empiezo a colocar la pintura, y utilizo bastante el azar. Según lo que va surgiendo, voy modificando y añadiendo cosas. Lo que hay [illegible] guaje, una manera de expresarme.»

Sorprende asimismo, en la exposición, las enormes dimensiones de las obras. A este artista le gustan los formatos grandes, «porque lo que intento siempre es crear un gran espacio donde el espectador casi pudiera meterse, así como crear un ambiente donde ocurren cosas».

Curiosamente, «Esferes i personatges/ configuracions recents» incluye también un apartado con obras de tamaño reducido. «En estas piezas ya no puede haber la complejidad de las grandes. Están los mismos personajes, pero aislados, apuntados. Cada formato es diferente. Según lo que quieras expresar necesitas escoger uno u otro.»

Arte computerizado

En la sala 1 del Centre Cultural, junto a los cuadros, el visitante encontrará un ordenador. Teclearlo significa acceder a catorce obras de Antonio Aguirre no exhibidas en las paredes. No pueden estarlo porque su existencia es únicamente virtual. El pintor terrassense las ha creado «utilizando tan solo el fichero y las herramientas del programa informático. No cogí previamente ninguna imagen del exterior, ni he "escanneado" nada». Esta ha sido la primera ocasión que Aguirre ha trabajado con el ordenador, «y he creído que los resultados —que se parecen bastante a mis últimos cuadros— se podían enseñar». ¿Por qué cambiar los pinceles por la pantalla, el teclado y el «mouse? «Un poco porque es la novedad, las ganas de experimentar con estas nuevas herramientas, que ofrecen posibilidades bastante parecidas a las obras reales. Ofrece la ventaja de borrar y rehacer tantas veces como quieras y a gran velocidad, y crear los mundos que desees con total libertad. También me ha interesado por el intimismo que conlleva el ordenador.»

De todas formas, Aguirre no cree que la informática vaya a substituir, en un futuro próximo, los métodos tradicionales. «Algunos pintores utilizan el ordenador para elaborar una especie de proyecto de la obra real, pero no es mi caso. Personalmente lo veo como una técnica aparte, con la que hay que trabajar unas concepciones diferentes.» ■

«Esferes i personatges» de Aguirre en el Centre Cultural

S.P.

CULTURA

Desde hoy y hasta el próximo 11 de enero, la sala 1 del Centre Cultural de la Caixa de Terrassa acoge «Esferes i personatges. Configuracions recents», una exposición de Antonio Aguirre. Este joven pintor terrassense presenta unas cuarenta obras elaboradas con técnica mixta sobre tela. Se trata de una colección de pinturas-miniatura sobre papel, algunas de las cuales han sido generadas por ordenador.

En el texto de presentación de la muestra, Pere Soler destaca la dualidad constante que existe en el mundo pictórico de Antonio Aguirre. Por una parte, «la textura, a menudo turbulenta, a veces sutil y casi imperceptible», y por otra «los objetos, situados en una dimensión diferente, autónoma incluso de la propia tela que les ofrece soporte. La concreción de los objetos, casi minimalistas, definidos en su color y forma, y la inmaterialidad de las texturas, expresionistas, difusas y cambiantes, configuran el equilibro de los extremos. Extremos que, a Antonio, le permiten plasmar una amplia paleta de matices de ánimo que se despliegan en múltiples reproducciones de la misma percepción».

Trayectoria

Nacido en nuestra ciudad en 1963, Aguirre es licenciado en Bellas Artes por la Universitat de Barcelona. Ha realizado diversas exposiciones individuales (en Terrassa, Barcelona, Tarragona, Andorra, Girona) y colectivas (Premi Ricard Camí, Col·lectiva Eròtica, Criteri d'Art, Merc'Art). Una de sus obras ilustraba uno de los cuentos que integraban la colección «9 narradors x 9 artistes», que *Diari de Terrassa* publicó en 1995.

Antonio Aguirre exposa la seva obra al Centre Cultural de Terrassa

TERRASSA

Maria Palau

El jove pintor terrassenc Antonio Aguirre exhibeix a partir d'avui prop de 40 obres al Centre Cultural de la Caixa de Terrassa. *Esferes i personatges, configuracions recents* és el títol de l'exposició que es podrà visitar fins a l'11 de gener. Aguirre presenta una mostra introspectiva elaborada amb tècnica mixta sobre tela, pintures en miniatura sobre paper i imatges generades amb l'ordinador.

L'univers pictòric del terrassenc estableix una dualitat entre les textures i els objectes. Així, les textures es caracteritzen per la turbulència i la subtilesa i s'emmarquen en l'expressionisme. Els objectes, en canvi, són concrets, minimalistes i es defineixen pel seu color i la seva forma. Aguirre transmet el seu missatge complex tant amb obres murals com amb obres minúscules i experimenta amb diferents suports i materials.

Aguirre, de 34 anys, va començar a interessar-se per la pintura molt abans de començar la carrera de Belles Arts a la Universitat de Barcelona. D'aquesta manera, quan només tenia 15 anys va participar a l'exposició col·lectiva *Les arts a Terrassa, 1978* al Centre Cultural. Des d'aleshores ha encadenat més de 30 mostres tant individuals com col·lectives.

A Terrassa ha exposat a la sala d'Amics de les Arts, a l'Escola d'Arts Aplicades, a la Casa Baumann i a la Sala Muncunill. Els anys 1983 i 1986 va obtenir el Premi de Pintura Jove Ciutat de Terrassa. Recentment ha portat les seves obres a la galeria Dadà Art de Granollers.

Aguirre o la placidesa dels déus

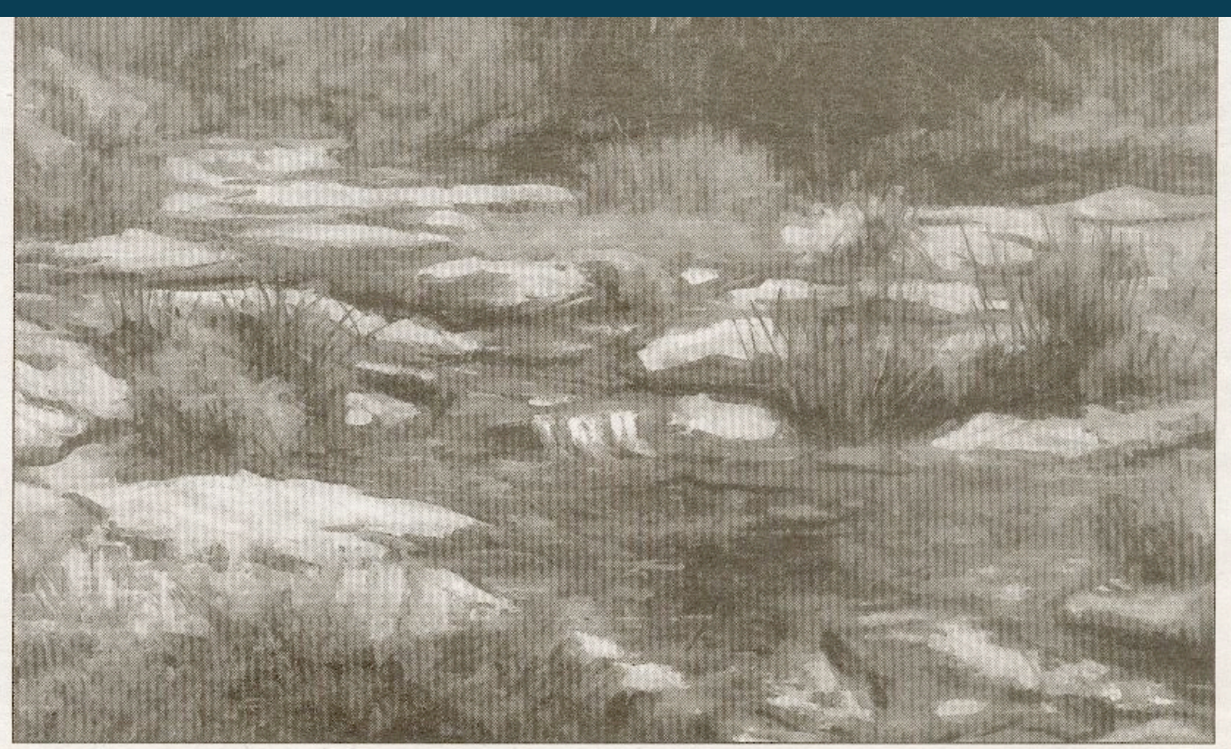
L'espectador que, avisat o no, visiti l'exposició que Antonio Aguirre té muntada aquests dies en el Centre Cultural penetrarà immediatament en un univers molt propi, d'un llenguatge molt elaborat, amb uns codis molt precisos. L'espectador podrà mirar l'univers pictòric d'Aguirre a través dels seus quadres com el científic mira a través del microscopi, de fet, algunes de les seves composicions recorden fins i tot una estructura de microorganismes vista a través d'aquest aparell. Aguirre ens proposa una visió omniscient, no és gratuït, per tant, que en algunes pintures aparegui una mena d'ull, símbol de la divinitat, en una forma que recorda els transportadors d'angles que fèiem servir a l'escola. I no és gratuït tampoc que en un racó de l'exposició hi hagi una desena de quadres de petit format arrenglerats com si fossin una galeria de personatges, una galeria d'aquests microorganismes que habiten en les seves composicions, com si fossin uns retrats de família.

Entrar en aquesta exposició, sobretot si es pot fer en un dia de no massa trànsit de visitants, és submergir-se en un món oceànic de placidesa amniòtica. Els colors, sobretot els de la primera part, són tènues, càlids, amb línies que marquen les imaginàries fronteres d'aquest petit univers que Aguirre ens proposa. I dic ens proposa, més que no pas ens explica, perquè la seva és una pintura sense massa concessions a l'espectador. Molt sovint el títol es redueix a l'enunciació de la tècnica pictòrica amb què ha estat feta l'obra i en d'altres casos l'explicitació no arriba gaire més enllà: «Quadre fosc», «figura orgànica»... De tota manera, la possibilitat de veure ben exposada la quantitat d'obra que reuneix aquesta exposició és potser la millor explicació possible, la més directa, la que ofereix, per descomptat, més capacitat de diàleg amb el visitant.

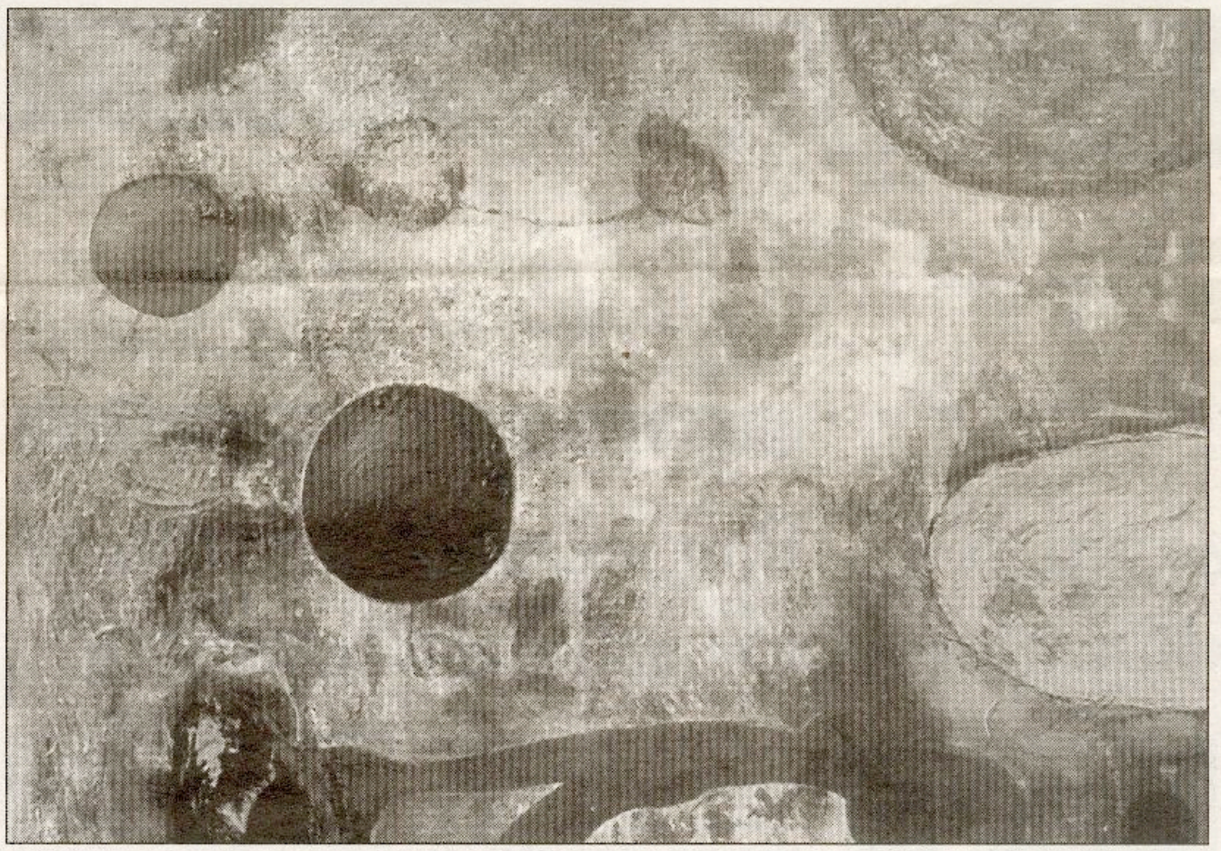
Hi ha molts quadres que mereixen una especial atenció del visitant, hi ha molts detalls que cal tenir en compte, molts punts on les pintures ens fan l'ullet, molts llocs on la textura, la rugositat, el volum són d'una importància decisiva, penso especialment en «Forma verda» on apareix una d'aquestes «formes orgàniques» en la qual la pintura acrílica li dóna la textura d'un immens caramel d'aquells que abans anomenàvem «piruletas». Potser és una mica irreverent el que acabo de dir, però a mi em diverteix especialment imaginar-me aquest caramel gegantí, tan lligat a la nostra infantesa, surant plàcid en aquell món que el pintor li ha construït, com suren els nostres records enmig d'un magma de vivències que s'entrelliguen i s'amunteguen capriciosament en la nostra memòria.

M'ha impressionat molt aquesta exposició per la coherència de tants anys que hi ha al darrere, per la capacitat que evidencia l'autor per construir un llenguatge propi, un món tancat i segur que li serveix de refugi i de construcció del sentit. He tingut la mateixa sensació, entrant en aquesta exposició, que es té de vegades quan s'entra per primer cop a la casa d'algun conegut: la disposició dels mobles, els objectes que té a la vista, parlen d'aquella persona, n'expliquen coses que moltes hores de conversa no saben fer sortir. Fa anys que conec l'Antonio Aguirre, però ara sé moltes més coses d'ell perquè en aquelles dues sales del Centre Cultural m'ha estat llegut de veure una part de la seva ànima.

RAMON BOSCH
rabosch@readysoft.es

Paisaje de Sebastià Freixas.

Obra de Antonio Aguirre, en el Centre Cultural.

ca.

Esferas y personajes de Antonio Aguirre en el Centre Cultural

Antonio Aguirre.
Centre Cultural, Rambla d'Ègara, 358

El diletante local de la pintura puede darse perfecta cuenta, si visita la antes comentada exposición del realista Sebastià Freixas y ésta del neoexpresionista Antonio Aguirre en el Centre Cultural, de cómo llega, a finales del siglo XX, a predominar un verdadero eclecticismo en el modo de ver y entender la fenomenología pictórica que tienen los artistas de nuestros días. Y a más abundar, con un público asaz heterogéneo que acepta las más dispares tendencias, siempre y cuando tengan una manifiesta calidad.

Por de pronto, el joven terrassense Antonio Aguirre —1963— es un pintor que sabe lo que desea comunicar partiendo de lo que le dicta su mundo introspectivo repleto de sugerencias intelectuales. En base a la variada temática «Esferes i personatges / configuracions recents», Aguirre define sobre la tela o sobre el papel, en óleos, acrílicos, técnicas mixtas y dibujos, toda una impronta de íntimas, mágicas, oníricas y meditadas figuraciones sean esferas, muebles, personajes, ojos incisivos o inquisitivos o trazos y lecturas fundamentalmente estéticas. Obras, sin duda, que inquietan más que complacen a la vista, es decir, consiguen atraernos o motivarnos, aunque sea contrariando ciertos gustos convencionales.

sigue a
cioso y
paleta
ra vez,

nuevas texturas, inéditas pigmentaciones, múltiples valores pictóricos, soltura y confianza con el discurrir del pincel que hacen un todo, sensible y unificado, en el momento en que se pone ante la tela.

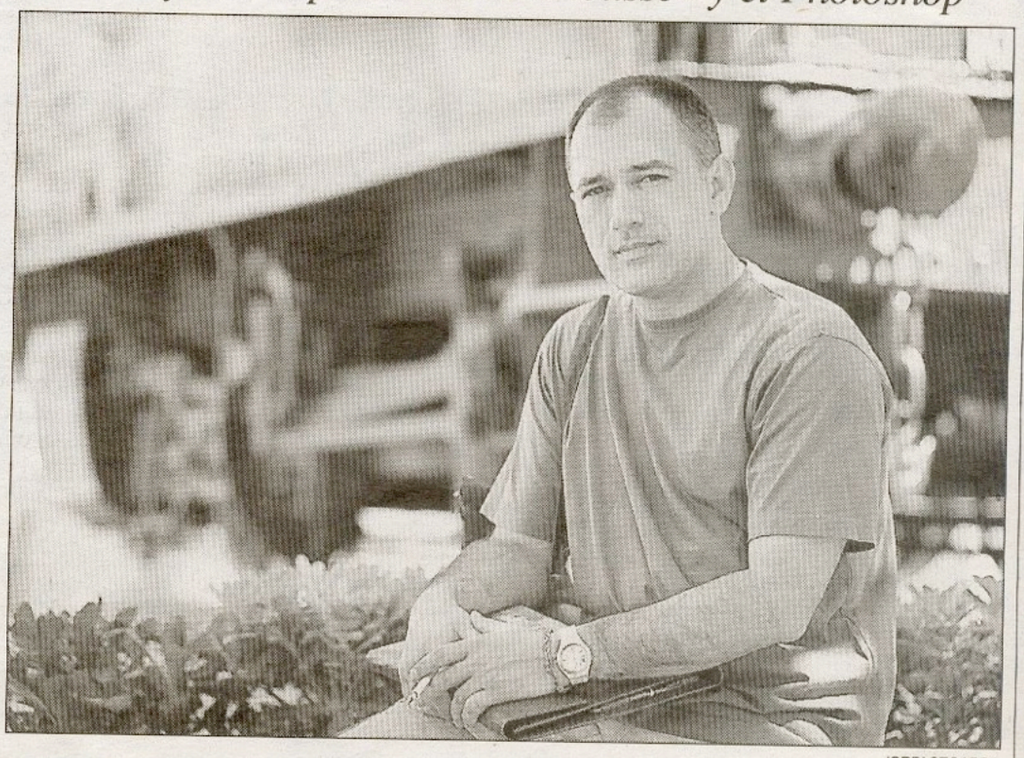
Por eso, poco debe extrañarnos que en esta exposición el artista siga obte-

ANTONIO AGUIRRE, profesor y pintor

«El soporte informático no está reñido con la creación»

Empezó con los pinceles y ahora pinta con el «mousse» y el Photoshop

Rosalia Ruiz

JORDI SEGARRA

Antonio Aguirre no pone límites a la creatividad.

Antonio Aguirre Pacheco nació en Terrassa hace 36 años. Desde que tiene memoria siente pasión por el dibujo y la pintura. LLegó el momento en el que tuvo que decidir su futuro profesional y optó por matricularse en Bellas Artes con dos ideas claras: ganarse la vida como docente y experimentar en el campo creativo. Aprobó las oposiciones para ser profesor de secundaria y actualmente es profesor en el IES Terrassa.

Diari de Terrassa: —¿Profesor de qué asignatura?

Antonio Aguirre: —Actualmente, después de la reforma, de la asignatura de Visual y Plástica.

D.T.: —¿Qué se enseña en esa asignatura?

A.A.: —Un poco de todo. Se trata de ofrecer una formación integral dentro del mundo de la imagen sin dejar de lado el concepto de la creatividad. Se trata la pintura, el diseño, el dibujo técnico, el dibujo artístico, fotografía, Historia del Arte... Hay créditos comunes y créditos libres.

D.T.: —¿Hay muchos alumnos que se interesen por los créditos libres de su asignatura?

A.A.: —Hay bastantes. No sé si es que se está poniendo de moda o es que hay una cierta sensibilidad. Pero no hay que perder de vista que la comunicación cada vez más se basa en la imagen.

D.T.: —¿Y su faceta estrictamente artística?

A.A.: —No la he dejado de lado y no pienso hacerlo. Hace muchos años que pinto y he utilizado todas las técnicas. Empecé con las más clásicas, después me pasé al acrílico y últimamente dedico muchas horas a la pintura por ordenador. Pintura electrónica, como yo le denomino.

D.T.: —¿Y eso cómo se hace?

A.A.: —Dentro de una plataforma Apple (Macintosh), uso diversos programas. Pero el que más uso para pintar el Photoshop. Dibujo a través del «mousse». Es otra forma de crear. Y también tengo una página en Internet en la que enseño todo lo que hago.

D.T.: —¿Qué dirección tiene?

A.A.: —www.geoticies.com/ SoHo/ Museum/1547/ INDEX.htm.

D.T.: —¿Y qué es lo que allí se puede encontrar?

A.A.: —Una especie de sala de exposiciones virtual.

En exclusiva

D.T.: —¿Cómo funciona la venta de cuadros a través de Internet?

A.A.: —Si a la gente le interesa alguna de las obras, se imprime en papel, a alta resolución y con una calidad máxima. Y además se destruye la imagen cibernaútica para que no pueda haber lugar a posibles copias posteriores.

D.T.: —¿Resulta más barato pintar por ordenador que comprar pigmentos, lienzos y pinceles?

A.A.: —Diría que no. Porque si bien es cierto que a través de la informática se puede acceder a muchas más fórmulas de creación, también es verdad que los equipos y los programas son, de momento, bastante caros. Es una forma distinta de hacer arte.

D.T.: —¿Y en cuanto a resultados?

A.A.: —No tienen por qué ser exactamente iguales.

D.T.: —¿Tiene algún proyecto entre manos?

A.A.: —Estoy acabando un libro de texto para secundaria, para la asignatura de dibujo técnico que se utilizará el próximo curso.

El esencialismo descriptivo de Aguirre

Galeria Ricard
Calle Nou de Sant Pere, n. 26

Interesante exposición la que presenta el joven terrassense Antonio Aguirre en la Galeria Ricard. Y como propio de sus inquietudes, el pintor recurre a una serie de originales técnicas mixtas para mejor conseguir sus propósitos plásticos y sensitivos. Por supuesto, una pintura profundamente reflexiva, la de Aguirre, la cual descubre a un artista preocupado en reunir, en cada obra, una suma de esencias y vivencias introspectivas, en donde la estética de la pigmentación y del trazo conducen a un lenguaje poético pero de una poesía distinta y transformadora. Y con una ventaja para quien contempla sus creaciones. La de dejar absoluta libertad para interpretar esas gestualidades del color, esas sutilezas tonales, esta fuerza instintiva con la explícita finalidad de comunicar sus impresiones un punto metafísicas.

Y Antonio Aguirre exterioriza su interioridad emocional mediante esa multiplicidad de ritmos, texturas y matices, con esas bien dirigidas asociaciones colorísticas que explican la influencia anímica que siente el pintor ante cada trabajo que plantea. Mientras el diálogo de abstracciones que recrea, Aguirre, posee la singular virtud de obligarnos a pensar. Y esto siempre se agradece, y mucho, en toda exposición que se precie.

FÉLIX RIAZA

La biología inspira a Antonio Aguirre una pintura plasmática

Los efectos de transparencias caracterizan la obra más reciente del pintor

La exposición que Antonio Aguirre exhibe estos días en la galería Art Ricard presenta cuadros en cuyas figuras el artista ha buscado un mayor impacto. El protagonismo del color rojo contribuye a ello.

Santi Palos

CULTURA

CRISTÓBAL CASTRO

El pintor terrassense Antonio Aguirre, en su exposición.

Asegura Antonio Aguirre que la biología siempre le ha fascinado, y que el objeto de su estudio, «que es la vida en sí, su paso, y también la muerte, está muy presente en el universo de sensaciones y emociones que intento reflejar cuando pinto». De ahí su pintura de temática «orgánica», «porque me interesa todo lo que vive, y por eso las texturas evocan diferentes materiales».

En todas sus obras, Aguirre comienza trabajando los fondos, directamente con pigmentos. «Voy sacando y poniendo capas, hasta que acabo construyendo el primer plano, donde están las figuras. El látex es el material principal, aglutinante de formes, y hay múltiples pinto, yo me emociono. Y los elementos de una obra que no me emocionan, los elimino, hasta que consigo una identificación conmigo. Entonces un cuadro está acabado».

En los trabajos de Aguirre siempre hay figuras, que, en estas obras últimas «han adquirido más fuerza, más voluntad de impactar. He querido que fueran más importantes, que tuvieran más grosor y más tratamiento de materia, así un poco una sensación plasmática, de sangre.»

En las figuras, pueden apreciarse diversas gamas de solidez, desde las más duras y compactas hasta otras prácticamente translúcidas, «que dejan ver a través de ellas. Así, mediante estas transparencias, se consigue una conexión entre el fondo y la figura. Rompo de esta manera con la composición clásica, para desintegrar las formas y comunicar un poco de sensaciones de perspectivas, estas trabajadas siempre sin recurrir al dibujo.

Asimismo, una vitrina ofrece una muestra de piezas realizadas mediante ordenadores. Aguirre lleva tiempo interesado por las posibilidades que la informática aplicada al arte, y su producción en este ámbito «está muy relacionada con los cuadros convencionales. Es un ir y venir».

En todas las opciones, este

LA VANGUARDIA

Antonio Aguirre

Galeria Vicent Bernat
Còrsega, 239, pral. 1.ª
Hasta el 11 de febrero
De martes a sábado, de 18 a 21

Precios: de 12.000 a 75.000 pesetas

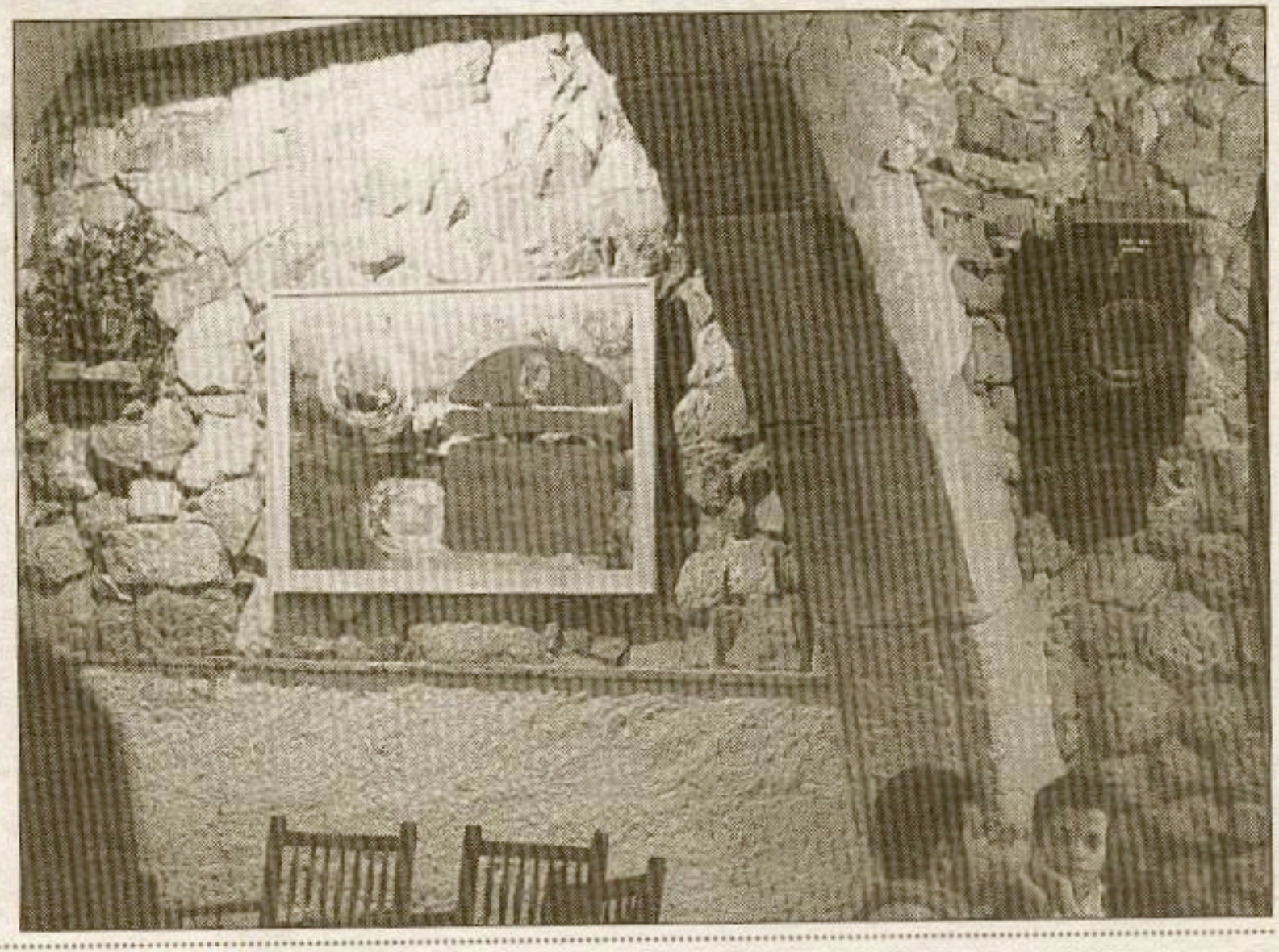
CASI una treintena de obras constituyen la que prácticamente viene a ser la primera exposición individual de este joven artista de Terrassa y formado en la Facultad de Bellas Artes de la Universidad de Barcelona, cuya impronta de "escuela" es en algunos momentos claramente patente. Se presenta pinturas y algunos trabajos sobre papel donde el color se convierte en el elemento esencial, buscándose entonaciones suaves, sin estridencias, con predominio de la gama fría. Sobre esa base nebulosa de color aparecen esporádicamente ciertos elementos o signos referenciales que al repetirse en las distintas obras sirven, de algún modo, como "tema" e incluso permiten agruparlas en distintas series.

Efectivamente, las obras numeradas del uno al siete se diferencian claramente de las demás por la forma de aplicación de la materia, a base de empastes más gruesos, pero también por otros aspectos como el formato o las citadas referencias sígnicas, que se enriquecen progresivamente. En síntesis, el trabajo de Antonio Aguirre del que puede esperarse un más amplio desarrollo revela coherencia, sensibilidad y sentido de lo pictórico, dentro de un planteamiento expresionista.

NOU DIARI, Tarragona

Antonio Aguirre exposa obra recent a Poetes, a Tarragona

L'artista terrassenc Antonio Aguirre exhibeix la seva obra al café Poetes, a Tarragona. L'artista assegura que "en aquesta exposició he aconseguit materialitzar idees i personatges que havia començat a treballar en anteriors treballs". Aquestes pintures es poden observar fins al dia 29.

LAFUENTE

"NOU DIARI" Dijous, 18-11-93.
tarragona.

9 NOU, Girona

DIARI "EL 9NOU"
GIRONA 4-94.

Una senzillesa només aparent

Antonio Aguirre. Pintures. Cafè Canaules, de Ripoll.

MONTSERRAT RIUS

Ripoll Antonio Aguirre és un artista terrassenc, llicenciat en belles arts per la Universitat de Barcelona l'any 1989 en l'especialitat de pintura. Les obres pictòriques exposades al Cafè Canaules de Ripoll són realitzades sobre paper, bàsicament amb tintes però emprant tambe les ceres i el guaix. La temàtica gira al voltant de la forma humana: menines i individus solitaris. Predomina la forma arrodonida i les seves múltiples variants: espirals, cercles, òvals, etc. Cromàticament, el conjunt de l'obra és auster. Dominen la gamma dels grisos i el blanc, barrejats amb altres colors, com els grocs-terrosos i liles.

L'obra la podem situar en un interval ambigu, on la suma d'una mínima quantitat de materials (el paper, la tècnica, el color) fa que en la seva globalitat esdevingui una obra d'art. El gest de l'autor, l'expressió de les línies i dels volums, decideixen tota aquesta qualificació.

Abstracció, figuració o geometrisme? Potser tot plegat i junt, s'esfilagarsa per aconseguir un tret únic i decisiu. No es tracta d'un discurs per transmetre una concepció o ideologia pròpia, sinó de confondre l'espectador per provocar-li una tensió que li faci impossible qualsevol signe d'indiferència o de fredor. És a dir, l'espectador passa a ser un receptor. L'aparent senzillesa de línies i de formes ens duu a qüestionar-nos la recerca dels diferents estats anímics de l'individu, les projeccions de les seves pors, les seves inseguretats, alegries i desitjos satisfets mitjançant les ombres i els difuminats. L'obra d'Aguirre és una garantia de llibertat artística: s'hi estableix una contínua simbiosi entre els sentits i les emocions.

26 Divendres, 29 d'abril de 1994

DIARI "EL 9NOU"
GIRONA 4-94.

Una senzillesa només aparent

Antonio Aguirre. Pintures. Cafè Canaules, de Ripoll.

MONTSERRAT RIUS

Ripoll Antonio Aguirre és un artista terrassenc, llicenciat en belles arts per la Universitat de Barcelona l'any 1989 en l'especialitat de pintura. Les obres pictòriques exposades al Cafè Canaules de Ripoll són realitzades sobre paper, bàsicament amb tintes però emprant tambe les ceres i el guaix. La temàtica gira al voltant de la forma humana: menines i individus solitaris. Predomina la forma arrodonida i les seves múltiples variants: espirals, cercles, òvals, etc. Cromàticament, el conjunt de l'obra és auster. Dominen la gamma dels grisos i el blanc, barrejats amb altres colors, com els grocs-terrosos i liles.

L'obra la podem situar en un interval ambigu, on la suma d'una mínima quantitat de materials (el paper, la tècnica, el color) fa que en la seva globalitat esdevingui una obra d'art. El gest de l'autor, l'expressió de les línies i dels volums, decideixen tota aquesta qualificació.

Abstracció, figuració o geometrisme? Potser tot plegat i junt, s'esfilagarsa per aconseguir un tret únic i decisiu. No es tracta d'un discurs per transmetre una concepció o ideologia pròpia, sinó de confondre l'espectador per provocar-li una tensió que li faci impossible qualsevol signe d'indiferència o de fredor. És a dir, l'espectador passa a ser un receptor. L'aparent senzillesa de línies i de formes ens duu a qüestionar-nos la recerca dels diferents estats anímics de l'individu, les projeccions de les seves pors, les seves inseguretats, alegries i desitjos satisfets mitjançant les ombres i els difuminats. L'obra d'Aguirre és una garantia de llibertat artística: s'hi estableix una contínua simbiosi entre els sentits i les emocions.

9 NOU, Vallès Occidental

EL 9 NOU

Dilluns, 10 de febrer de 1997 15

El sediment de l'interès

Antonio Aguirre. Espai Dadà, Granollers. Pintures entre 40.000 i 225.000 ptes. Fins a l'1 de març.

HANS MÓLLER

Granollers Els formats quadrats d'Antonio Aguirre acostumen a ser grans, 20 de dos metres de costat, i han estat presentats a poca alçada, la qual cosa permet a l'espectador d'endinsar-se –si vol– en les atmosferes creades que veurà. Els fons dels quadres són fortament suggeridors, i amb certa freqüència hi apareixen unes formes circulars monocromes, com una mena de boles de gran vulgaritat qualitativa. Aquesta vulgaritat és una sensació inicial, comuna a diversos pintors que volen introduir elements artificials en les seves obres (és el cas de Geotge Condo i d'un cert Julian Schnabel).

Tornant als fons, que és d'on arrenca tot el sentit d'aquests quadres, els grumolls conviuen amb les zones de gran brillantor i gruix translúcid, de làtex amb pigments, i també amb zones amb molt poca matèria i tonalitats de tinta. La grandesa possible de l'obra vindrà pel camí de conrear altres formes, discretes de moment, però intenses, orgàniques i fosques, amb els traços guarnits d'espurnes blanques –o negres, segons– que emfasitzen la peça independent que s'alça enmig d'un camp de color i textures amb el qual no té en principi cap relació.

Si cada pintor és cert que té un format ideal, Aguirre es perd una mica en els formats més grans. En els petits –el petit, aquí– tampoc concentra tant les seves intencions com en els formats mitjans, tirant a grossos, que aquí se'ns mostren. En total, només 10 peces entre les quals anar descobrint si aquest pintor ens interessa. El material és suficient, i l'interès s'anirà sedimentant amb el temps.

EL 9 NOU

Dilluns, 10 de febrer de 1997 15

El sediment de l'interès

Antonio Aguirre. Espai Dadà, Granollers. Pintures entre 40.000 i 225.000 ptes. Fins a l'1 de març.

HANS MÓLLER

Granollers Els formats quadrats d'Antonio Aguirre acostumen a ser grans, 20 de dos metres de costat, i han estat presentats a poca alçada, la qual cosa permet a l'espectador d'endinsar-se –si vol– en les atmosferes creades que veurà. Els fons dels quadres són fortament suggeridors, i amb certa freqüència hi apareixen unes formes circulars monocromes, com una mena de boles de gran vulgaritat qualitativa. Aquesta vulgaritat és una sensació inicial, comuna a diversos pintors que volen introduir elements artificials en les seves obres (és el cas de Geotge Condo i d'un cert Julian Schnabel).

Tornant als fons, que és d'on arrenca tot el sentit d'aquests quadres, els grumolls conviuen amb les zones de gran brillantor i gruix translúcid, de làtex amb pigments, i també amb zones amb molt poca matèria i tonalitats de tinta. La grandesa possible de l'obra vindrà pel camí de conrear altres formes, discretes de moment, però intenses, orgàniques i fosques, amb els traços guarnits d'espurnes blanques –o negres, segons– que emfasitzen la peça independent que s'alça enmig d'un camp de color i textures amb el qual no té en principi cap relació.

Si cada pintor és cert que té un format ideal, Aguirre es perd una mica en els formats més grans. En els petits –el petit, aquí– tampoc concentra tant les seves intencions com en els formats mitjans, tirant a grossos, que aquí se'ns mostren. En total, només 10 peces entre les quals anar descobrint si aquest pintor ens interessa. El material és suficient, i l'interès s'anirà sedimentant amb el temps.

9 NOU PUNT

Crítica d'art

Un nou espai

Exposició d'Antonio Aguirre. Fins al 6 de febrer. Galeria d'Art Ricard.

SANDRA SANJAUME

Terrassa L'exposició d'Antonio Aguirre (Terrassa, 1963) és una mostra molt personal de la seva obra més recent, en la qual experimenta amb els suports i els materials i treballa el diàleg entre el fons i la figura, entre les textures i els objectes, de tal manera que va més enllà de qualsevol frontera i crea un nou espai sense límits.

Les peces d'Aguirre, realitzades amb tècnica mixta (làtex, pigments i tinta xinesa de colors) són pintures amb certa entitat escultòrica, ja que els objectes semblen tridimensionals, com si volguessin sobresortir de la tela i et convidessin a percebre'ls tàctilment. Són uns volums transparents i mutables que habiten uns espais i uns fons igualment canviants i difusos.

El cosmos d'Aguirre, en procés continu de canvi i metamorfosi, és un món microscòpic i biològic ple de vida, en el qual cada objecte i cada textura respira i viu dins del quadre.

JUANMA RAMOS

Les imatges són plasmàtiques, gelatinoses i gustoses per a tots els nostres sentits, i tot i que sempre prevalgui la percepció visual, volen arribar a tot el món sensual, a tots els sentits i les sensacions perceptives. Són un conjunt d'éssers materials o immaterials (cèl·lules, àtoms, ulls, plantes, figures humanes...) que van més enllà del simple fet de ser o d'existir perquè també suggereixen.

És una ambigüitat amb la qual Aguirre pretén implicar l'espectador per donar-li la possibilitat de reinterpretar les obres, establint un diàleg entre l'autor i el lector. És un treball en el qual el mimetisme i l'estatisme de les pintures vol ser una porta oberta.

Els colors, les gammes cromàtiques i les tonalitats són vives i es combinen, a més del negre, a partir dels tres colors primaris (vermell, groc i blau), formant tot un univers en el qual és essencial l'efecte emotiu i psicològic que provoquen.

ORIOL DURAN

En l'obra de l'artista també té un paper primordial el treball gestual. Tot i que el procés d'elaboració és lent, el gest pictòric i expressiu del primer moment és vital, de la mateixa manera que ho era també per als expressionistes abstractes.

Aguirre ja ha exposat en altres ocasions a Terrassa. La darrera va ser el 1998 al Centre Cultural, tot i que també ha exposat als Amics de les Arts, a la Casa Baumann, a la Sala Muncunill i en altres ciutats com Barcelona, Ripoll, Granollers o Tarragona.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Antonio Aguirre
Vicent Bernat
(Còrsega, 239, pral. 1; de martes a sábado, de 18 a 21 horas)
Hasta el 11 de febrero
Precios: De 12.000 a 75.000 pesetas (★★)

Primera exposición individual en Barcelona. **Antonio Aguirre** demuestra intención pictórica y ofrece un claro progreso expresivo en la misma muestra. Empieza con trabajos de experimentación a través del color y llega a resultados de partida para la verdadera comunicación artística. Transmite el ambiente de encuentros entre personas –en un bar, por ejemplo– que desea plasmar. Creo que tiene posibilidades si continua. Recomiendo la visita a aquellos que siempre están buscando.

Antonio Aguirre y el Universo

Esferes i altres personatges
Pintura

Dada Art
Torras i Bages, 38-40 T: 846.73.15. Granollers
Hasta el 1 de marzo
Horario: de 10.00 a 13.30 horas y de 17.00 a 20.30 horas, de lunes a sábado.

Antonio Aguirre (Terrassa, 1963) ha elegido el tema del Universo para su última exposición. En sus cuadros ruedan los planetas y se relacionan los astros dentro de una cambiante luz que explica estados emocionales. Porque se trata de una pintura que no investiga los cielos externos, aunque formalmente parezca hacerlo, sino el interior del propio artista. De ahí que los signos planetarios –la Tierra azul y el Marte rojo, pongo por ejemplo– sean manifestaciones de una misma personalidad que se desplaza entre otras y supera las circunstancias de la vida marcadas por diversos signos.

Antonio Aguirre se inició en la pintura en 1978 y, desde entonces, ha participado en diversas exposiciones colectivas. Además, ha realizado unas diez muestras individuales. A través de este trabajo, ha depurado su obra y conseguido que las calidades matéricas de la misma nos acerquen, cada vez con mayor eficacia, a una manifestación de la humanidad como organizadora de su entorno. Los fenómenos, aislados en un principio, han avanzado hacia la unidad de los conceptos. La simplificación no ha significado pérdida de riqueza expresiva, sino una mayor comprensión de la misma como expresión de vida interna. Desde pequeños a grandes formatos, el Universo de Antonio Aguirre halla su propio ritmo y crece a medida que aumentan sus posibilidades de expresión. De ahí que dentro de su unidad temática, el Universo reflejado en los cuadros tenga variedad.

EL PERIÓDICO

Sin título. Obra del pintor de Terrassa Antonio Aguirre.

r les
ími-
Ca-
nia i

ANTONIO AGUIRRE

Pintura.

Galeria Ricart.

Nou de Sant Pere, 26.

Terrassa.

Fins al 6 de febrer.

La investigació en materials i suports caracteritza la pintura d'Antonio Aguirre. No perquè persegueixi la novetat, sinó perquè aspira a la més autèntica expressió dels sentiments.

EL PAÍS

ARTS

BULEVAR

Capbussades

JAUME VIDAL

Tres artistes es capbussen aquesta setmana en aigües artístiques de diferent densitat. Eugènia Balcells ens presenta a Vilafranca del Penedès dues peces sota el nom genèric d'*Ones*. Balcells fa saltirons per damunt les ones acústiques de la música de Peter van Riquer per construir un discurs on l'intangible temps queda materialitzat en els seus dos muntatges. Antoni Aguirre, a Terrassa, continua el seu viatge pictòric dels seus móns microcel.lulars i planetaris. A les seves dar-reres obres es detecta un increment de la densitat dels quadres. Anna Manel.la, per la seva banda, es capbussa pels bassals de la malenconia, la tristesa i la nostàlgia representada per les seves escultures d'infants.

Eugènia Balcells col.loca de manera cocleada uns fulls de paper amb un pentagrama imprès. Es tracta de fotocòpies fetes de manera successiva, emprant com a original la fotocòpia anterior. El resultat és que les petites imperfeccions provocades per la tinta de la fotocopiadora es multipliquen i el darrer full està anegat per desenes de punts, gairebé com si l'atzar hagués posat les notes damunt del pentagrama, tot component una melodia. Aquesta installació duu per nom *Xerox Music* i és una part abreujada del conjunt de partitures visuals *Sound Works*, realitzades a Nova York l'any 1981. En aquella ocasió, un músic caminava per damunt de les partitures tot interpretant-ne les suggerències musicals que provocaven. En aquesta versió, la música ha estat composada i enregistrada per Peter van Riper. Van Riper també ha composat el paisatge sonor de *Memòries de foc,* la segona de les peces de Balcells. Un projector il.lumina amb unes diapositives quatre pantalles giratòries. La imatge d'una llar de foc, el lent moviment giratori i la suggerència de la música evoquen aquest sentit del pas del temps que provoquen els sons i que és l'eix de la programació de tota la temporada a la sala XII. El resultat és una instal.lació que té força de casolà, com si es tractés d'una peça que escau més a la llar d'un col.leccionista que no a les sales d'un museu.

Eugènia Balcells
Ones

XII Galeria d'art
Palma, 12. Vilafranca del Penedès. Fins al 25 de gener.
De 350.000 a 1.500.000 pts.

Antonio Aguirre
Esferes i personatges/configuracions recents

Centre Cultural Caixa de Terrassa
Rambla d'Egara, 340. Terrassa. Fins l'11 de gener

Anna Manel.la

AB Galeria d'Art
Agustí Vinyamata, 55. Granollers. Fins a l'11 de gener.
De 20.000 a 500.000 pts.

La situació anecdòtica, el moment circumstancial, pot condicionar la creació artística per damunt d'altres consideracions. La reducció de l'espai del taller d'Antonio Aguirre (Terrassa, 1963) el va portar a rebaixar el format de les seves obres. Aquesta situació més o menys banal sembla haver influït favorablement en la seva feina. Les obres han perdut dimensions però han guanyat densitat.

A l'anterior mostra d'Aguirre, a Granollers, les obres en gran format expressaven aquest món tan plaent a l'artista: un univers cel.lular que podríem observar mitjançant un microscopi, però també amb un telescopi enfocat cap al cel: esferes que suren en una massa ingràvida. La reducció de format ha fet que aquest paisatge de pla general hagi estat convertit en un pla mig, on el detall és més evident. Tot aquest procés va acompanyat d'un reforçament matèric de la pintura. Al costat de les esferes, Aguirre hi encabeix el que ell anomena "personatges". Aquestes formes canviants salten d'un quadre a l'altre com si es tractesin d'artistes convidats a la gran seqüència narrativa que representen les esferes.

Anna Manel.la es capbussa en un territori de sentiments i sensacions molt propers als instints més bàsics. Les escultures de Manella representen nens, la qual cosa vol dir que pren com a element referencial persones amb els sentiments més elementals i en estat més pur. Sembla com si l'artista baixés al darrer nivell del sentiment més malencònic i tractés de fer revifar les ànimes tristes amb un crit d'esperança.

Les escultures són esquemàtiques i intenten que la força no sigui conseqüència del volum sinó de la potència interna, que ve donada per la voluntat de donar forma a històries viscudes o bé sentides.

ARTS

BULEVARD

L'aprenentatge té misteri

JAUME VIDAL

Aquesta setmana tenim una colla de pintors en tres exposicions. Un, Sereix, presenta a Sabadell un conjunt d'obres amb una personalitat definida, on l'artista pot aprofundir en el seu llenguatge però no pas sorprendre'ns amb un gir inesperat. És la característica de l'autor ja fet com a artista. Però, d'altra banda, el treball dels joves, si bé pot pecar de mancances, ofereix la màgia del misteri sense resoldre. La intuïció de nous camins és l'al.licient que té l'espectador quan contempla l'obra d'artistes que encara no han assolit la plena maduresa creativa. A Ganollers, a Dadà Art, Antoni Aguirre ens mostra els seus quadres d'esferes suspeses i Anna Rabal, David Guàrdia, Didier Lourenço i Àngel Martínez fan la seva passejada per la galeria AB. Tots plegats joves, segons aquell criteri que regeix en el món de l'art pel qual una jove promesa sigui més a prop de la jubilació que de l'adolescència.

La meva pintura és una finestra oberta per on es veu el viatge de diferents elements", explica Antoni Aguirre (Terrassa, 1963). Els quadres d'aquest pintor es caracteritzen per unes superfícies de color, amb una profunditat que evoca l'infinit. Dins d'aquest espai sense tanques ni fronteres hi circulen diferents components pictòrics que es mouen independentment de la recerca de l'harmonia de la composició. "Sempre intento trobar l'equilibri", explica l'artista. Els principals protagonistòriques són les esferes. Aquests components reforcen el concepte de camí obert que tenen les pintures d'Aguirre. "A la meva obra hi ha tant un macro com un microcosmos, perquè si bé hi ha la suggerència dels planetes, també es troba la referència a la biologia, amb elements que podrien ser petites unitats de vida".

El dinamisme de la feina d'Antoni Aguirre es troba també en la presència d'una mena de personatges que formen un altre pla en la profunditat del quadre. Ara per ara només són esbossos. Segur que en properes obres aquests elements s'incorporaran com a nous vocables al diccionari pictòric d'aquest autor.

La galeria AB ha volgut fer entrar una ventada d'aire fresc a les seves sales tot presentant l'obra d'artistes que segons els barems que fa servir el món de l'art són considerats *joves*. De talent n'hi ha més que un foc no en cremaria, però el camí encara és llarg per aquests artistes. A la planta superior hi trobem el treball de Didier Lourenço (Badalona, 1968), Àngel Martínez (Barcelona, 1966) i David Guàrdia (Barcelona, 1957).

Guàrdia ens mostra unes escenes litorals. Platges amb personatges que tant descriuen el renou com el silenci. La superfície dels seus quadres està segmentada en dues grans parts. La temàtica li permet crear grans cels on el moment del dia, és a dir, la llum, té gran importància. No es tracta d'un treball merament descriptiu. La ironia

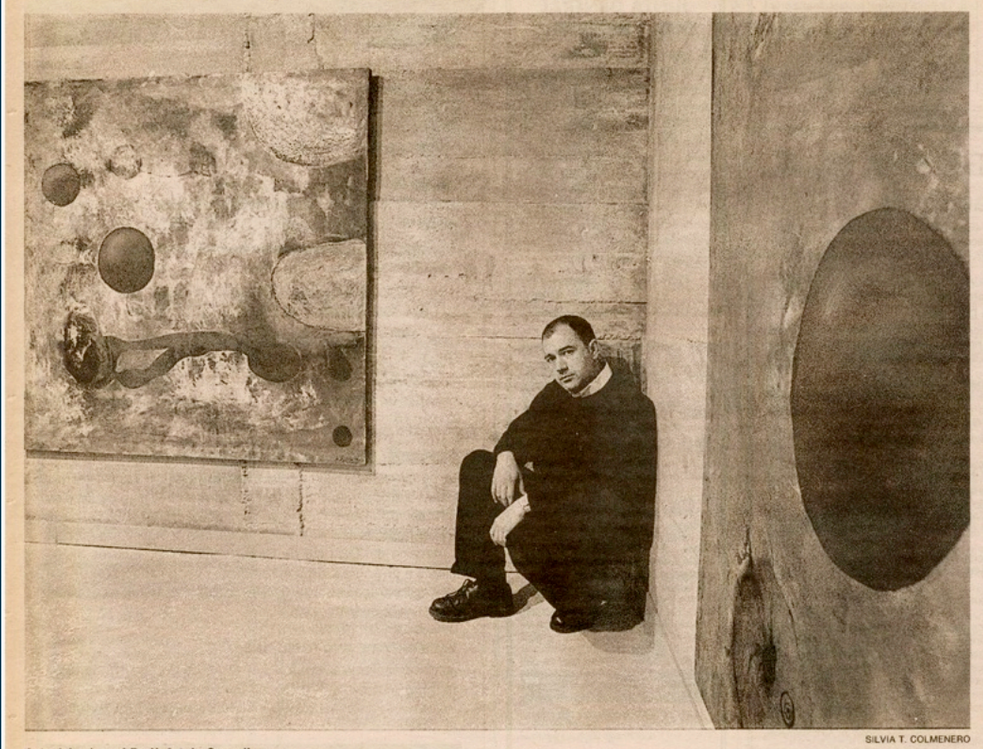
Antoni Aguirre
Esferes i altres personatges
Dadà Art
Torras i Bages, 38-40. Granollers. Fins a l'1 de març. Preus: entre 40.000 i 225.000 pessetes.

Anna Rabal / David Guàrdia / Didier Lourenço / Àngel Martínez
Testimoni d'un temps-2
Galeria d'art AB
Agustí Vinyamata, 55. Granollers. Fins al 23 de març. Preus: entre 50.000 i 300.000 pessetes.

Sereix
Gabarró Art
Rambla de Sabadell, 82. Sabadell. Fins al 4 de març. Preus: entre 115.000 i 440.000 pessetes.

en l'actitud d'alguns dels personatges. Lourenço, amb els seus rostres femenins d'inspiració *modiglianesca*, presenta una obra sobre paper que fa una curiosa combinació de tendresa i força. Per la seva banda, Martínez exhibeix una sèrie dedicada als cinc sentits. Figures de formes exagerades que amb accions primàries revelen la intensitat dels sentits. A la planta baixa, Anna Rabal (Caldes d'Estrac, 1954) organitza les seves teles amb formes geomètriques que tenen un referent figuratiu. Objectes i rostres de felins expliquen com la representació és una abstracció més. Rabal aprofita els espais interns de les formes per crear una degradació de colors que permeten constituir diferents zones cromàtiques.

Sereix exposa per primer cop a Sabadell en una mostra on podem comprovar, com a contrapunt de les dues exposicions anteriors, com l'obra d'un veterà pot revelar la maduresa dels anys de feina. Però la frescor ja no és espontània, és fruit d'un treball de llargues hores. Actualment Sereix intenta rejovenir la pintura amb una força colorista que, gràcies a l'ofici d'anys, impedeix que les superfícies *pictòriques siguin* un aiguabarreig. Paisatges marítims, interiors petit-burgesos i homenatges a *Las meninas* serveixen a l'artista per crear en cada element figuratiu petits espais coloristes. Unes minúscules unitats on Sereix experimenta com si es tractés d'obres independents al conjunt de les que for-

SILVIA T. COLMENERO

Antoni Aguirre al Dadà Art de Granollers.

6 / QUADERN EL PAÍS,

ARTS

BULEVARD

L'aprenentatge té misteri

JAUME VIDAL

Aquesta setmana tenim una colla de pintors en tres exposicions. Un, Sereix, presenta a Sabadell un conjunt d'obres amb una personalitat definida, on l'artista pot aprofundir en el seu llenguatge però no pas sorprendre'ns amb un gir inesperat. És la característica de l'autor ja fet com a artista. Però, d'altra banda, el treball dels joves, si bé pot pecar de mancances, ofereix la màgia del misteri sense resoldre. La intuïció de nous camins és l'al.licient que té l'espectador quan contempla l'obra d'artistes que encara no han assolit la plena maduresa creativa. A Ganollers, a Dadà Art, Antoni Aguirre ens mostra els seus quadres d'esferes suspeses i Anna Rabal, David Guàrdia, Didier Lourenço i Àngel Martínez fan la seva passejada per la galeria AB. Tots plegats joves, segons aquell criteri que regeix en el món de l'art pel qual una jove promesa sigui més a prop de la jubilació que de l'adolescència.

La meva pintura és una finestra oberta per on es veu el viatge de diferents elements", explica Antoni Aguirre (Terrassa, 1963). Els quadres d'aquest pintor es caracteritzen per unes superfícies de color, amb una profunditat que evoca l'infinit. Dins d'aquest espai sense tanques ni fronteres hi circulen diferents components pictòrics que es mouen independentment de la recerca de l'harmonia de la composició. "Sempre intento trobar l'equilibri", explica l'artista. Els principals protagonistòriques són les esferes. Aquests components reforcen el concepte de camí obert que tenen les pintures d'Aguirre. "A la meva obra hi ha tant un macro com un microcosmos, perquè si bé hi ha la suggerència dels planetes, també es troba la referència a la biologia, amb elements que podrien ser petites unitats de vida".

El dinamisme de la feina d'Antoni Aguirre es troba també en la presència d'una mena de personatges que formen un altre pla en la profunditat del quadre. Ara per ara només són esbossos. Segur que en properes obres aquests elements s'incorporaran com a nous vocables al diccionari pictòric d'aquest autor.

La galeria AB ha volgut fer entrar una ventada d'aire fresc a les seves sales tot presentant l'obra d'artistes que segons els barems que fa servir el món de l'art són considerats *joves*. De talent n'hi ha més que un foc no en cremaria, però el camí encara és llarg per aquests artistes. A la planta superior hi trobem el treball de Didier Lourenço (Badalona, 1968), Àngel Martínez (Barcelona, 1966) i David Guàrdia (Barcelona, 1957).

Guàrdia ens mostra unes escenes litorals. Platges amb personatges que tant descriuen el renou com el silenci. La superfície dels seus quadres està segmentada en dues grans parts. La temàtica li permet crear grans cels on el moment del dia, és a dir, la llum, té gran importància. No es tracta d'un treball merament descriptiu. La ironia

Antoni Aguirre
Esferes i altres personatges
Dadà Art
Torras i Bages, 38-40. Granollers. Fins a l'1 de març. Preus: entre 40.000 i 225.000 pessetes.

Anna Rabal / David Guàrdia / Didier Lourenço / Àngel Martínez
Testimoni d'un temps-2
Galeria d'art AB
Agustí Vinyamata, 55. Granollers. Fins al 23 de març. Preus: entre 50.000 i 300.000 pessetes.

Sereix
Gabarró Art
Rambla de Sabadell, 82. Sabadell. Fins al 4 de març. Preus: entre 115.000 i 440.000 pessetes.

en l'actitud d'alguns dels personatges. Lourenço, amb els seus rostres femenins d'inspiració *modiglianesca*, presenta una obra sobre paper que fa una curiosa combinació de tendresa i força. Per la seva banda, Martínez exhibeix una sèrie dedicada als cinc sentits. Figures de formes exagerades que amb accions primàries revelen la intensitat dels sentits. A la planta baixa, Anna Rabal (Caldes d'Estrac, 1954) organitza les seves teles amb formes geomètriques que tenen un referent figuratiu. Objectes i rostres de felins expliquen com la representació és una abstracció més. Rabal aprofita els espais interns de les formes per crear una degradació de colors que permeten constituir diferents zones cromàtiques.

Sereix exposa per primer cop a Sabadell en una mostra on podem comprovar, com a contrapunt de les dues exposicions anteriors, com l'obra d'un veterà pot revelar la maduresa dels anys de feina. Però la frescor ja no és espontània, és fruit d'un treball de llargues hores. Actualment Sereix intenta rejovenir la pintura amb una força colorista que, gràcies a l'ofici d'anys, impedeix que les superfícies *pictòriques siguin* un aiguabarreig. Paisatges marítims, interiors petit-burgesos i homenatges a *Las meninas* serveixen a l'artista per crear en cada element figuratiu petits espais coloristes. Unes minúscules unitats on Sereix experimenta com si es tractés d'obres independents al conjunt de les que for-

FUNDACIÓ CAIXA DE TERRASSA

L'obra d'Antonio Aguirre és un exercici de recerca introspectiva, una recerca persistent, lenta i exhaustiva.

Una ràpida ullada cronològica al conjunt de les seves obres detecta fàcilment l'evolució de la recerca: objectes obsessius sobre mars de textures canviants, objectes que van mutant-se lentament d'una obra a l'altra: esferes que de planetes es transformen en cèl·lules, creus que d'ocells transmuten en avions, ulls que acaben sent "menines"... Però seria mesquí reduir qualsevol dels seus objectes a un contingut senzill, perque tots mantenen sempre un tel d'ambigüitat per tal de que sigui l'espectador qui, des del seu propi bagatge, reinterpreti la multiplicitat de sensacions i significats.

Hi ha una dualitat constant en el món pictòric d'Antonio Aguirre: la textura, sovint turbulenta, a voltes subtil i quasi imperceptible; i els objectes, situats en una dimensió diferent, autònoma fins i tot de la pròpia tela que els hi ofereix suport. La concreció dels objectes, quasi minimalistes, definits en el seu color i forma, i la immaterialitat de les textures, expressionistes, difuses i canviants, configuren l'equilibri dels extrems. Extrems que, a l'Antonio, li permeten plasmar una ampla paleta de matisos d'ànim que es despleguen en múltiples reproduccions de la mateixa percepció.

La dualitat dels extrems és també evident en les dimensions del treball d'Antonio Aguirre, oscil·lant amb facilitat de l'obra mural a l'obra minúscula, encara que aquesta última no és pas una obra menor, el nivell de complexitat del seu missatge no respon a paràmetres espaials mesurables sinó a la tensió generada en el procés creatiu.

L'experimentació amb suports i materials ha estat sempre una característica intrinseca de la seva recerca vital, són diferents vocabularis per mantenir el permanent diàleg poètic amb la neblina exterior.

L'univers pictòric d'Aguirre convida a l'espectador a capbussar-se per iniciar la seva pròpia recerca, a navegar en busca de les pròpies galàxies interiors. Les seves teles i els seus dibuixos han estat creats per a ser completats per l'observador, per trencar l'hermetisme que a priori mostren i entrar en una apassionada comunió amb qui les escruta.

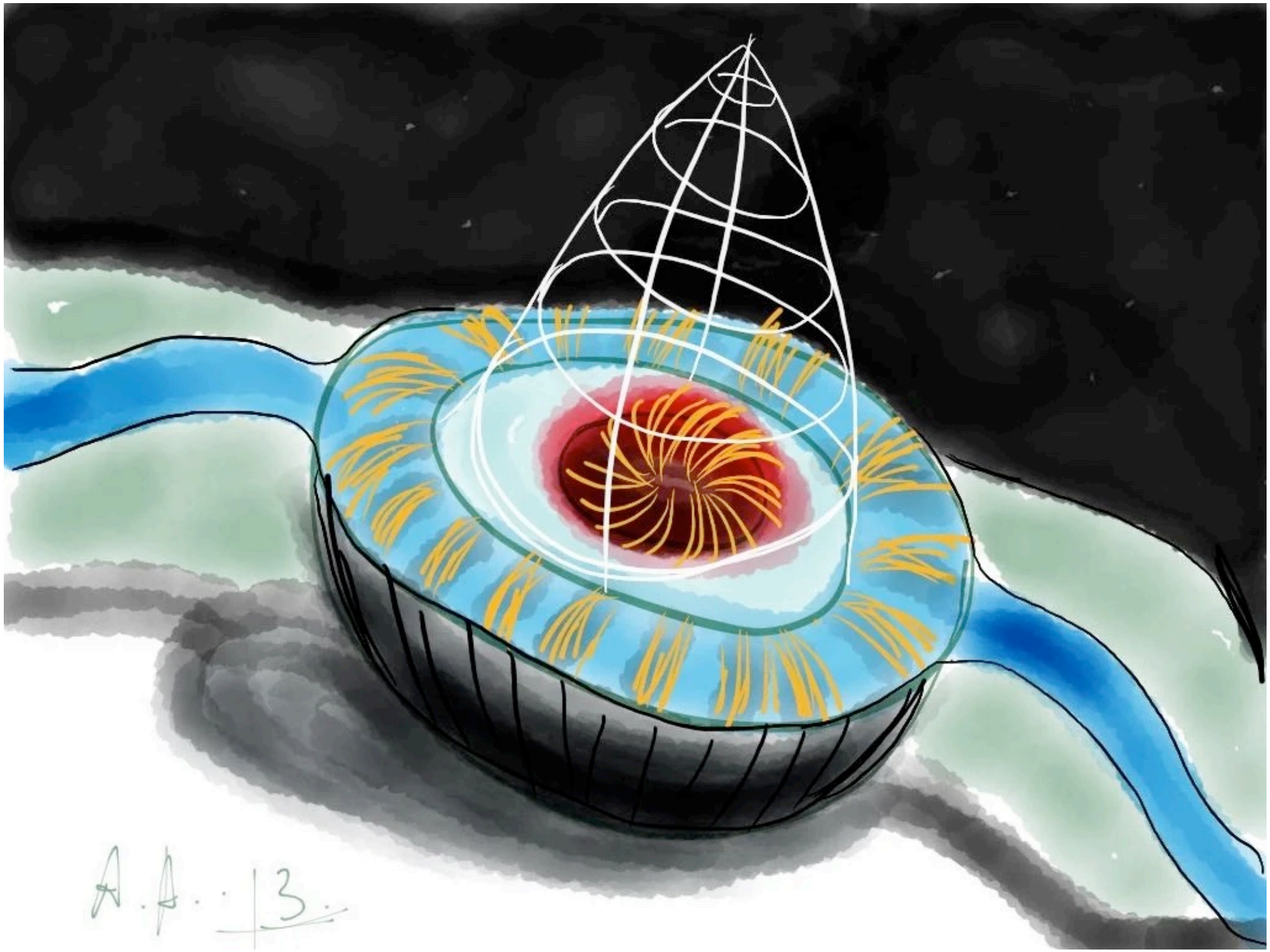
Perf Soler

NUEVAS ETAPAS

NEW STAGES

Infografia / Infographic

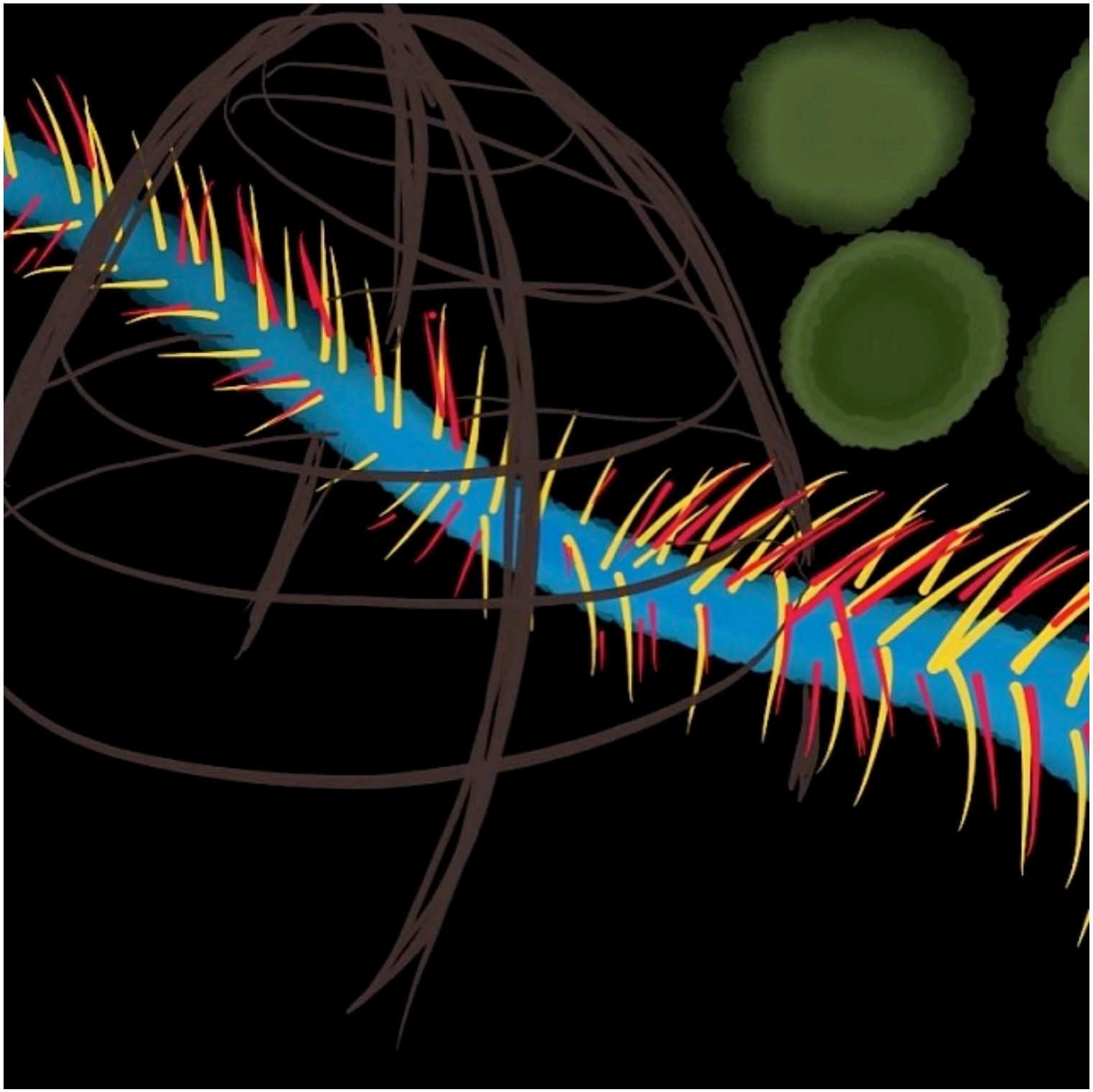
Infografia (o pintura con ordenador o tablet). Aproximadamente desde el año 2000 en adelante. / Infographic (or computer or tablet painting) (or painting amb ordinador o tàblet). Approximately from the year 2000 onwards

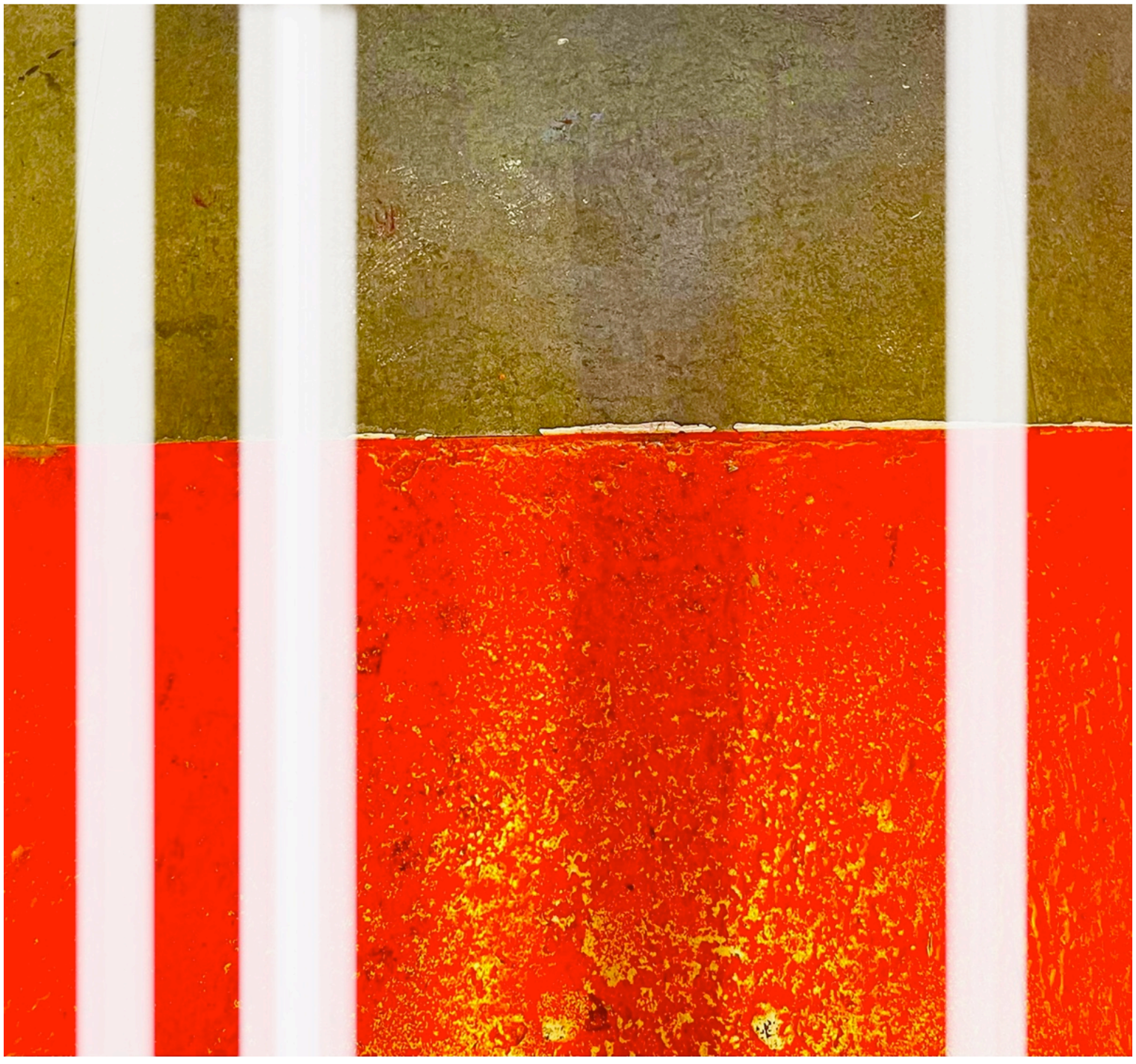
Sin título. iPad / Untitled. iPad.

Sin título. iPhone. / Untitled. iPhone.

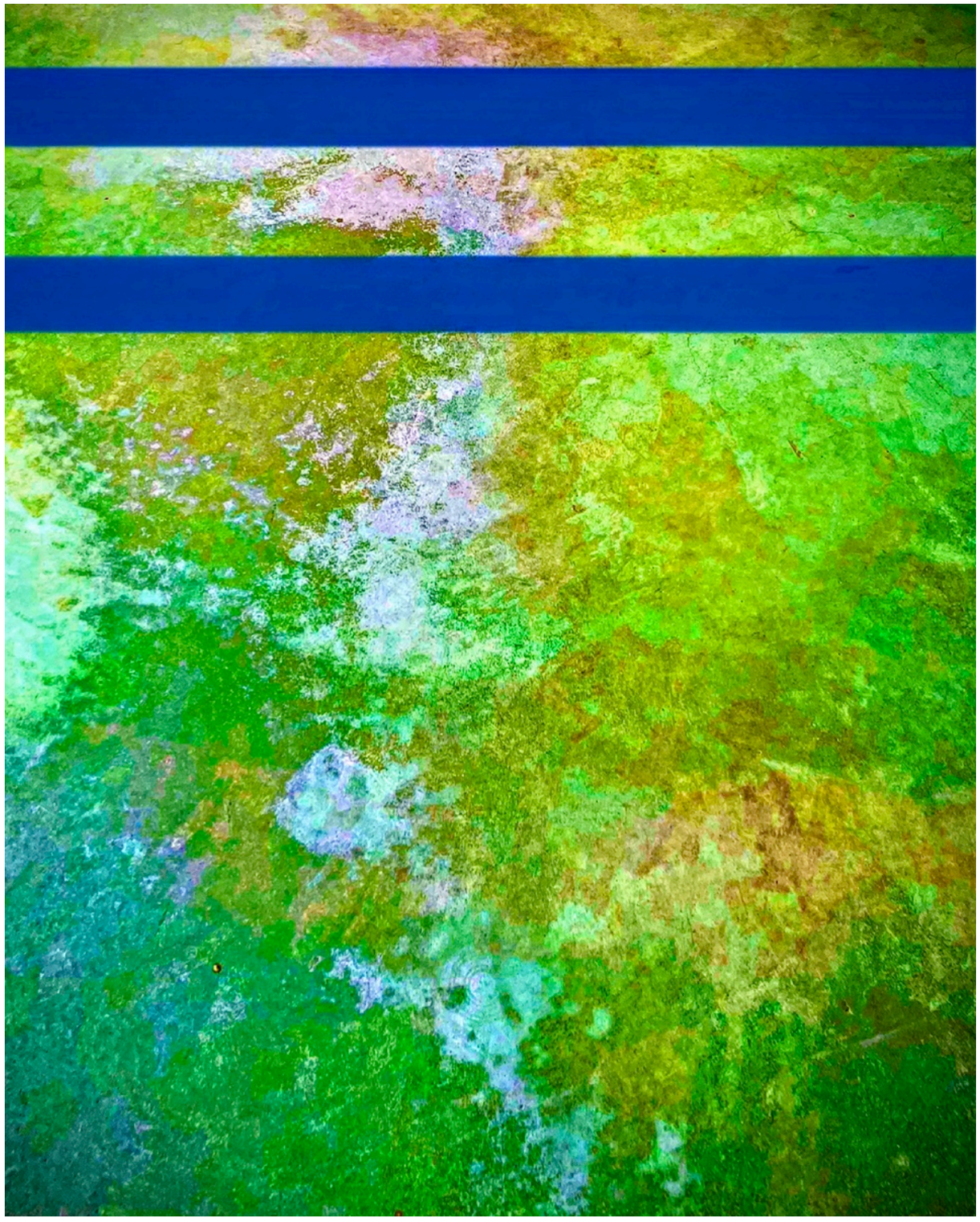
Sin título. iPad. / Untitled. iPad.

Serie manipulación fotográfica. Sin título/Infografia. iPhone. / Photo manipulation series. Untitled/Infographic. iPhone.

Serie manipulación fotográfica. Sin título/Infografia. iPhone. / Photo manipulation series. Untitled/Infographic. iPhone.

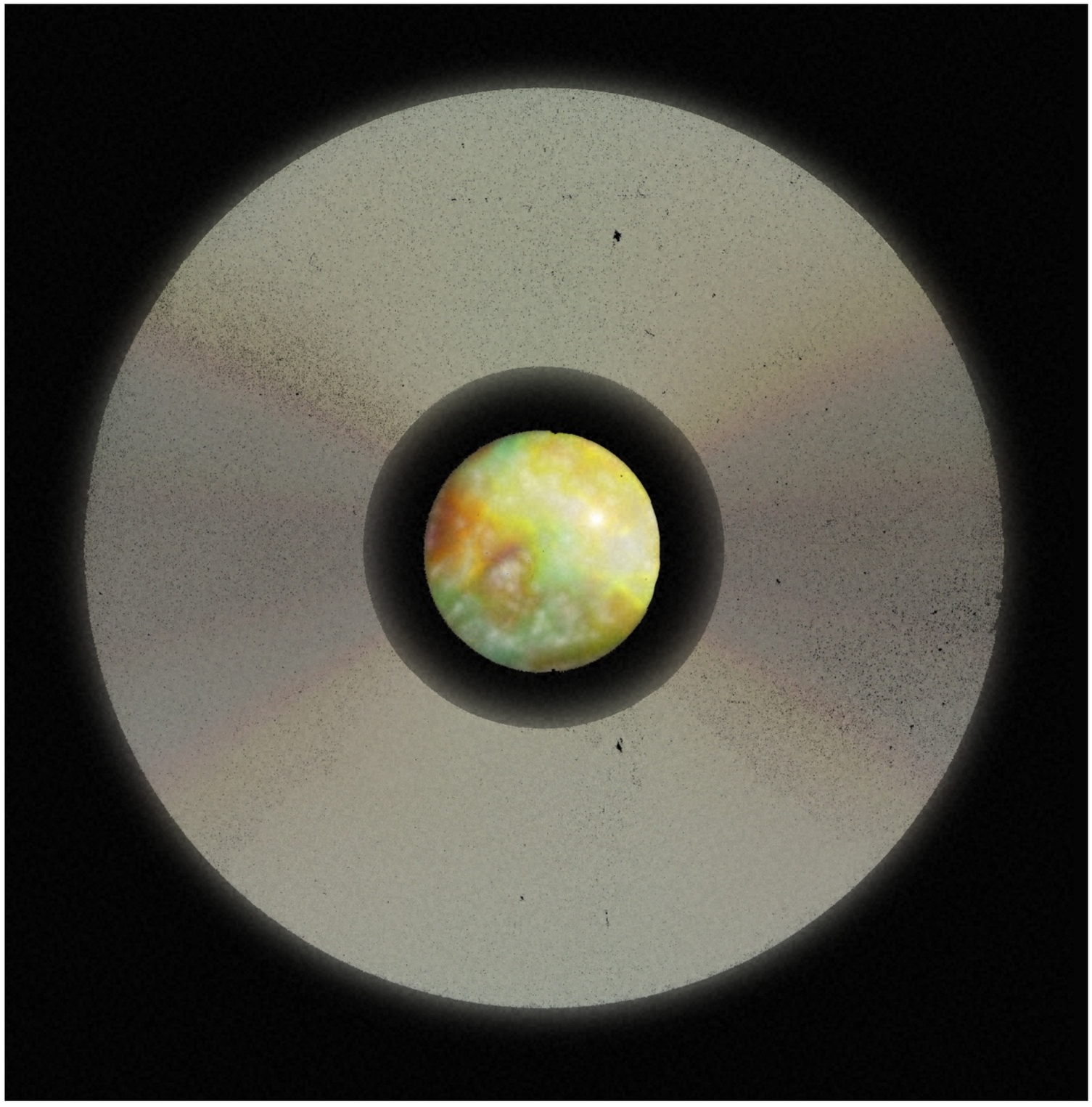
Serie manipulación fotográfica. Sin título/Infografia. iPhone. / Photo manipulation series. Untitled/Infographic. iPhone.

Infografia de gran formato, formato medio y miniaturas

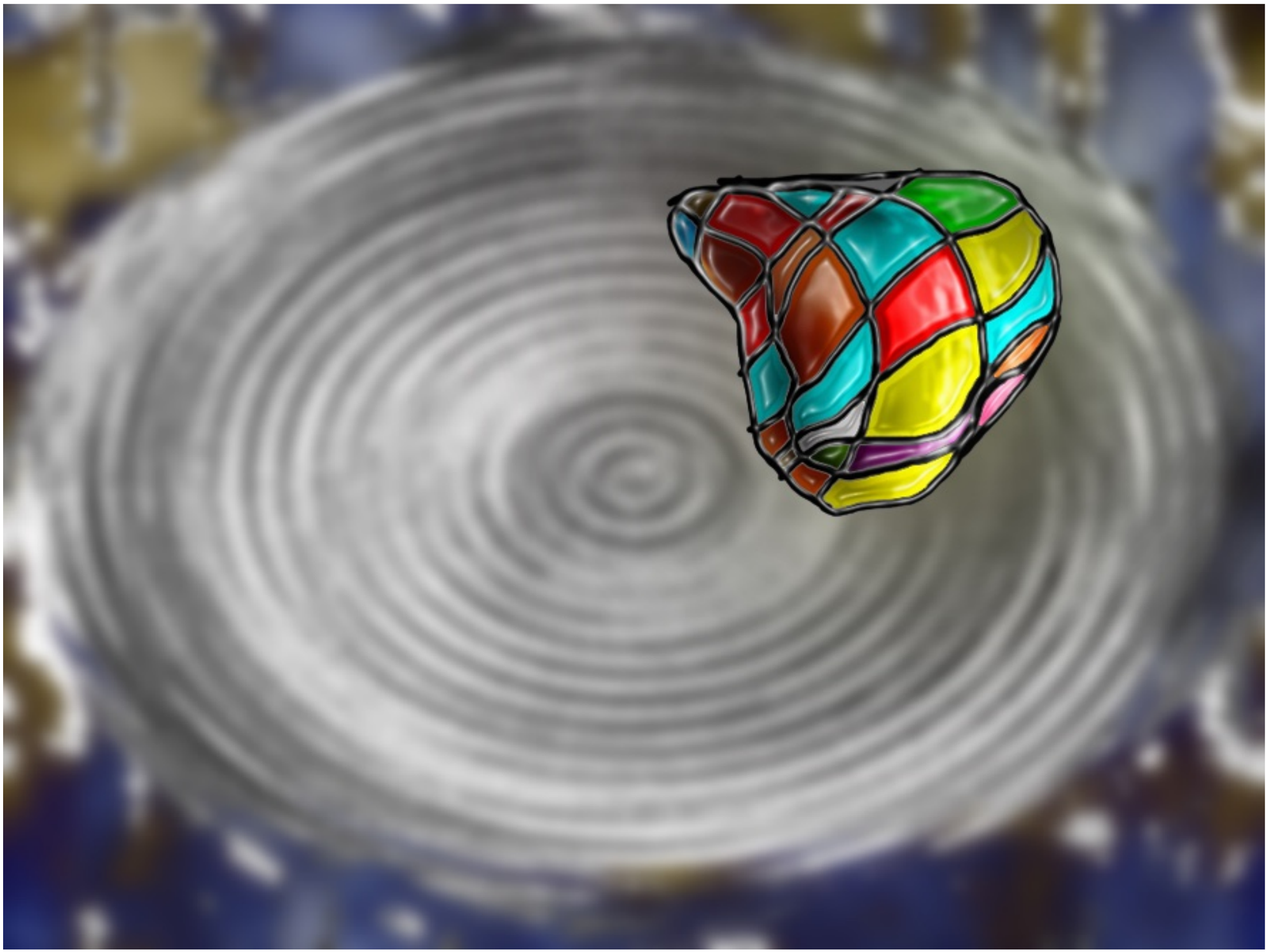
/ Large format infographics, medium format infographics, and thumbnails

Infografia (o pintura con ordenador o iPad). 2000-2026 / Infographics (or computer or iPad painting). 2000-2026

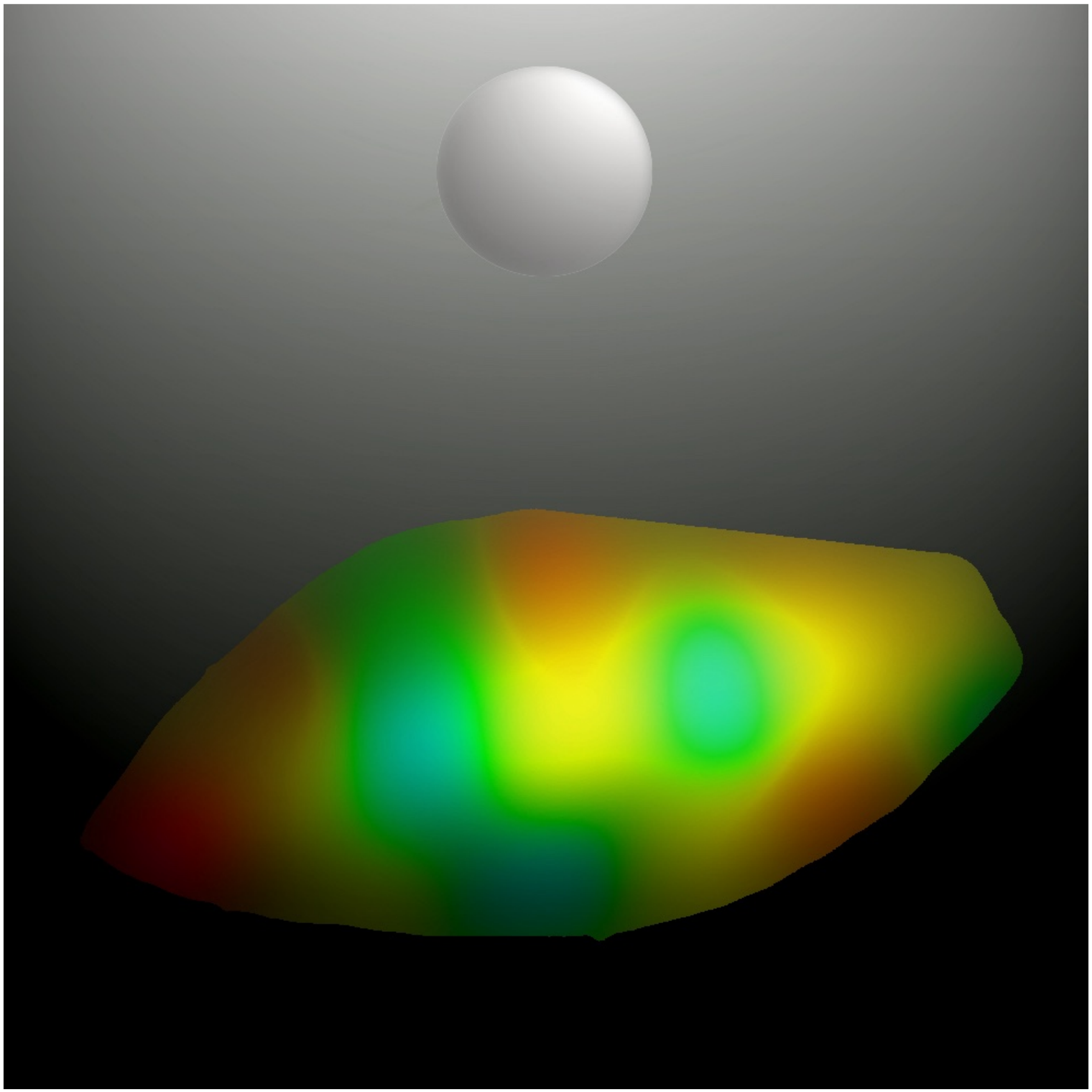
SERIE PLANETAS, CIRCULOS, PECES, Y OTROS PERSONAJES / PLANETS, CIRCLES, FISH, AND OTHER CHARACTERS SERIES

Serie planetas i círculos. Manipulación fotográfica. Sin título. Infografia. Miniatura. Photoshop. / Planets and Circles series. Photo manipulation. Untitled. Infographic. Thumbnail. Photoshop.

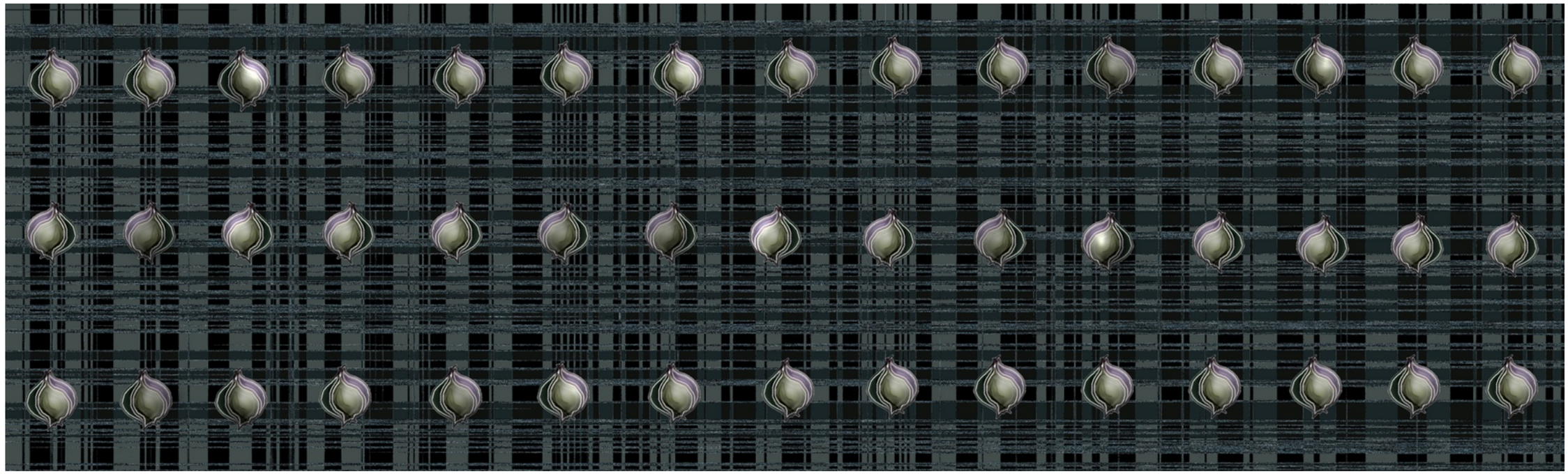
Serie planetas i círculos. Manipulación fotográfica. Sin título. Infografia. Miniatura. Photoshop. / Planets and Circles series. Photo manipulation. Untitled. Infographic. Thumbnail. Photoshop.

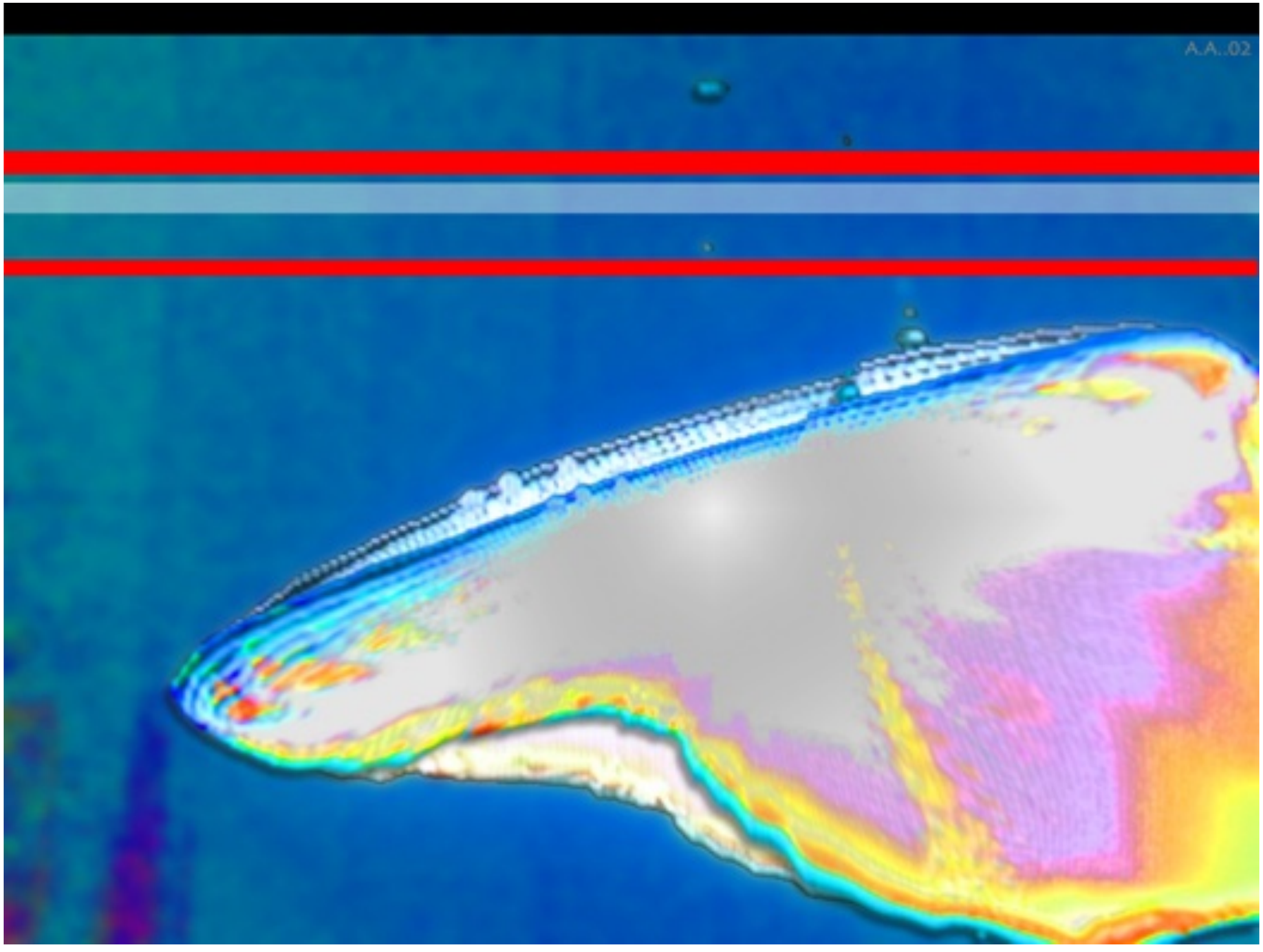
Serie planetas i círculos. Pez o imagen espacial. nfografia. Miniatura. Photoshop. / Planets and Circles series. Fish or space image. Infographic. Thumbnail. Photoshop.

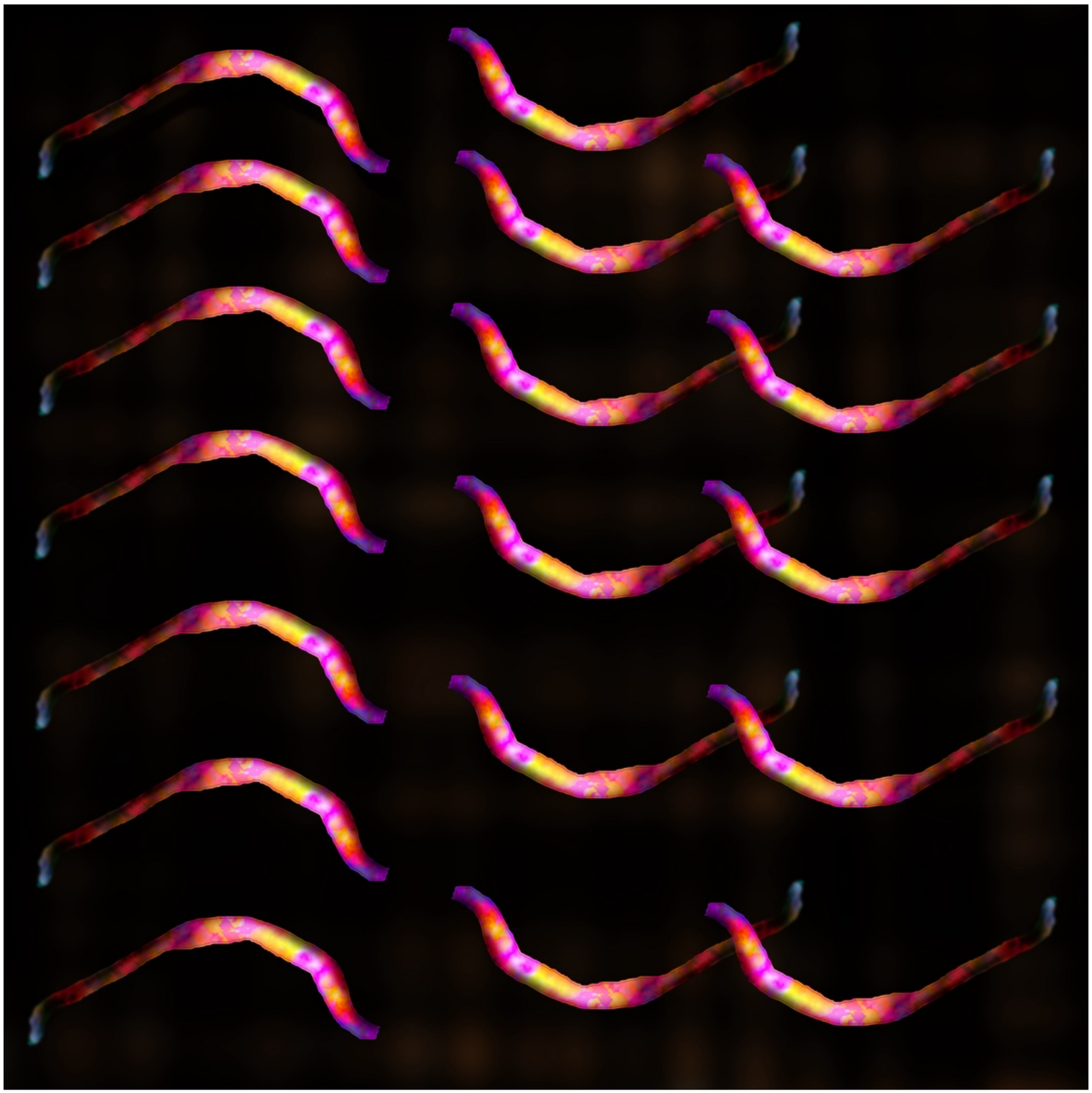
Serie planetas i círculos. Manta de colores. Infografia. Miniatura. Photoshop. / Planets and Circles series. Colorful blanket. Infographic. Thumbnail. Photoshop.

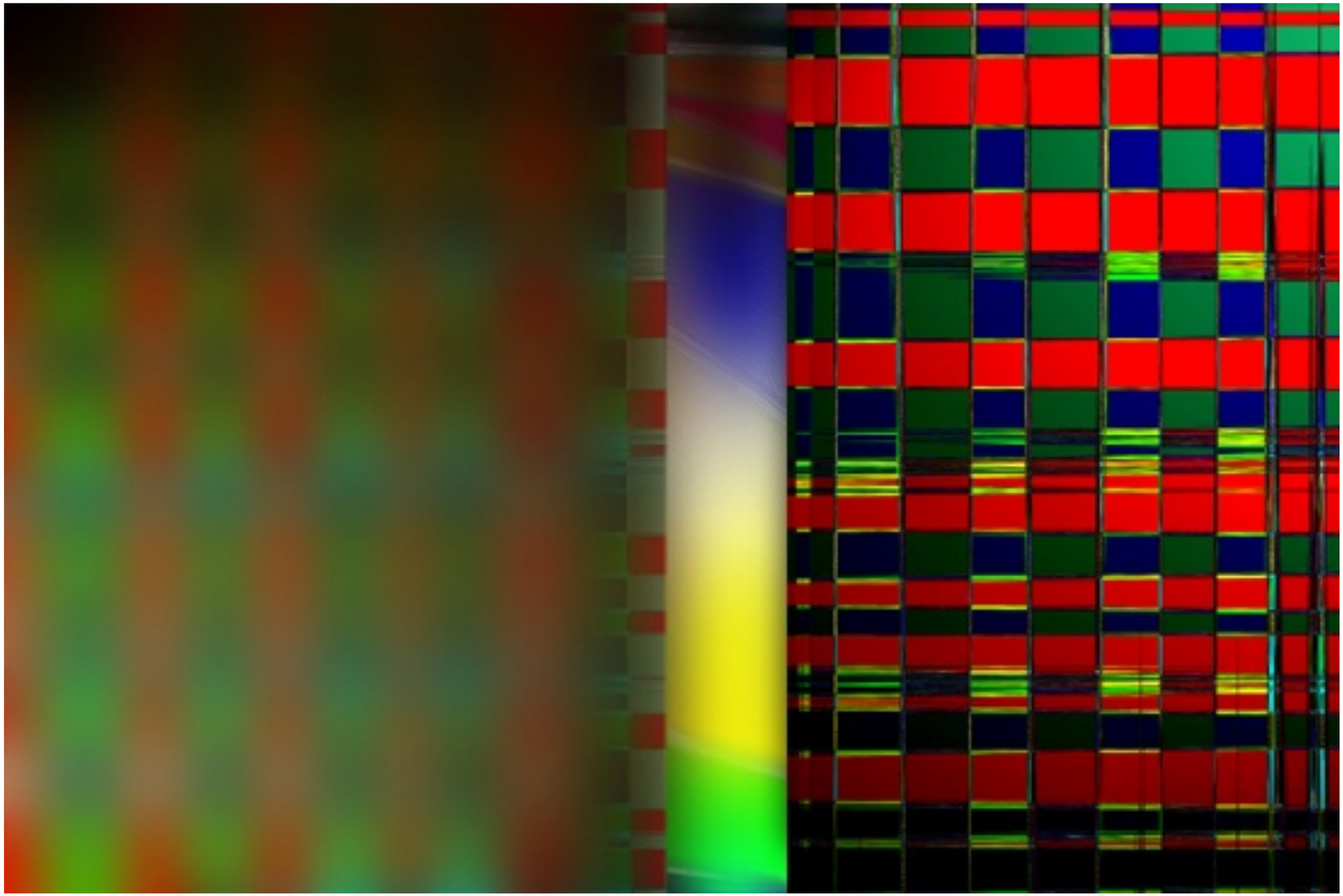
Cebollas. Infografia. Miniatura. Photoshop. / Onions. Infographic. Thumbnail. Photoshop.

Serie planetas i círculos. Manipulación fotográfica. Líneas rojas y mar. Infografia. Miniatura. Photoshop. / Series of planets and circles. Photo manipulation. Red lines and sea. Infographic. Thumbnail. Photoshop.

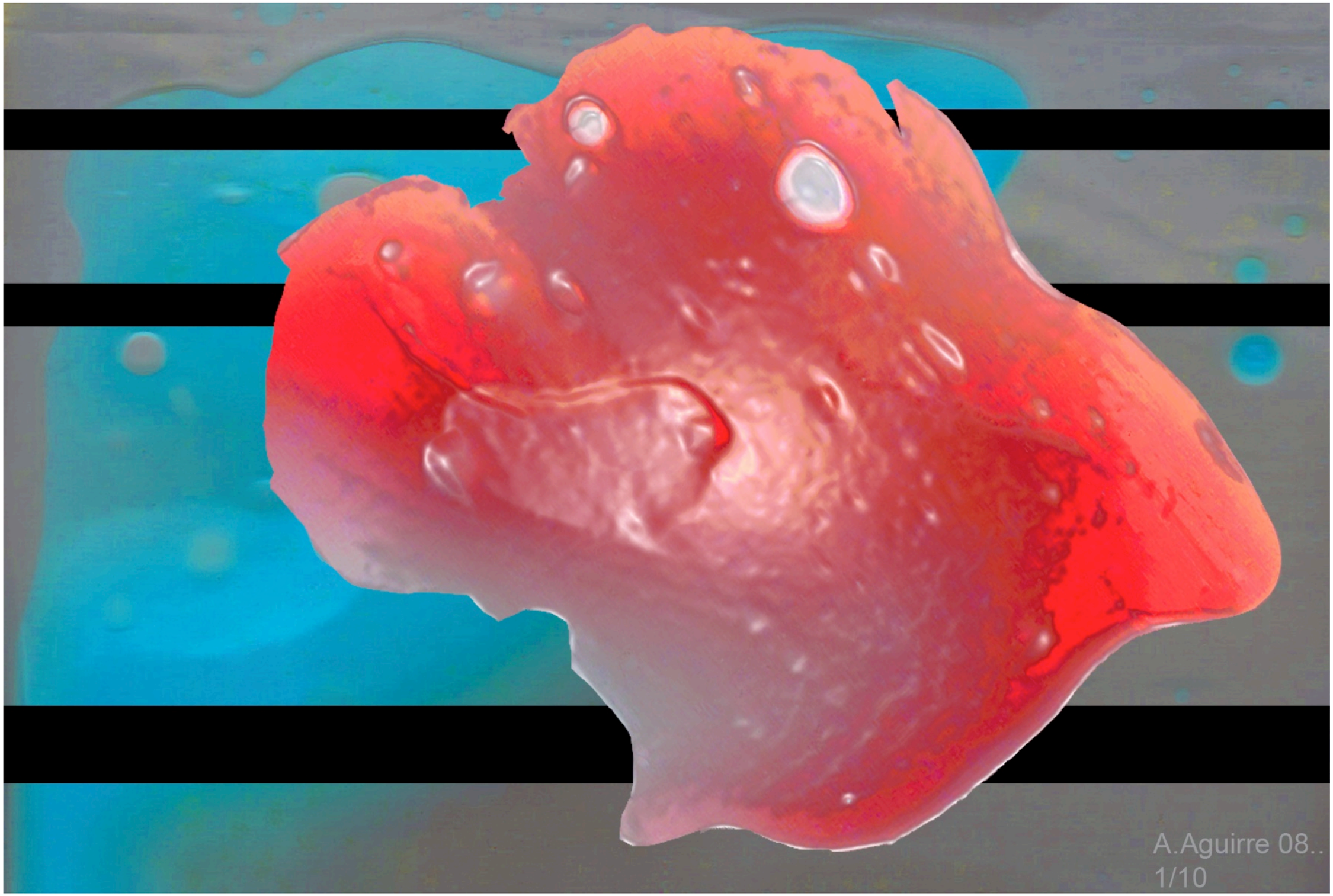
Serie de gusanos. Infografia. Pequeño formato. Infografia. Photoshop. / Series of worms. Infographic. Small format. Infographic. Photoshop.

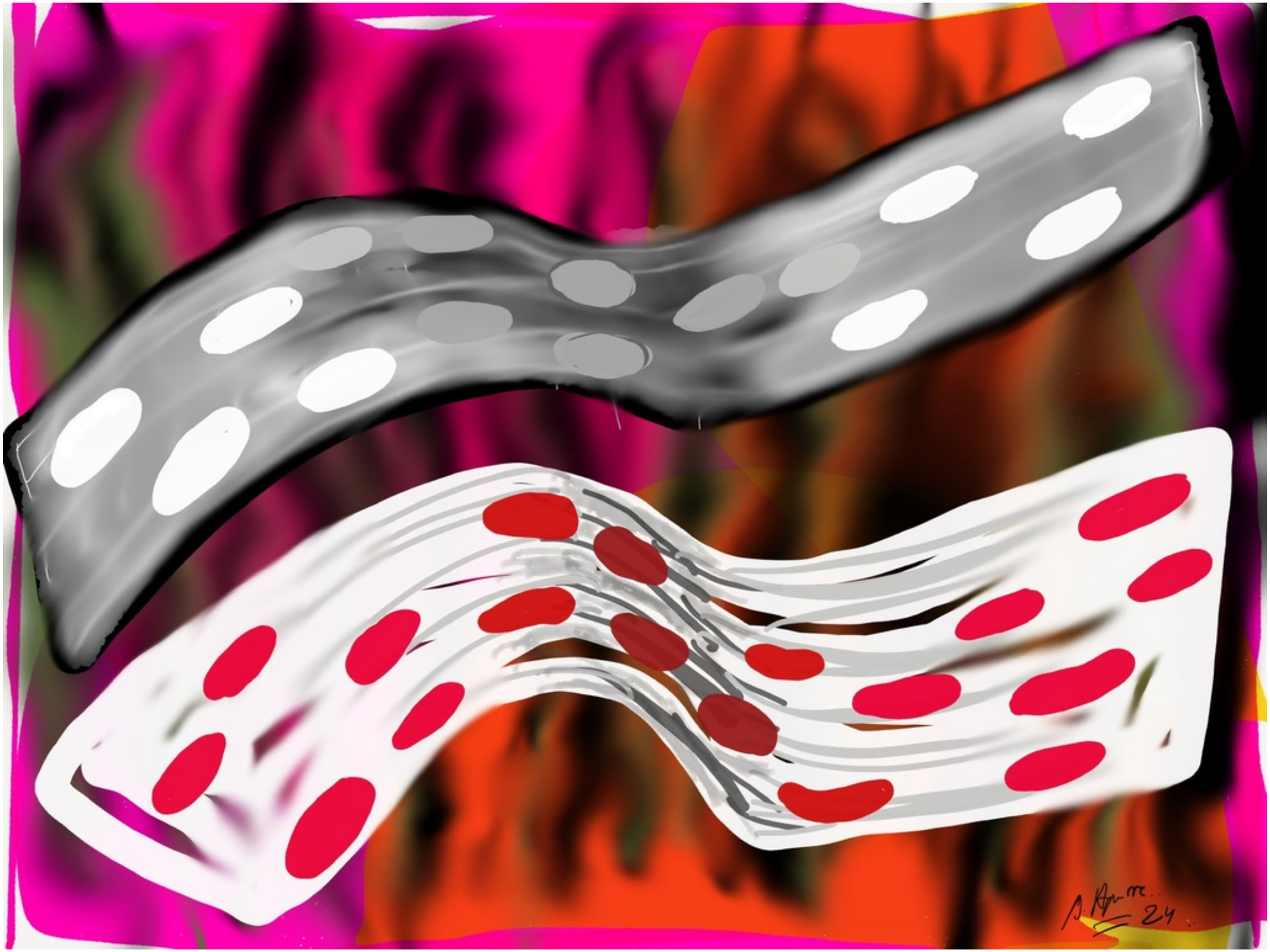
Puerta. Infografia. Pequeño formato. Photoshop. / Door. Infographic. Small format. Photoshop.

Concha. Infografia. Formato mediano. Exclusivamente Phosotop. / Shell. Infographic. Medium format. Exclusively Phosotop.

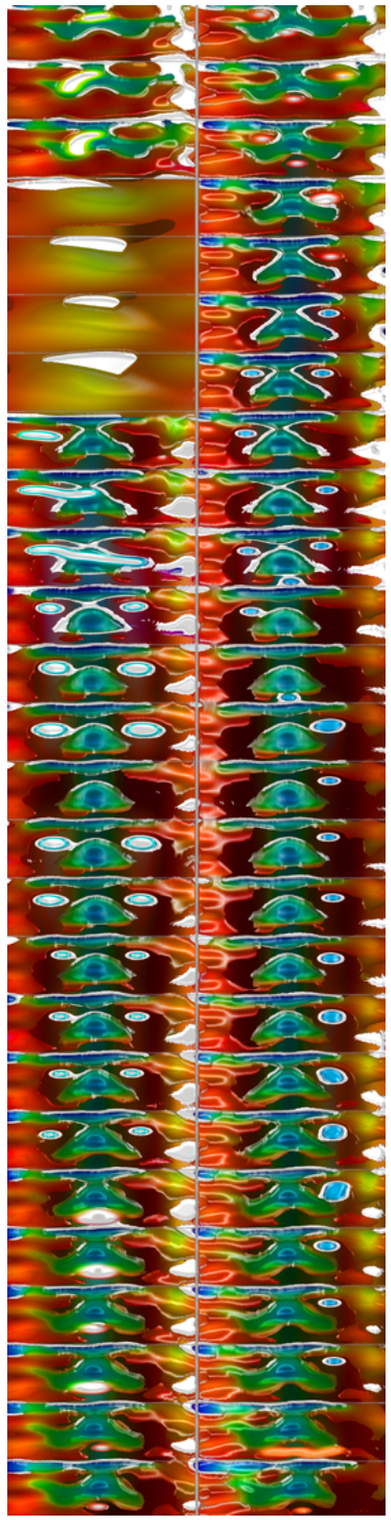

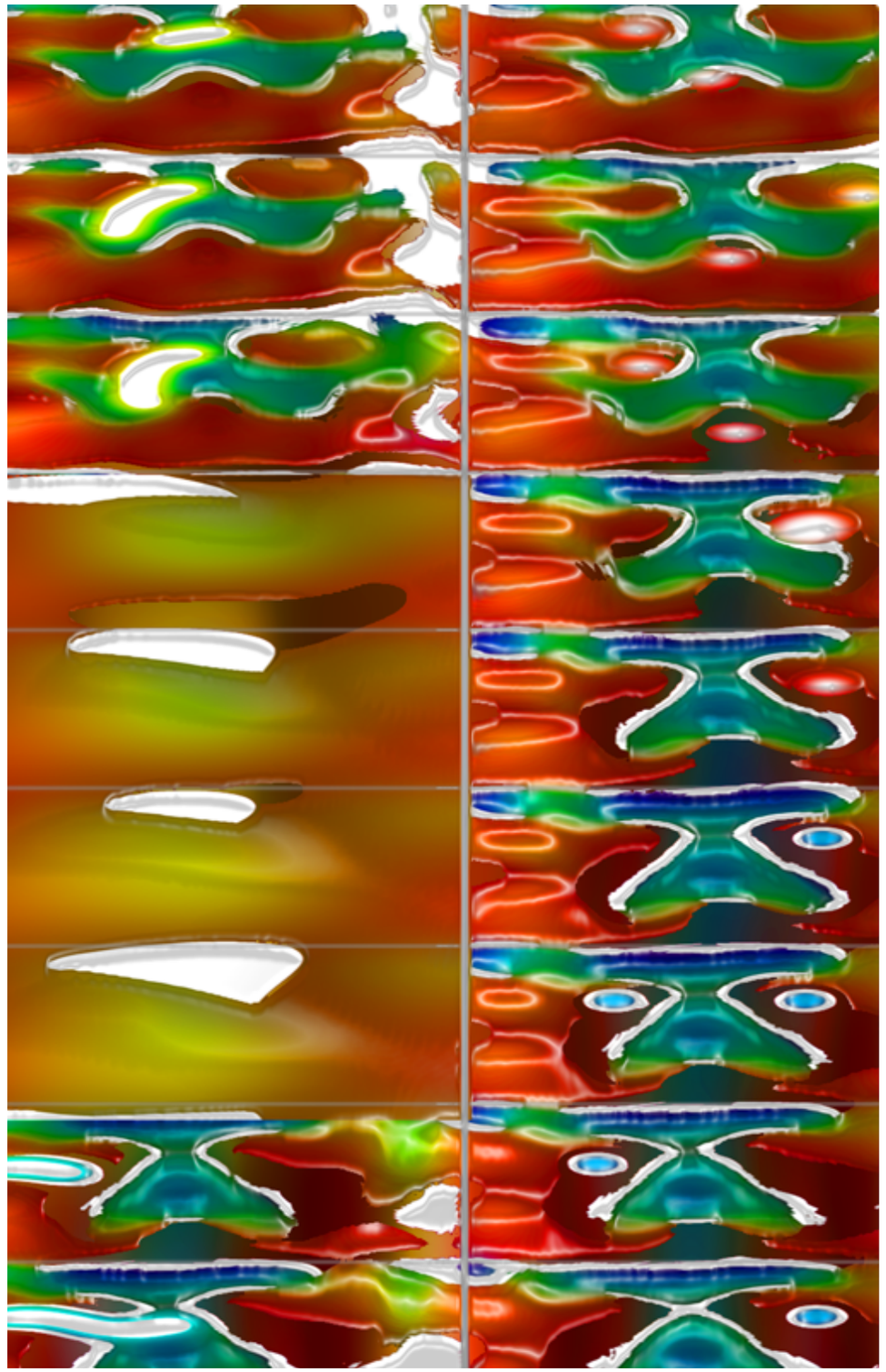
Scaner 2. Infografia. Photoshop. / Scaner 2. Infographic. Photoshop.

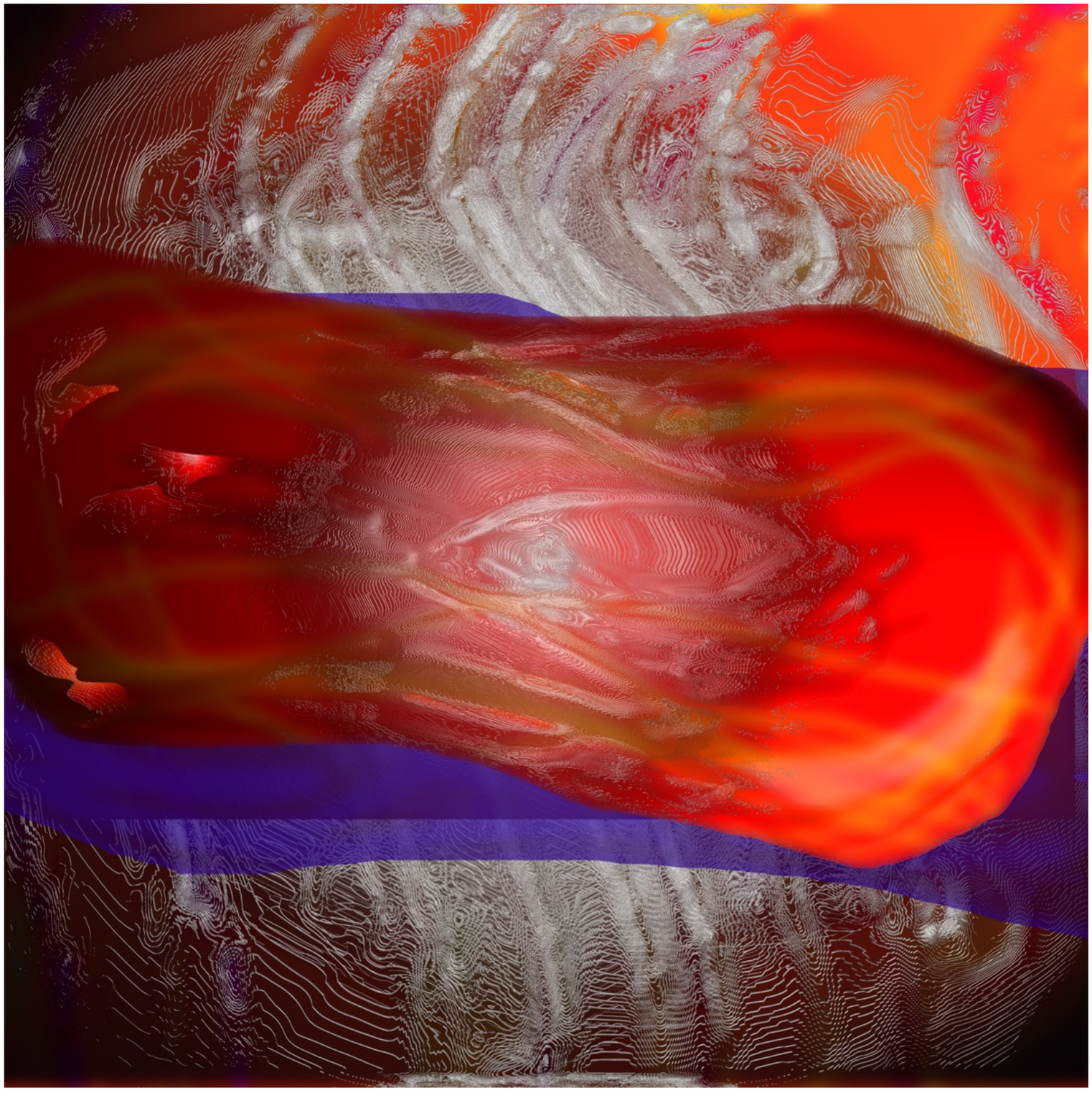
Formas sinuosas. Infografia. iPad. / Sinuous shapes. Infographic. iPad.

Infografia de gran formato / Large format infographics.

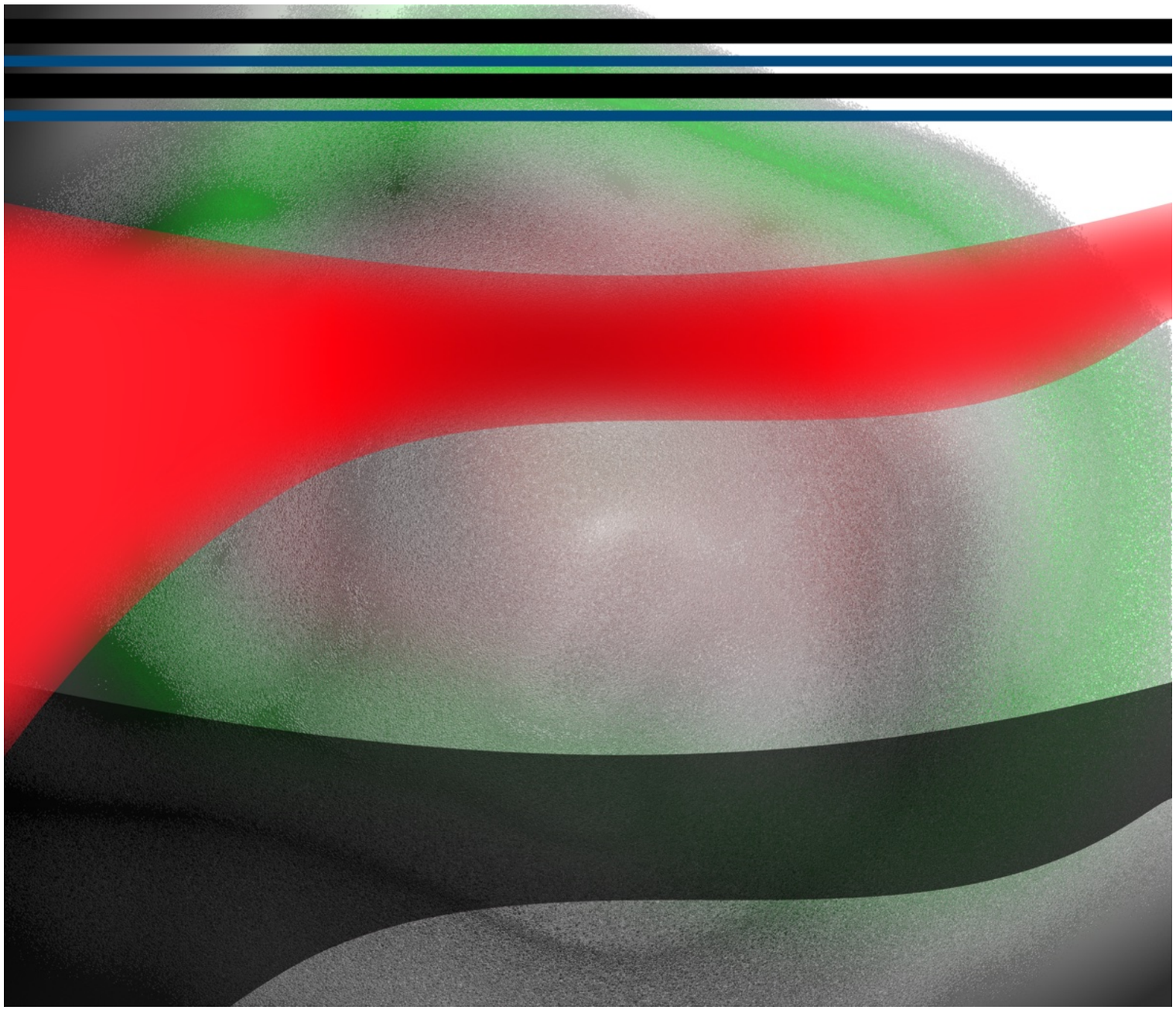

Columna autorretrato. Infografia. Photoshop. / Self-portrait column. Infographic. Photoshop.

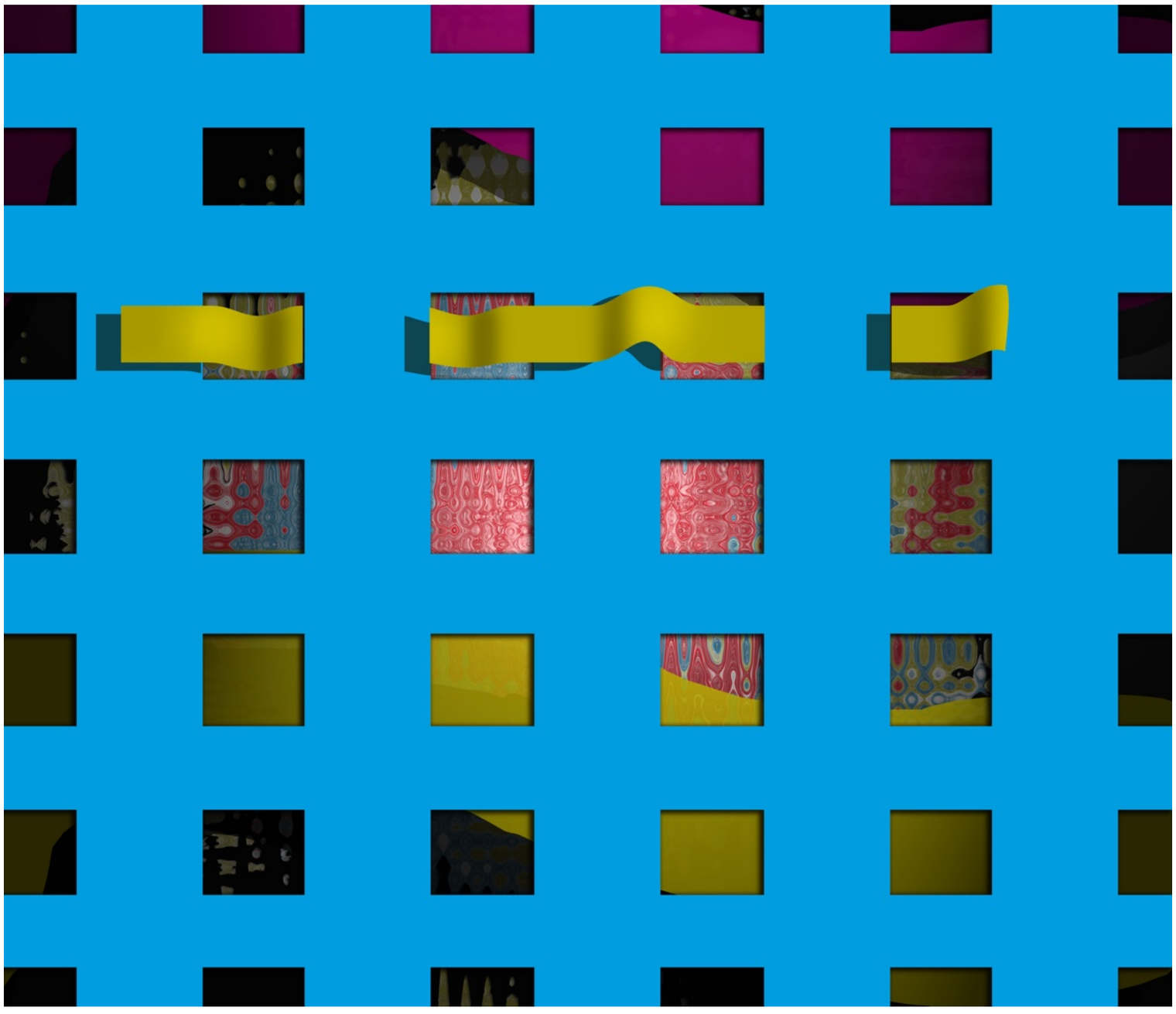
Sin título. Infografia. Photoshop. / Untitled. Infographic. Photoshop.

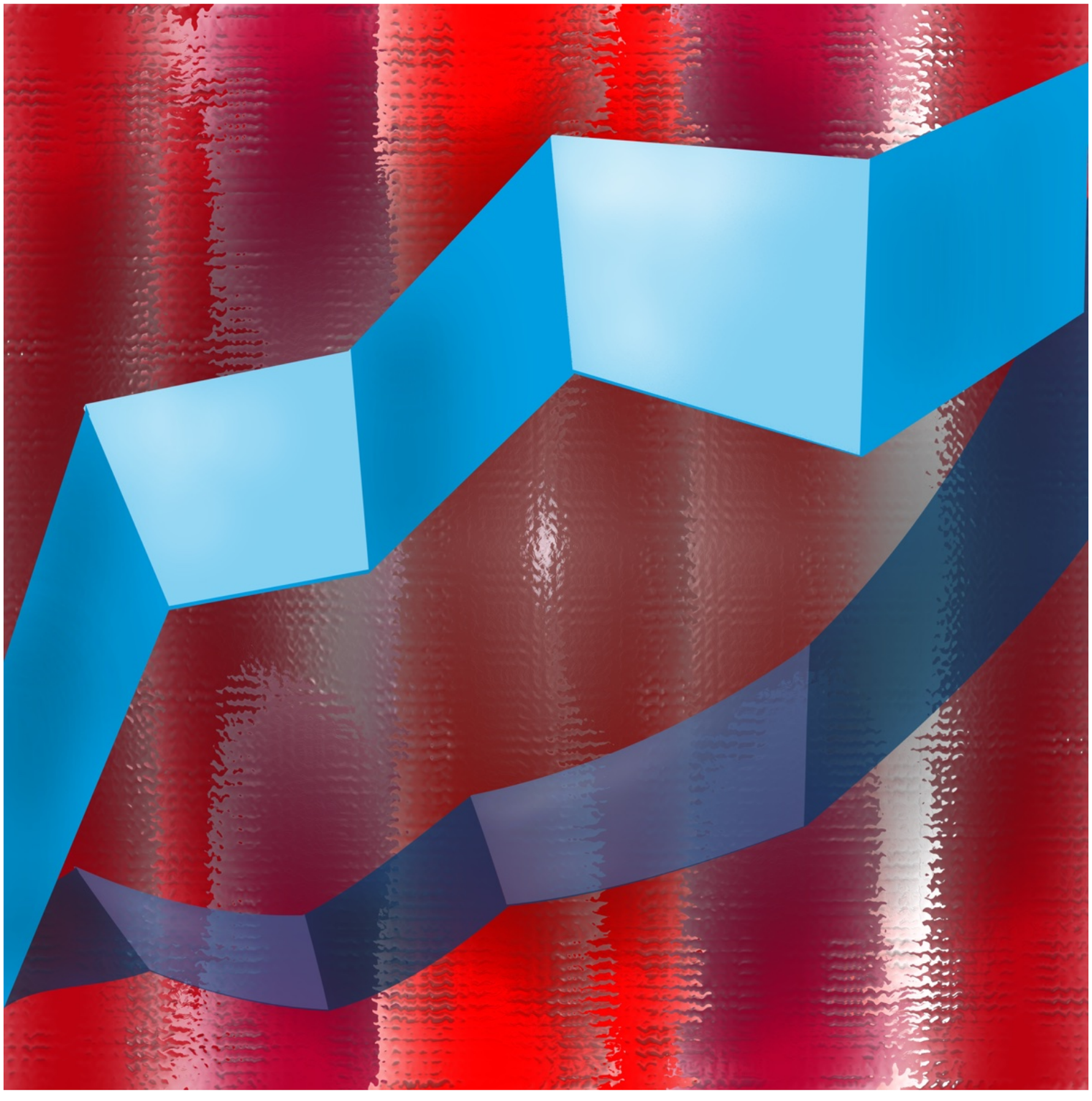
Textura agradable. Infografia. Photoshop. / Pleasant texture. Infographic. Photoshop.

Juego de luz y sombra. Infografia. Photoshop. / Light and shadow play. Infographic. Photoshop.

Reja azul 2. Infografia. Photoshop. Vendido en Feria Estampa. / Blue fence 2. Infographic. Photoshop. Sold at Feria Estampa.

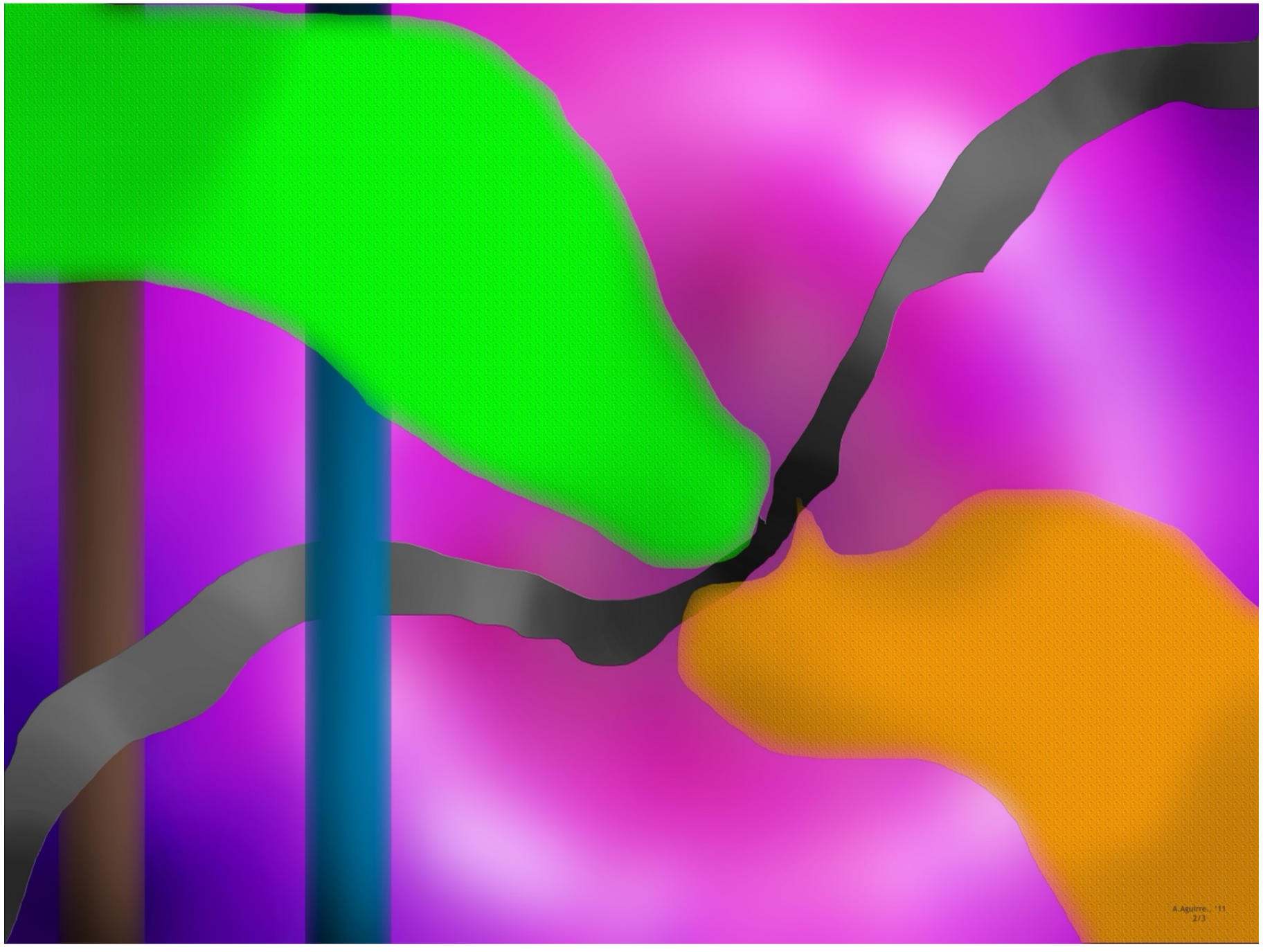
Cortinas. Infografia. Photoshop. / Curtains. Infographic. Photoshop.

Letras. Infografia. Photoshop. / Letters. Infographic. Photoshop.

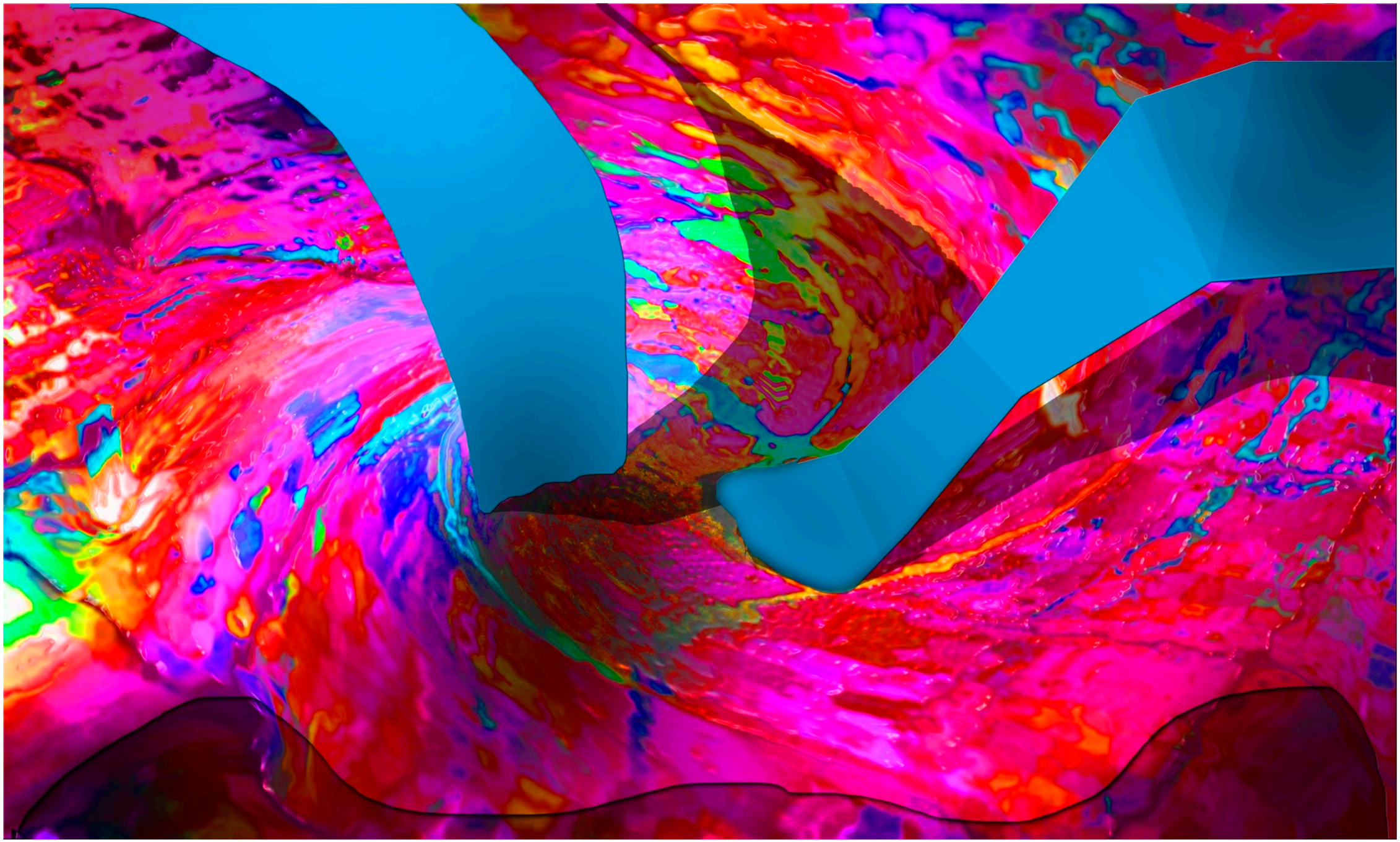
Rejas 111. Infografia. Photoshop. / Rejas 111. Infographic. Photoshop.

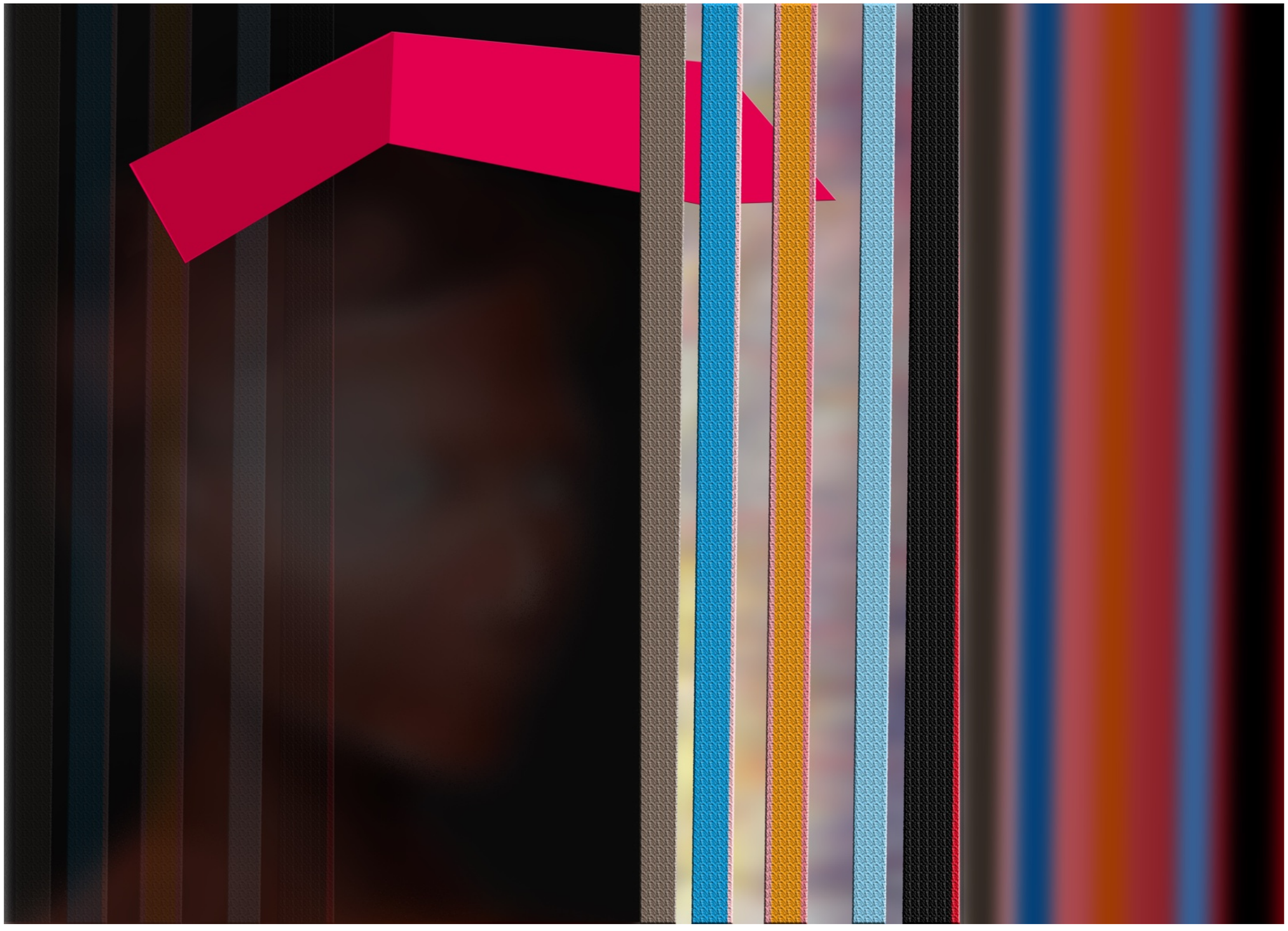
Sin título. Infografia. Photoshop. / Untitled. Infographic. Photoshop.

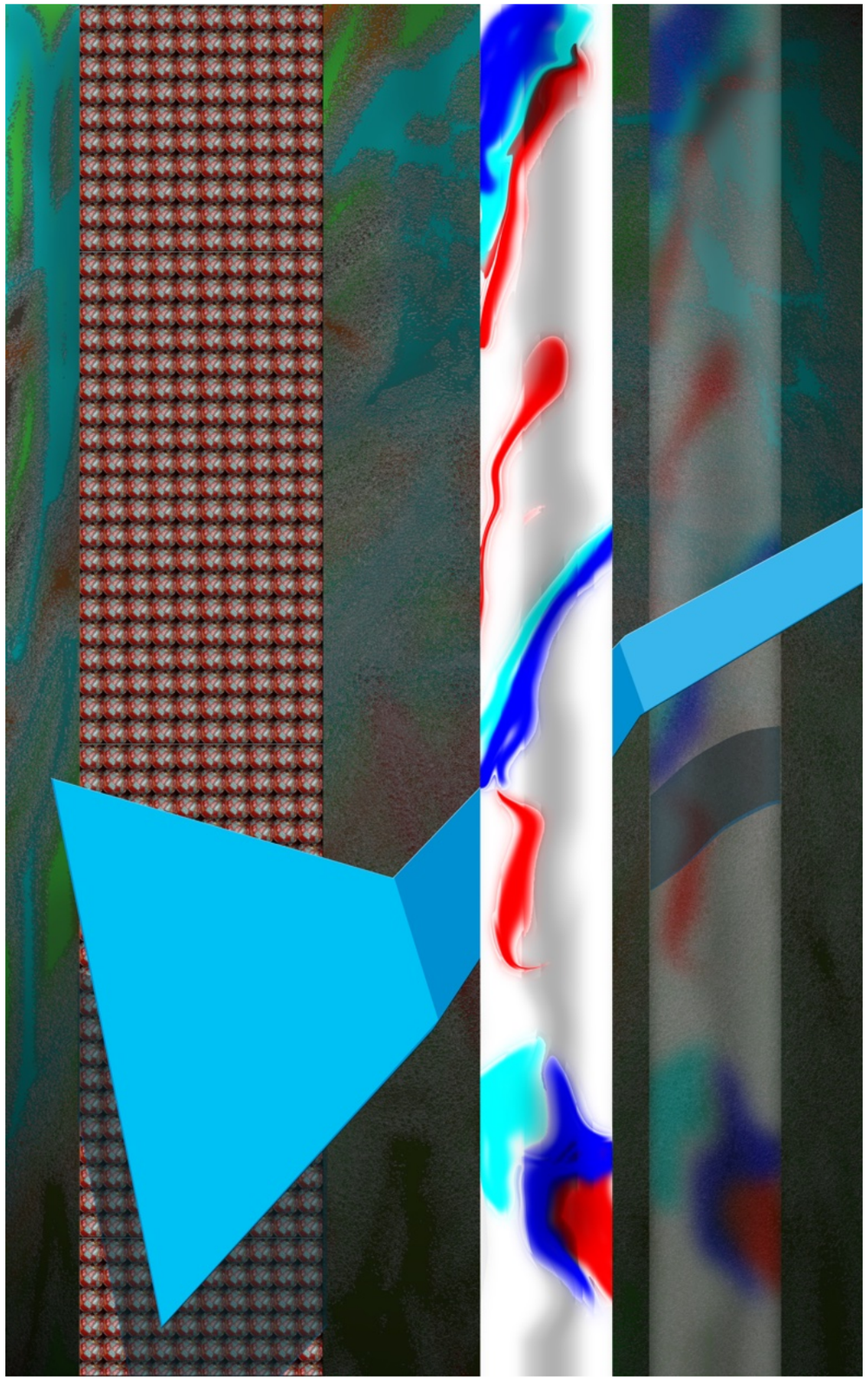
Caramelo. Infografia. Photoshop. / Candy. Infographic. Photoshop.

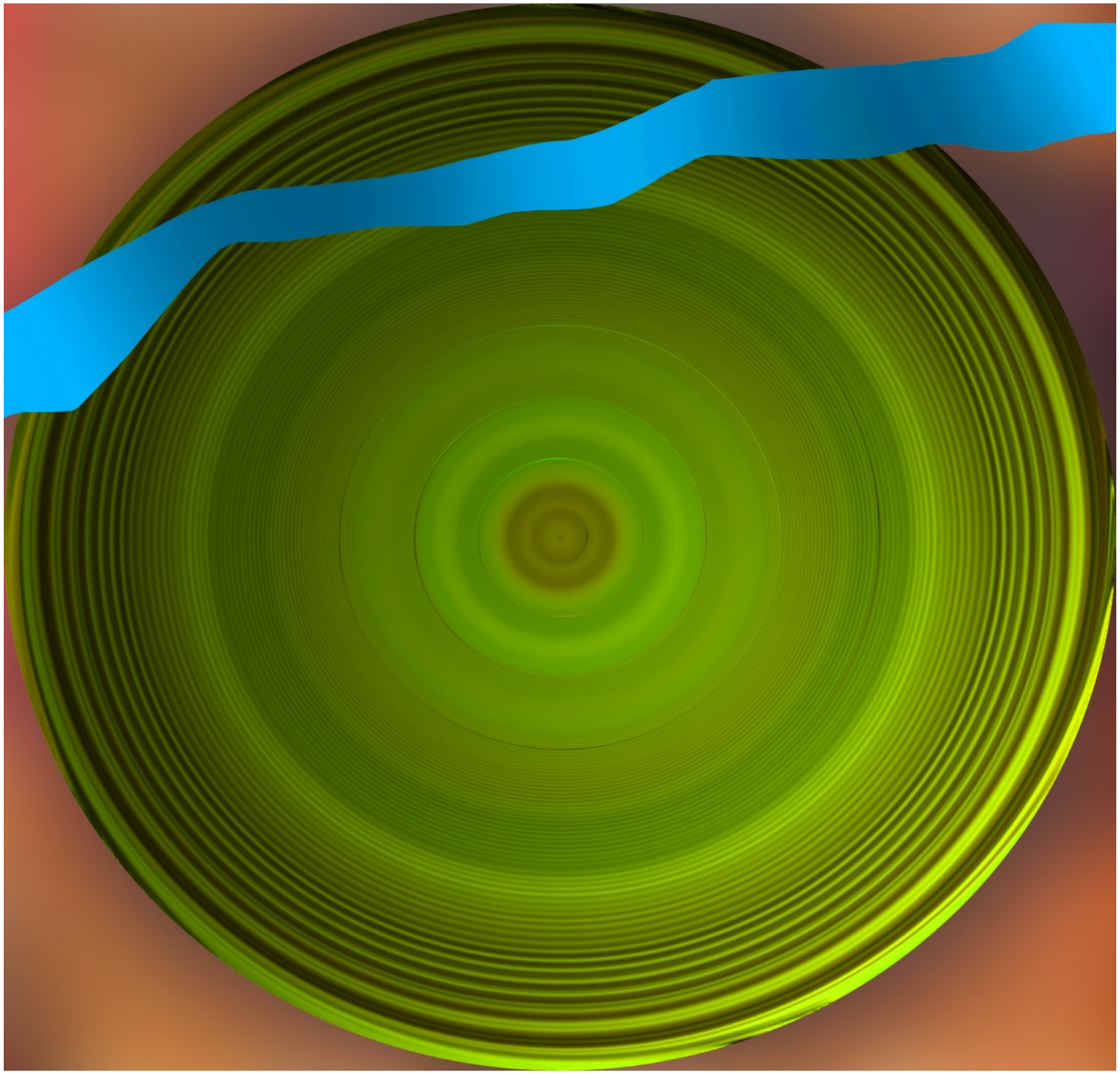
Sin título. Infografia. Photoshop. / Untitled. Infographic. Photoshop.

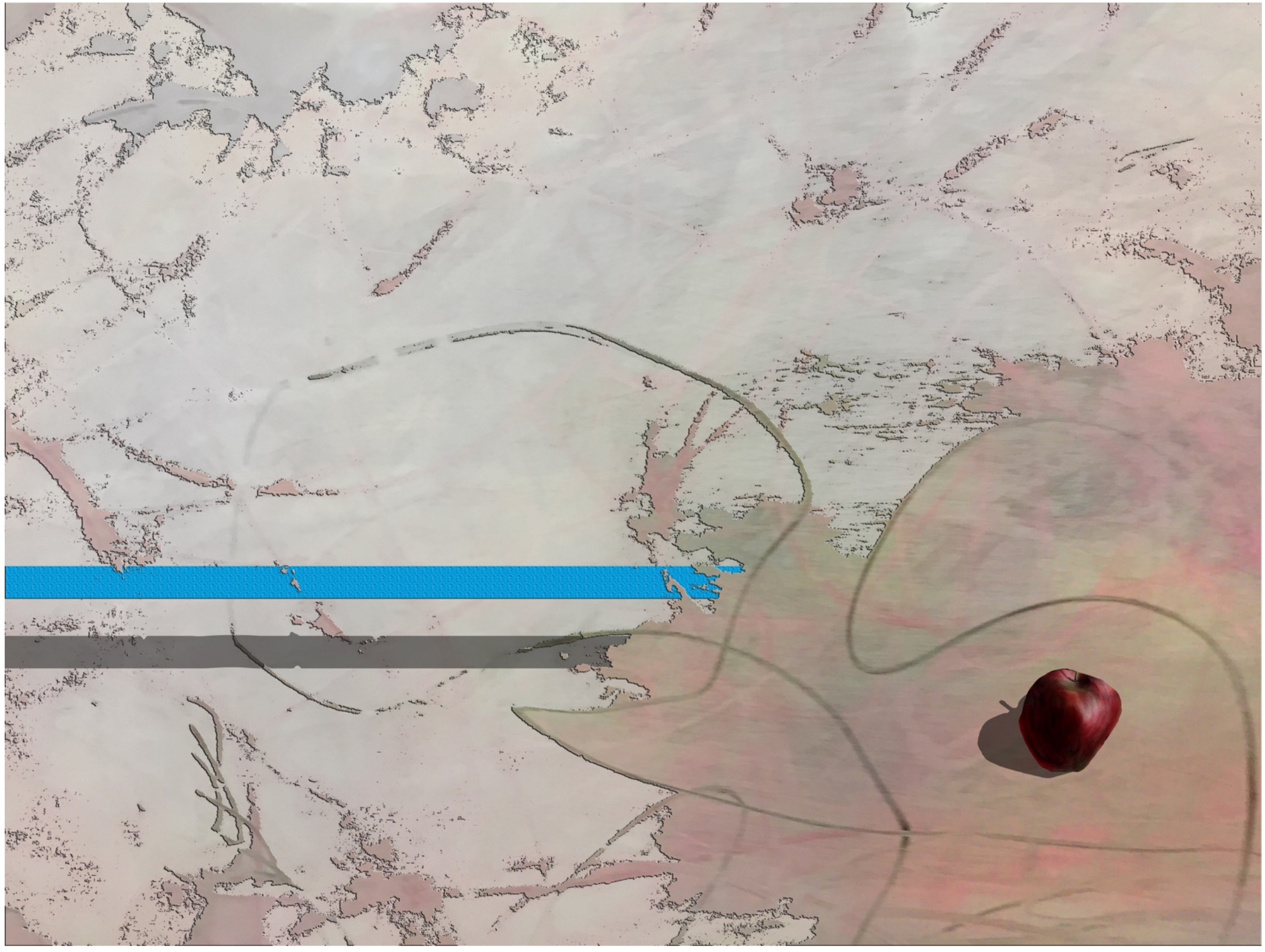
Segundo plano. Infografia. Photoshop. / Background. Infographic. Photoshop.

Columna de chuches. Infografia. Photoshop. / Candy column. Infographic. Photoshop.

Plato 2. Infografia. Photoshop. / Plate 2. Infographic. Photoshop.

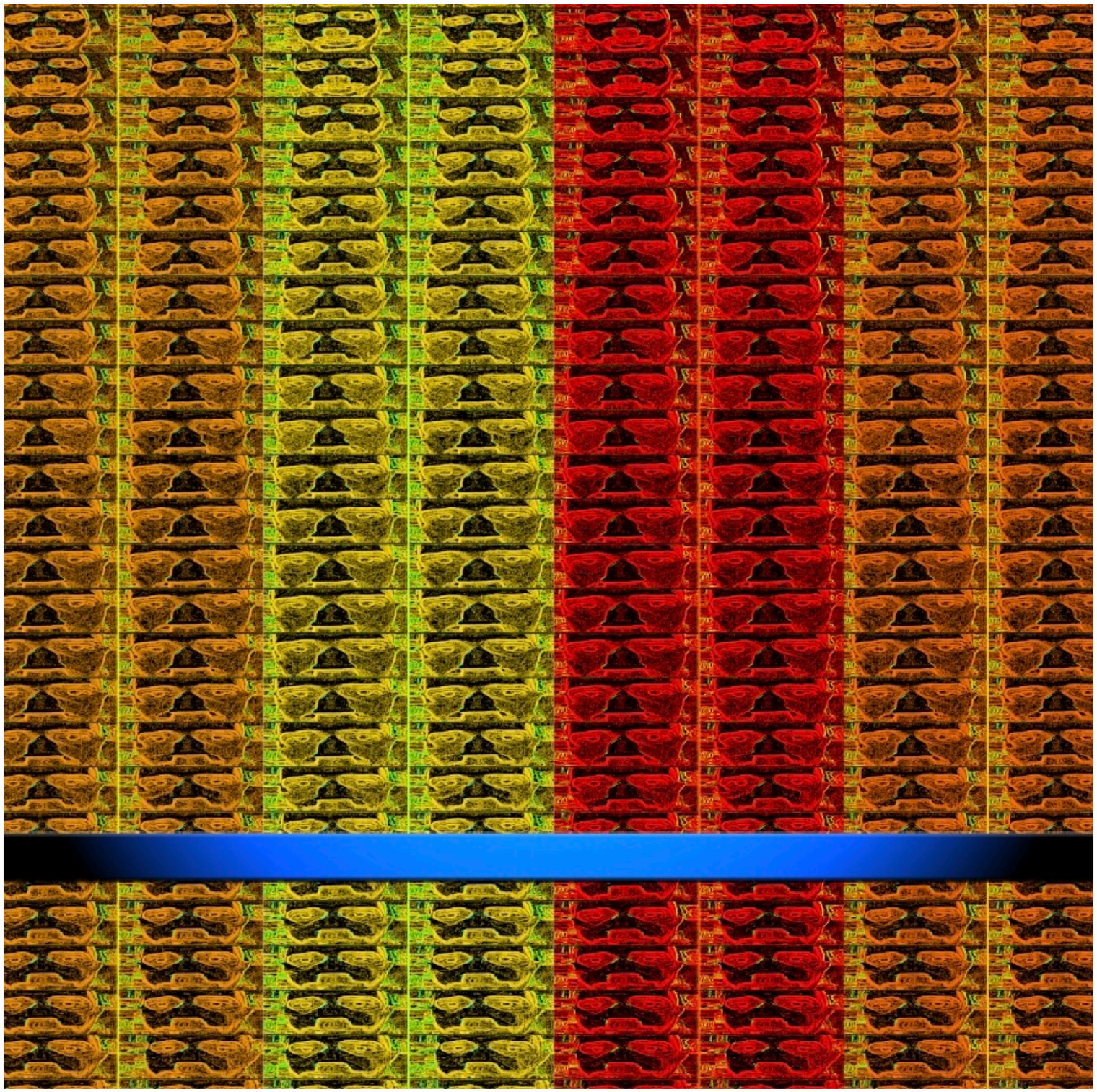
Manzana. Infografia. Photoshop. / Apple. Infographic. Photoshop.

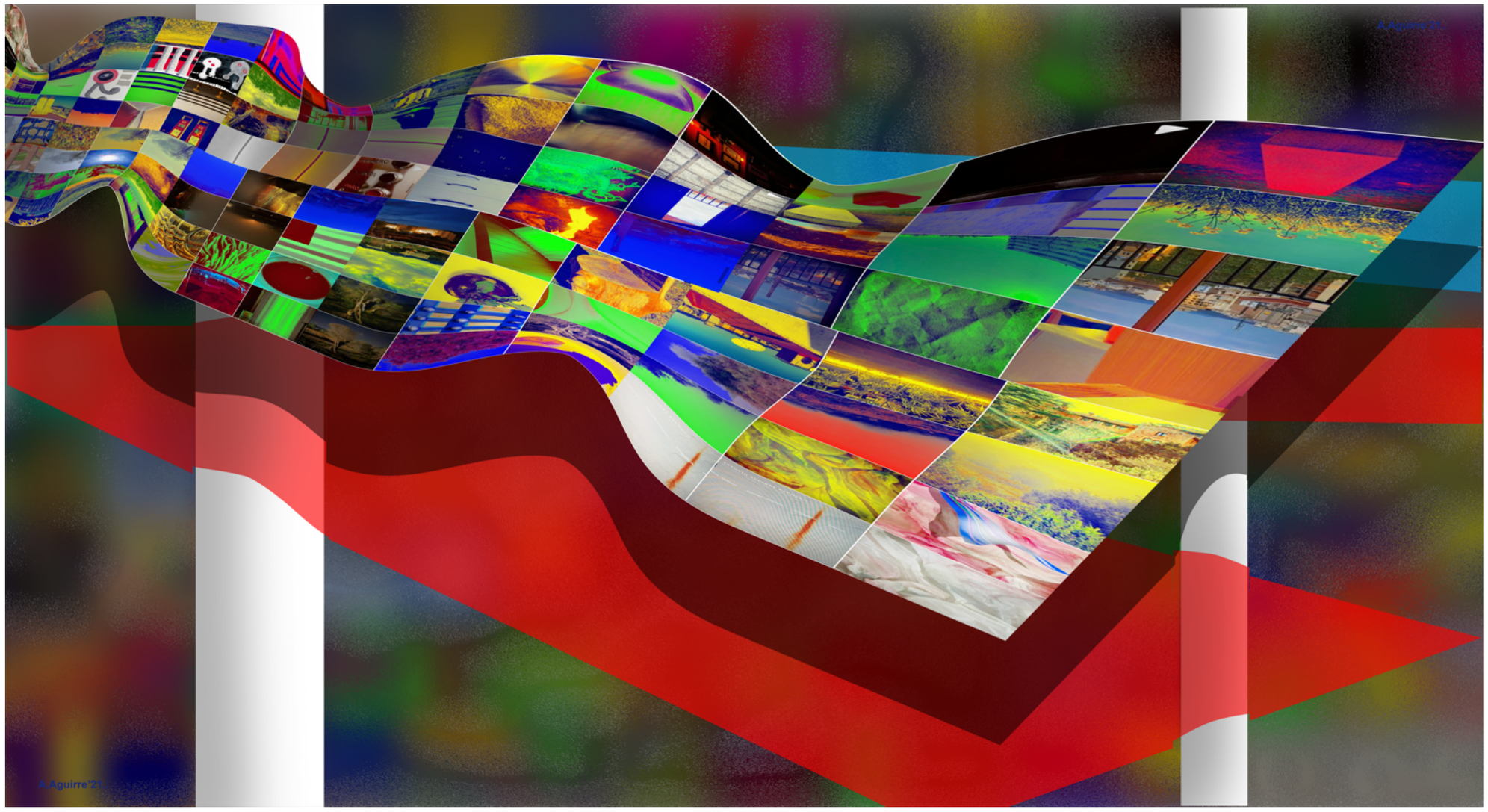
Paisaje en azules. Infografia. Photoshop. / Landscape in blues. Infographic. Photoshop.

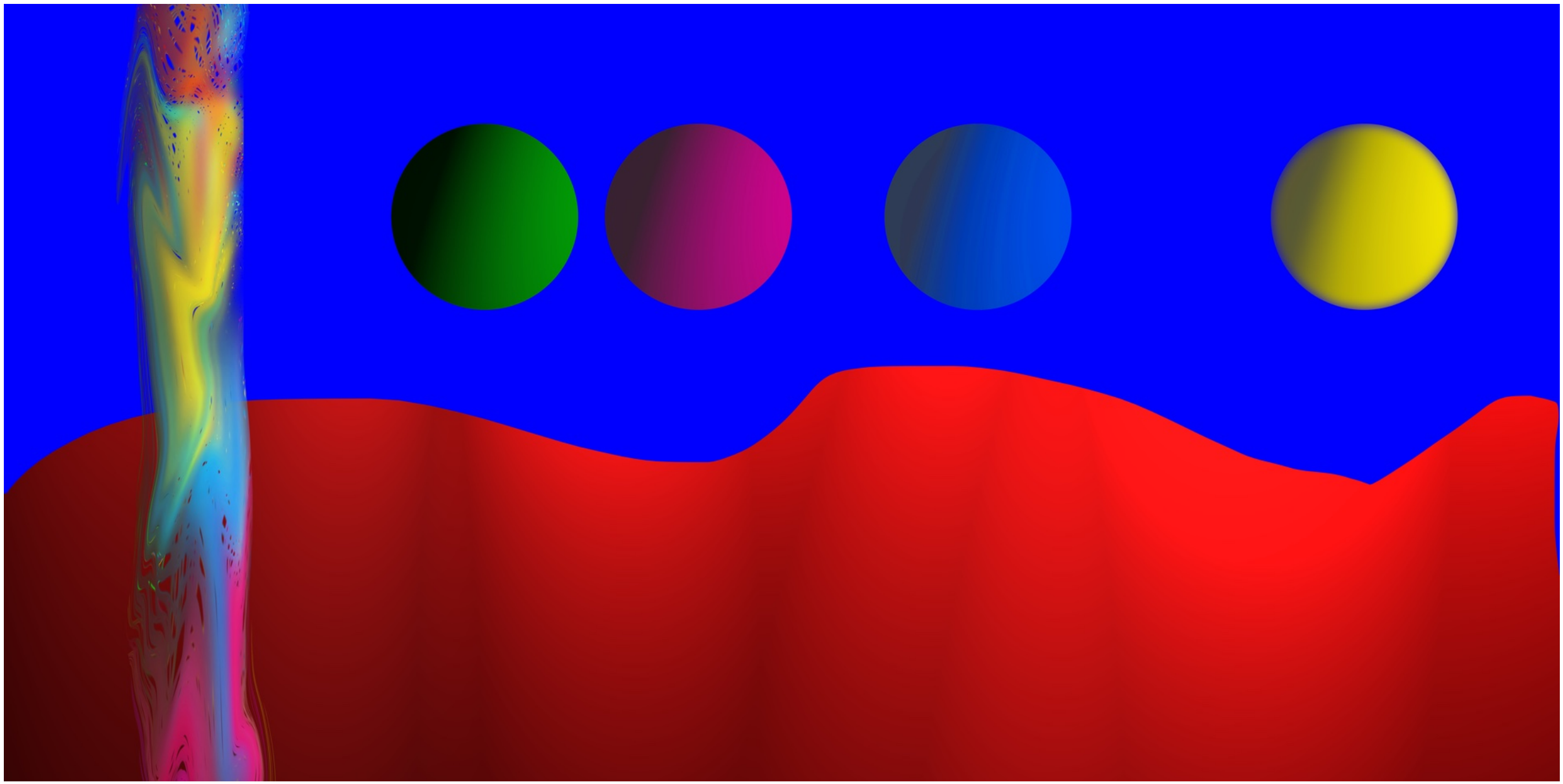
Sin título. Infografia. Photoshop. / Untitled. Infographic. Photoshop.

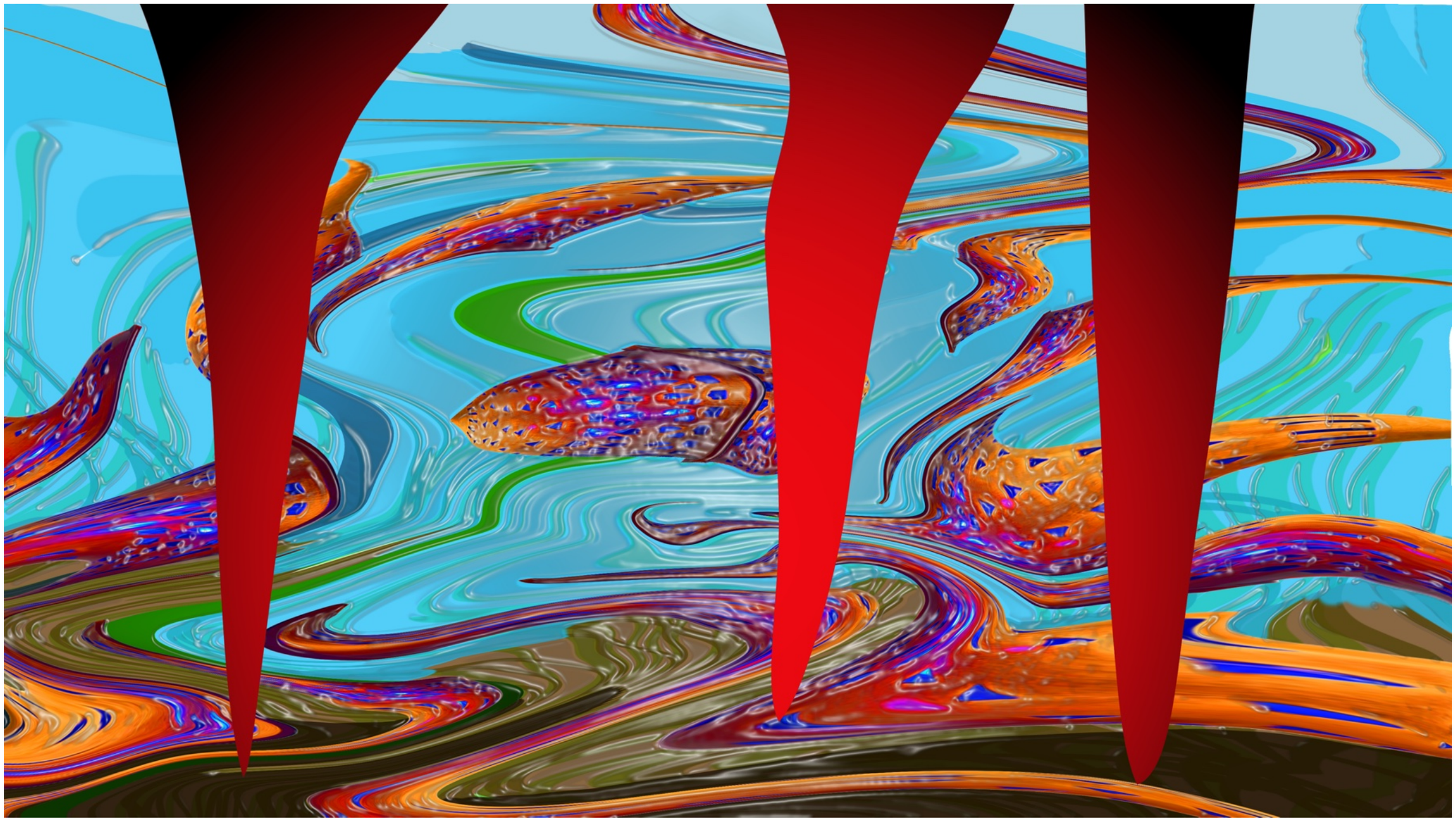
Gran plano. Infografia. Photoshop. / Large plan. Infographic. Photoshop.

Alfombra. Infografia. Photoshop. / Carpet. Infographic. Photoshop.

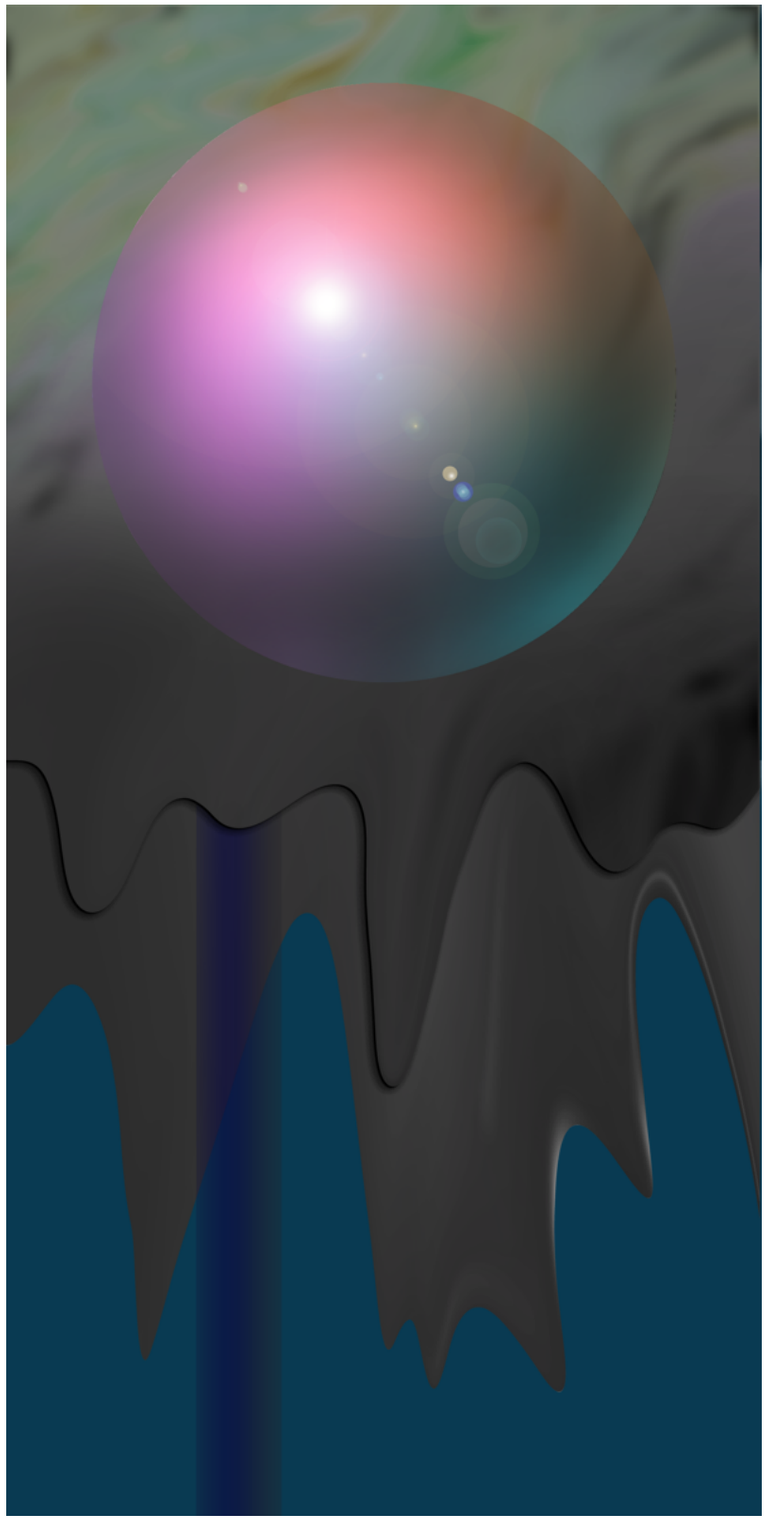
Paisaje Mayo 1. Infografia. Photoshop. / Landscape May 1. Infographic. Photoshop.

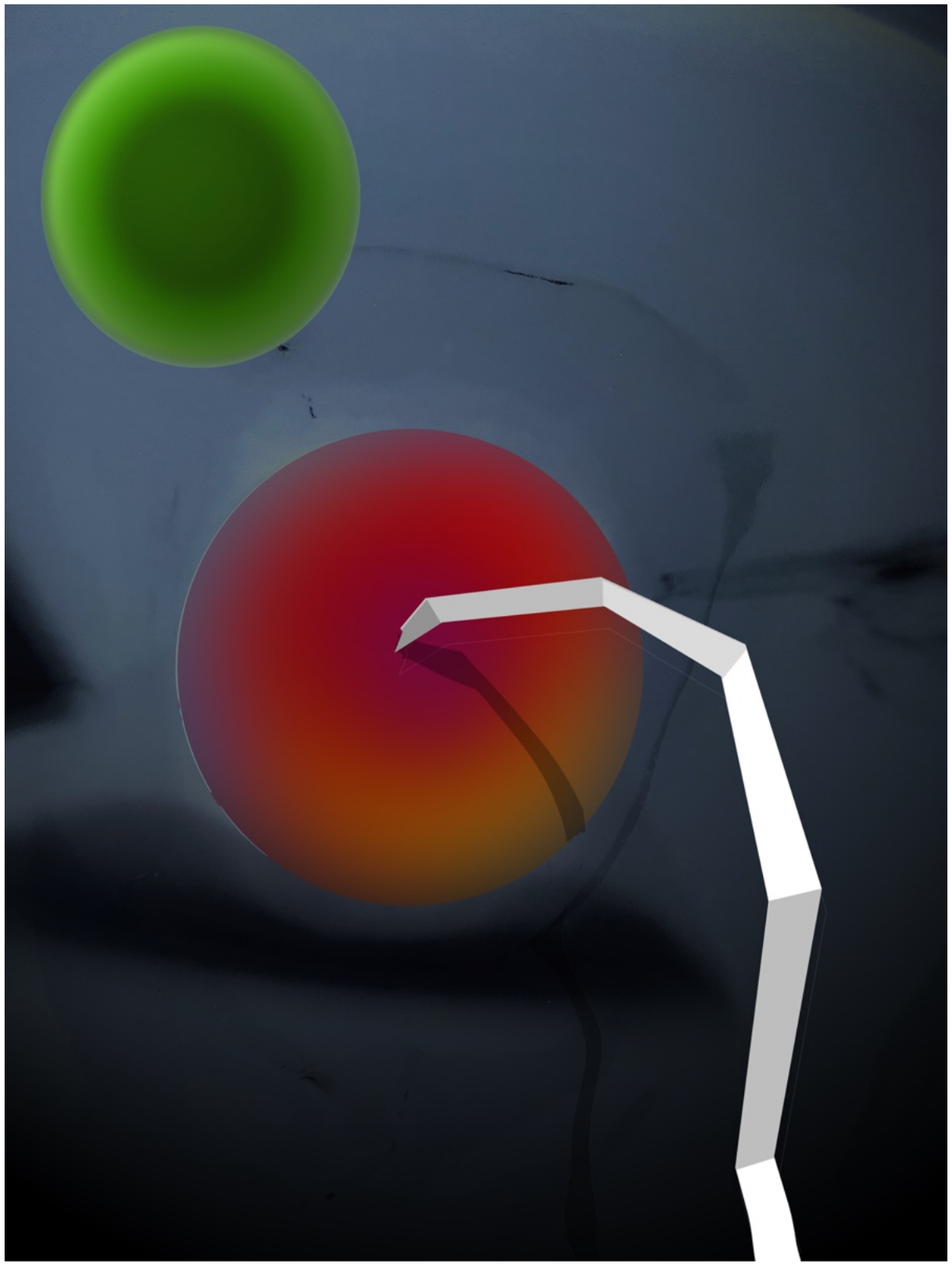
Paisaje 2a223. Infografia. Photoshop. / Landscape 2a223. Infographic. Photoshop.

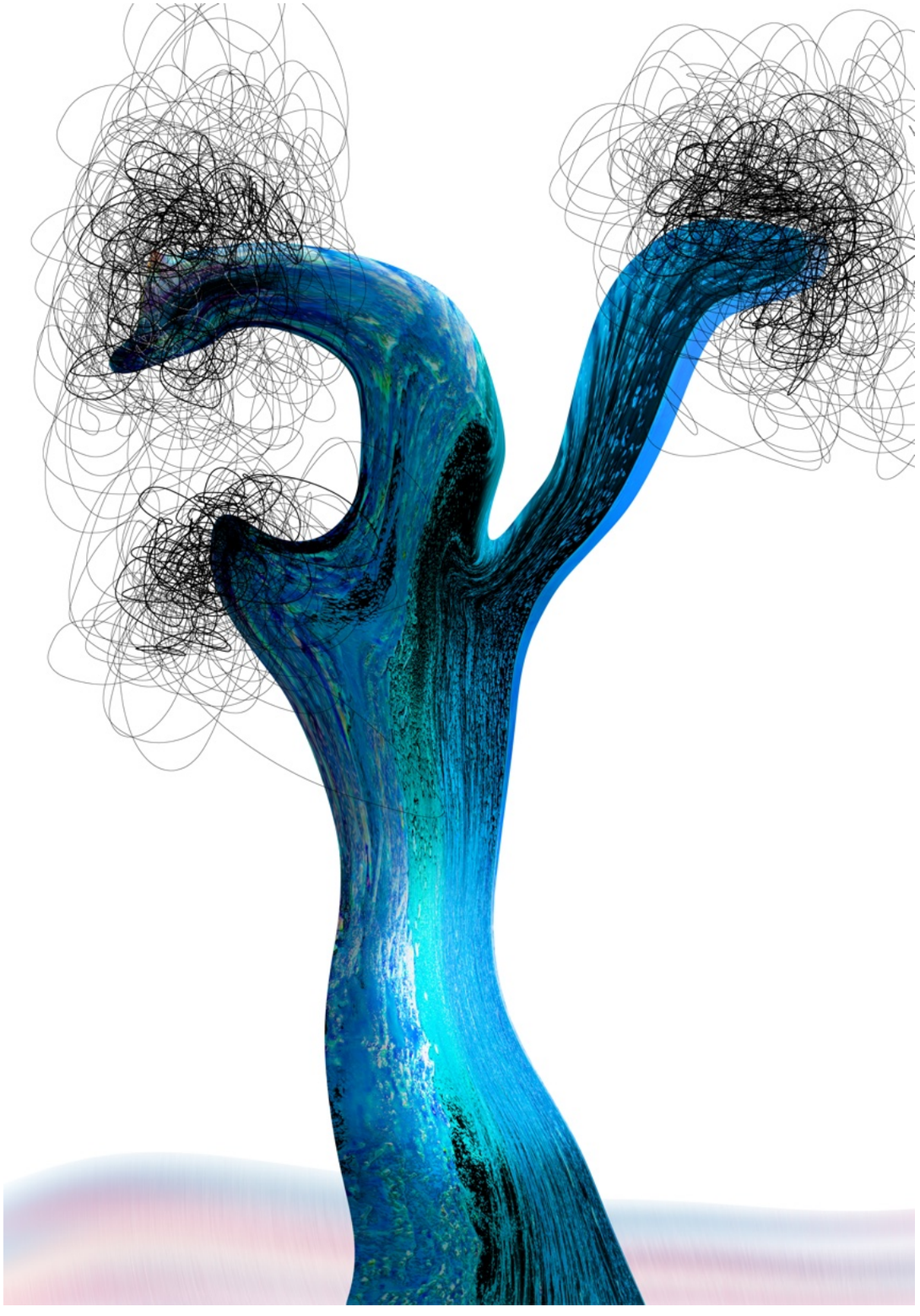
Esfera. Infografia. Photoshop. / Sphere. Infographic. Photoshop.

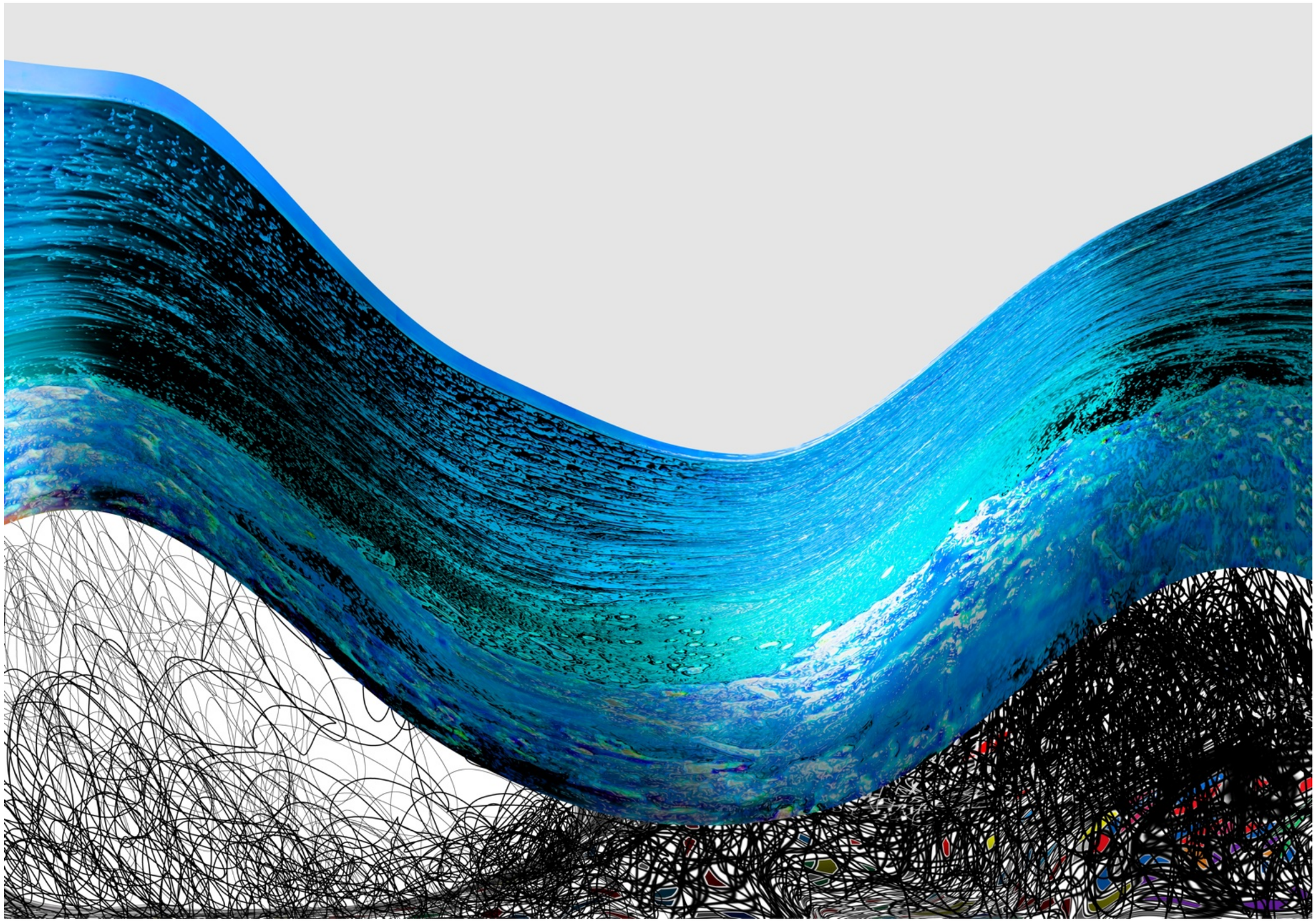
Paisaje con esfera. Infografia. Photoshop. / Landscape with sphere. Infographic. Photoshop.

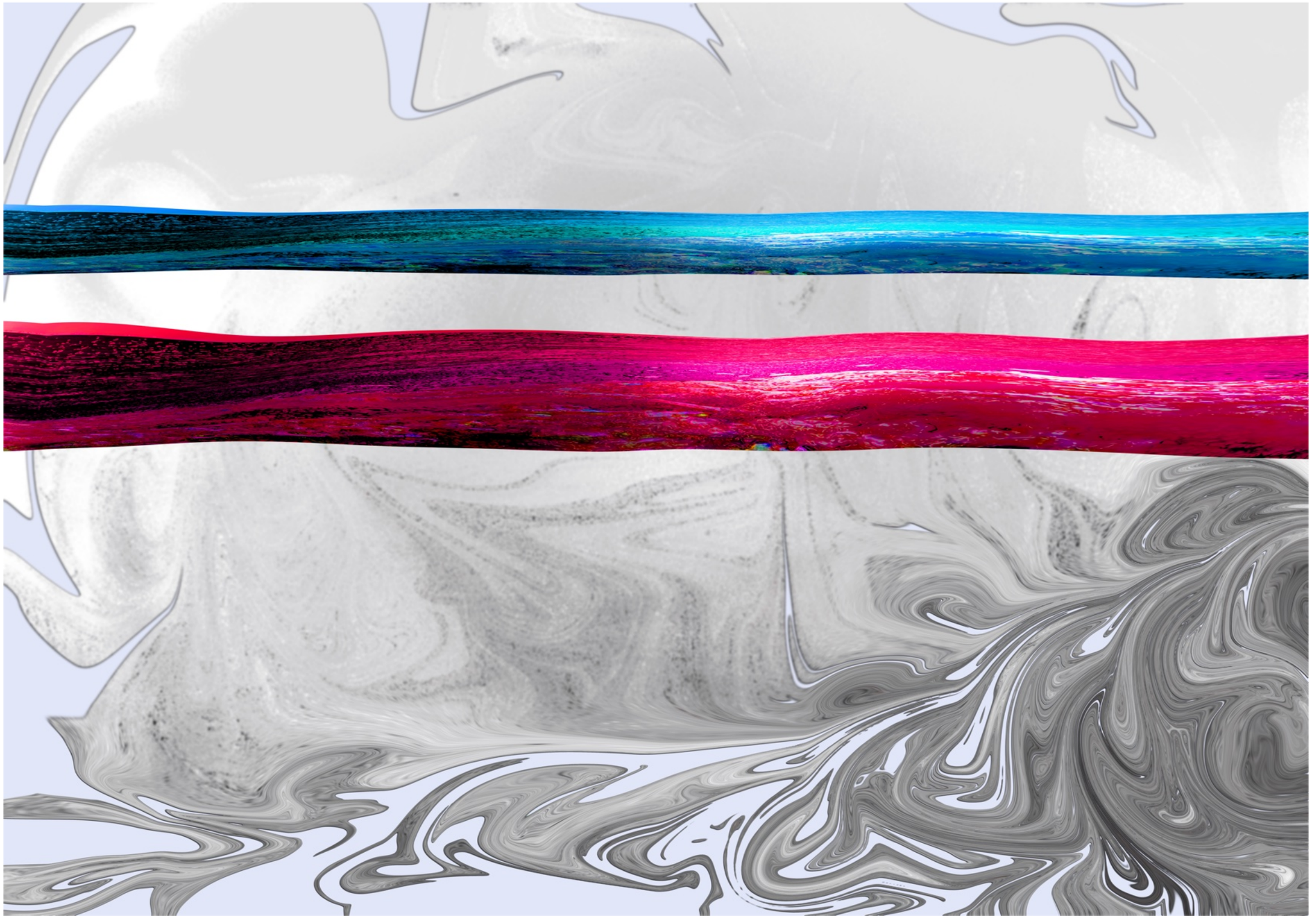
Perspectiva. Infografia. Photoshop. / Perspective. Infographic. Photoshop.

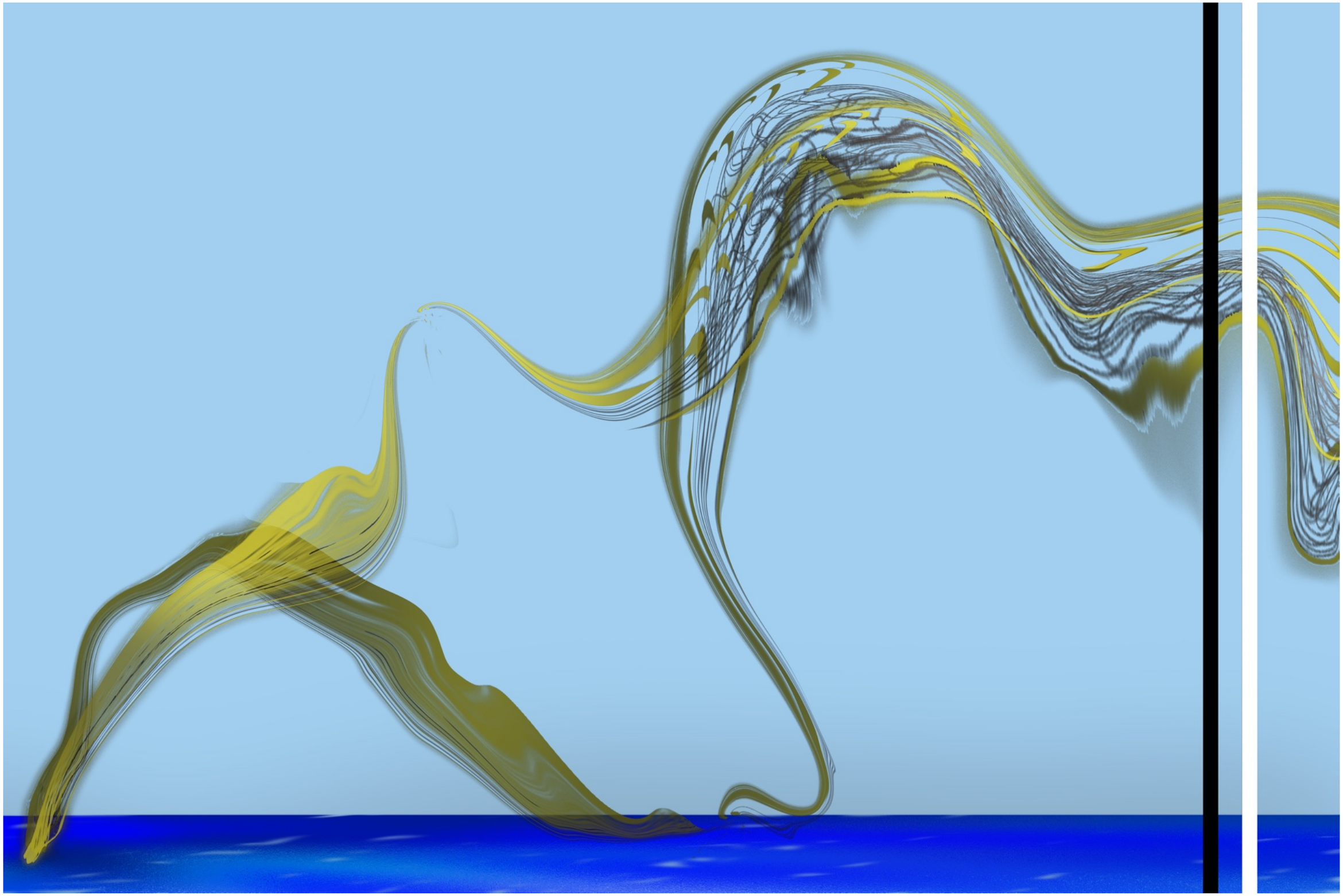
Serie elementos: árbol azul. Infografia. Photoshop. / Elements series: Blue tree. Infographic. Photoshop.

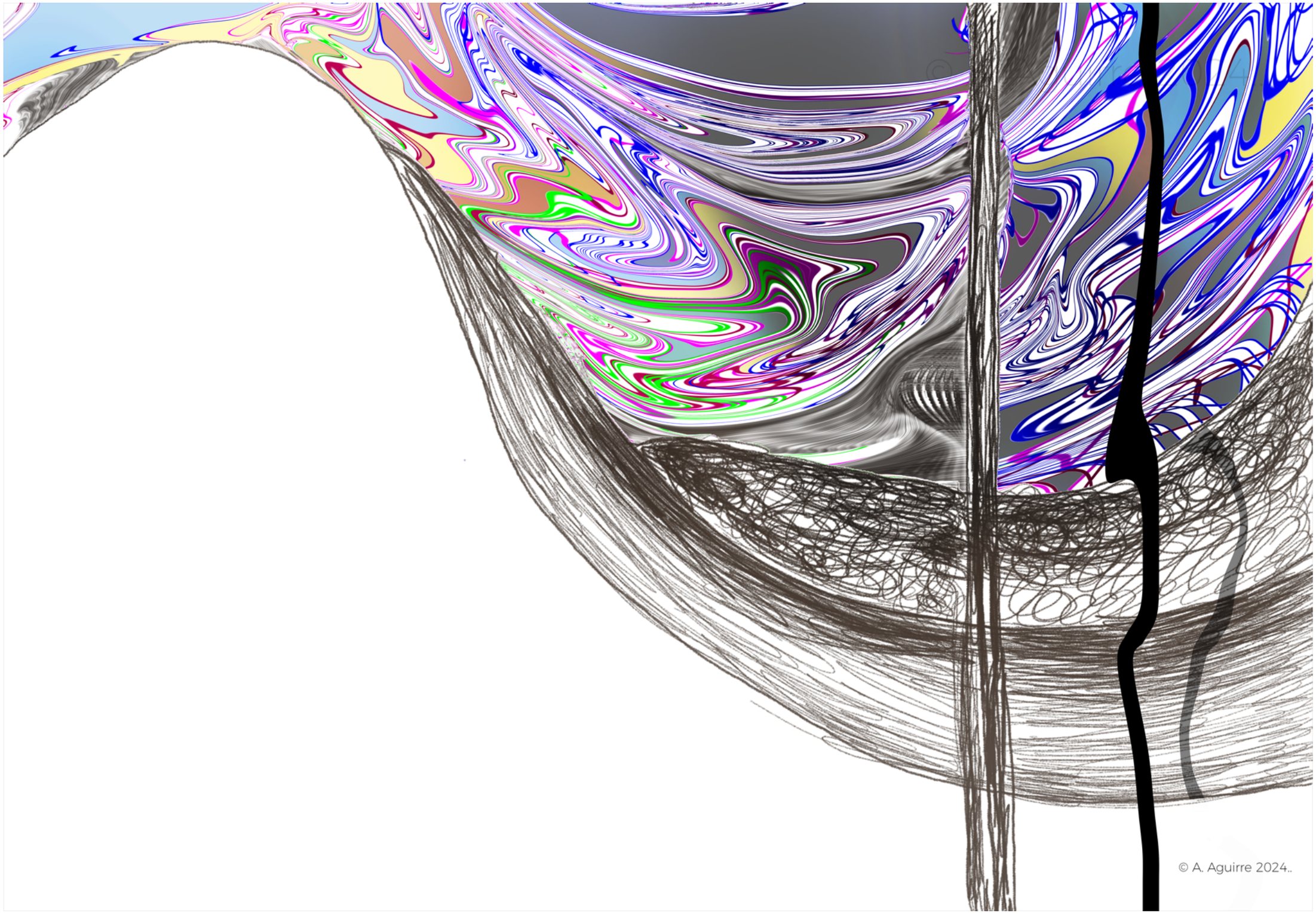
Serie paisajes: interpretación paisaje marino. Infografia. Photoshop. / Landscape series: Interpretation of a seascape. Infographic. Photoshop.

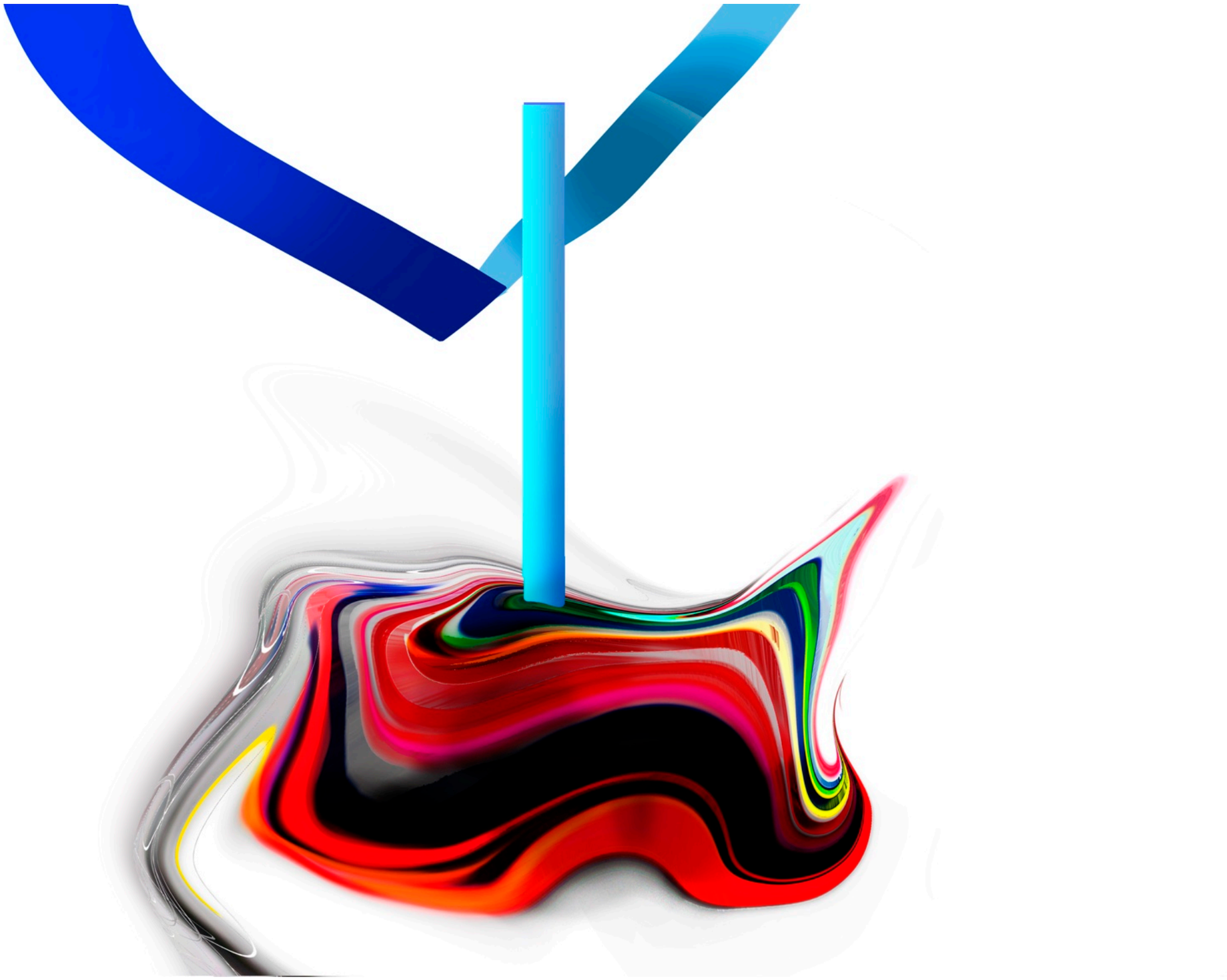
Paisaje marino. Infografia. Photoshop. / Seascape. Infographic. Photoshop.

Paisaje marino. Infografia. Photoshop. / Seascape. Infographic. Photoshop.

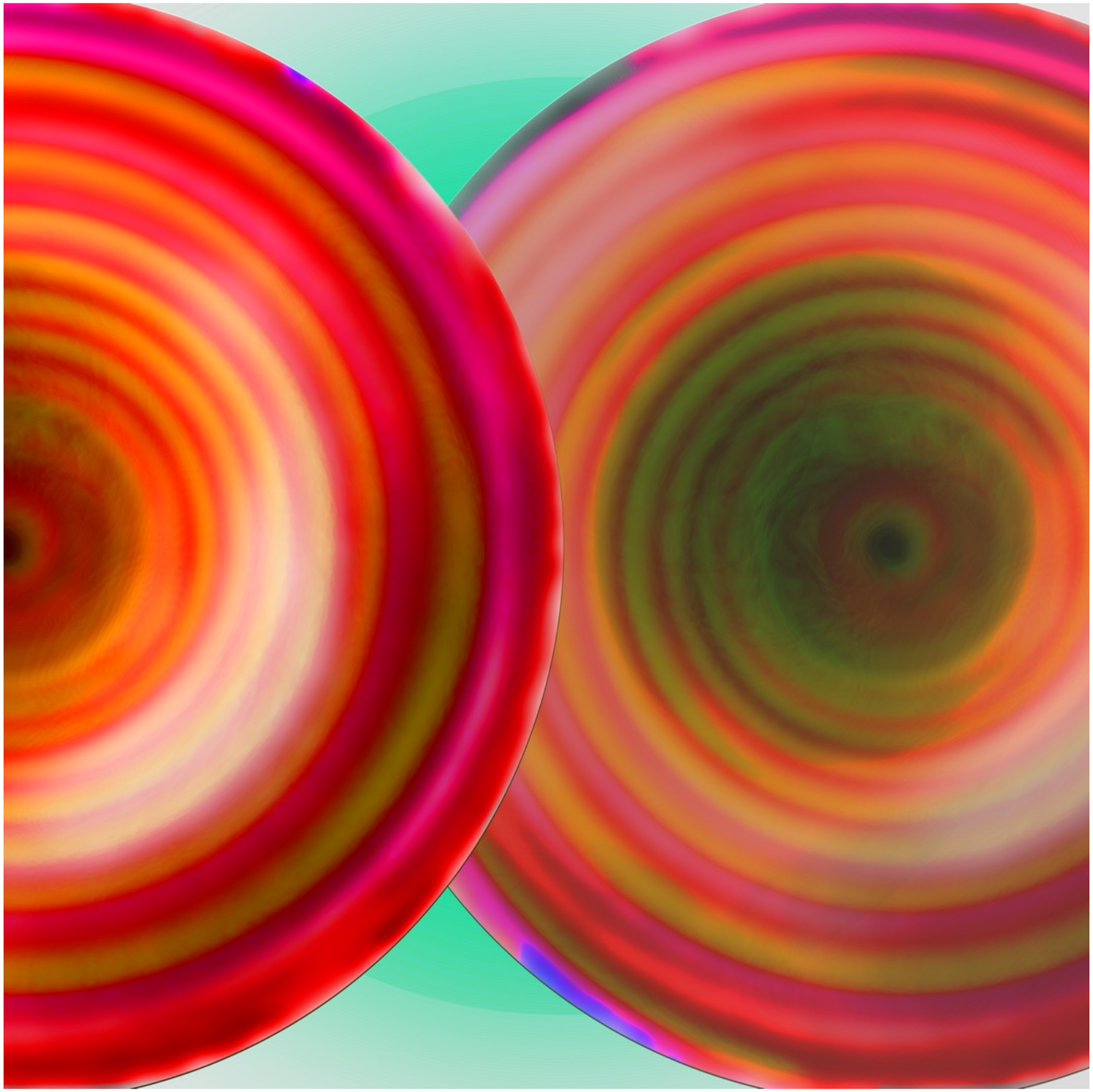
Serie experiencias con el dibujo y el movimiento. Infografia. Photoshop. / Series of experiences with drawing and movement. Infographic. Photoshop.

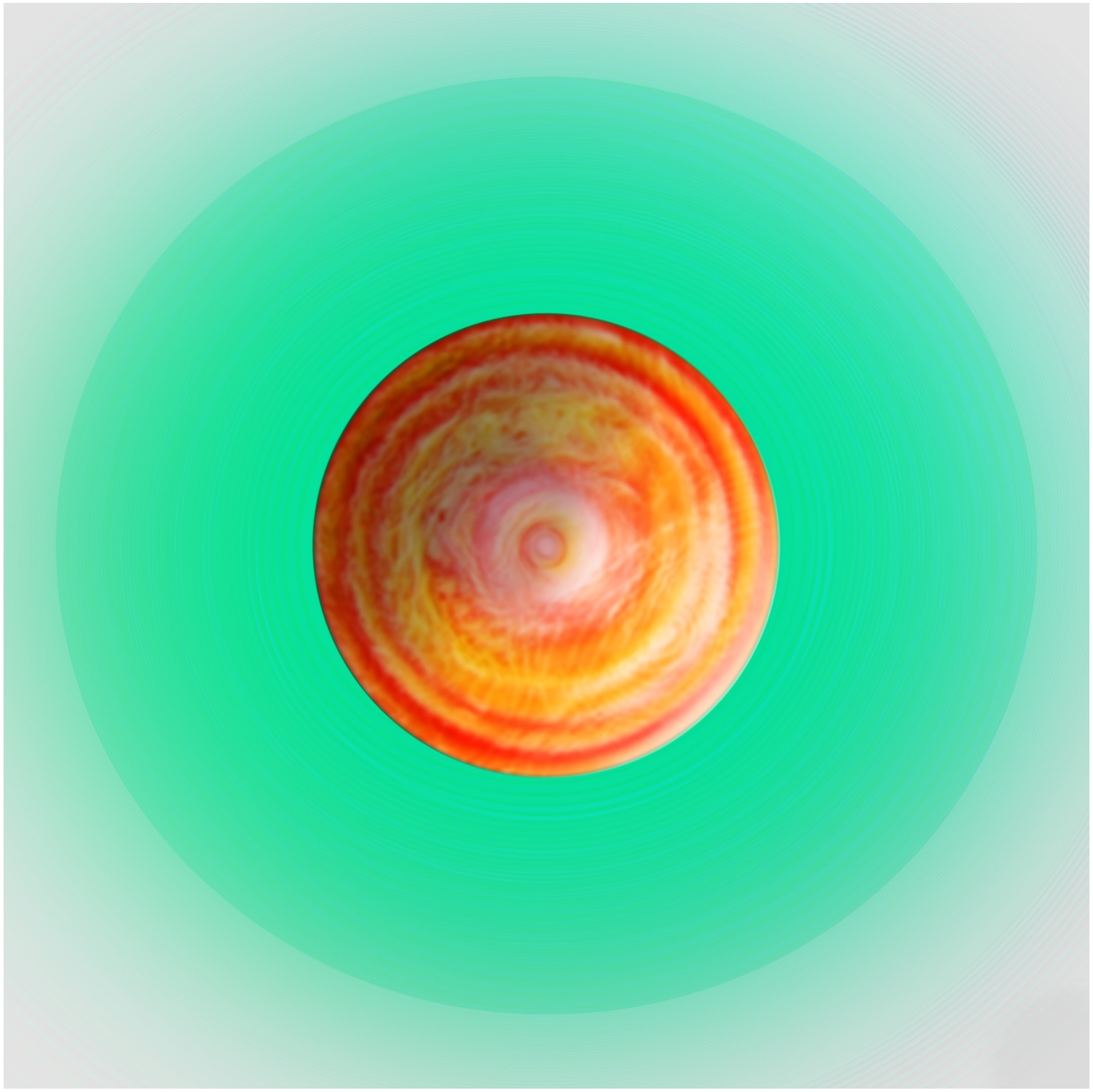
Serie experiencias con el dibujo y el movimiento. Infografia. Photoshop. / Series of experiences with drawing and movement. Infographic. Photoshop.

Geometrias circulares. Infografia. Photoshop. / Circular geometries. Infographic. Photoshop.

Geometrias circulares. Infografia. Photoshop. / Circular geometries. Infographic. Photoshop.

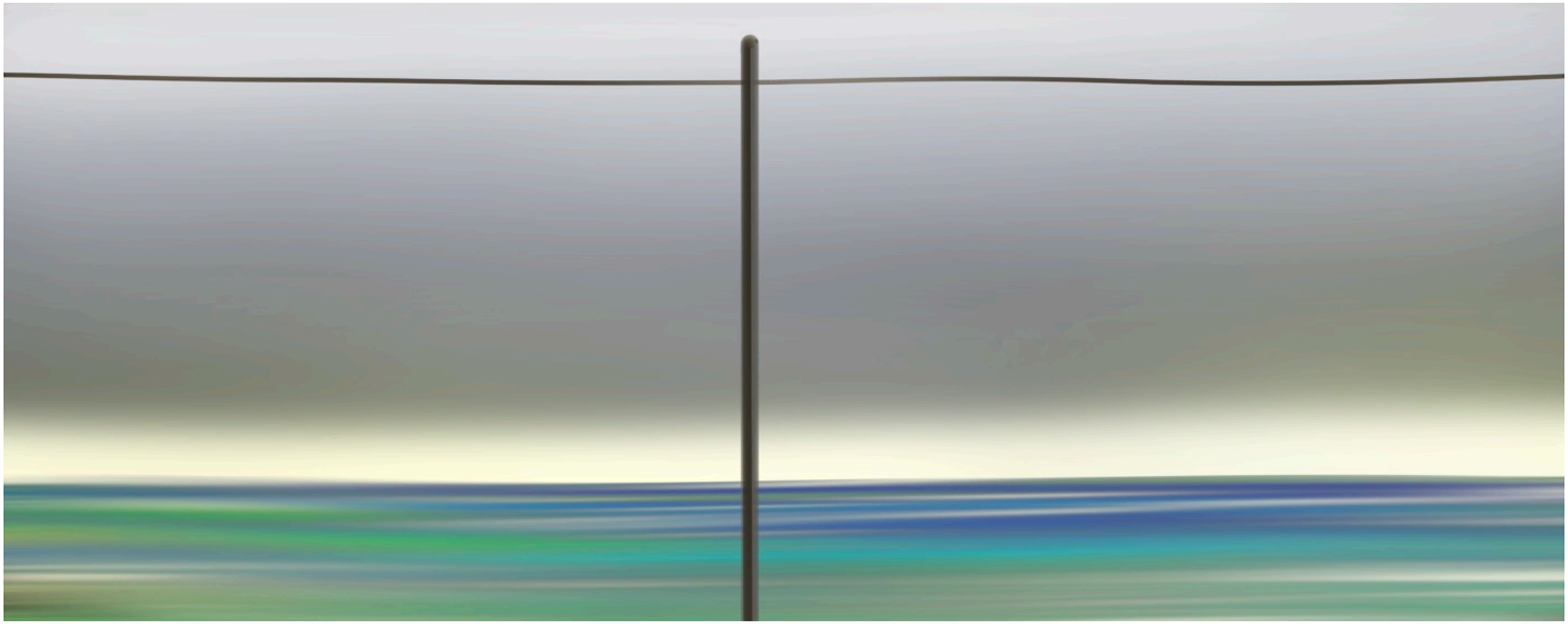
Geometrias circulares. Infografia. Photoshop. / Circular geometries. Infographic. Photoshop.

Serie: Paisajes de líneas de colores, 2026. Infografia. Photoshop / Series: Landscapes of colored lines. 2026. Infographic. Photoshop

Serie: Paisajes marinos 2026. Infografia. Photoshop / Series: Seascapes. 2026. Infographic. Photoshop

Serie: Paisajes marinos 2026. Infografia. Photoshop / Series: Seascapes. 2026. Infographic. Photoshop

CONTACTO / CONTACT

Web: www.antonioaguirre.net

E-mail: aasoho@mac.com

Instagram: @aasoho

Tel: 689024321